

REHABILITÁCIA 1

XXVIII
1995

ISSN 0375-0922

Is indexed in Excerpta Medica

Redakčné kolégium:

A. Gúth - vedúci
M. Štefíková - zástupca
K. Plháková - asistentka

Odborný redakčný kruh:

J. Čelko - T. Teplice
M. Dorociakové - Žilina
V. Kříž - Kostelec
J. Kazimír - Galanta
A. Krobot - Zlín
M. Koronthályová - Bratislava
J. Poděbradský - Hodonín
J. Raupachová - Hr. Králové
P. Rodan - Košice
J. Smolíková - Brno
V. Stieglerová - Martin
J. Votava - Praha

Internacionálne redakčné kolégium:

A. Brügger - Zollikon
E. Ernst - Exeter
Z. Mikeš - Bratislava
E. Pavesi - Zürich
H. Paduscheck - Bad Oeynhausen
H. Meruna - Bad Oeynhausen
C. Gunn - Vancouver
A.A. Fischer - New York

LIEČREH

10 Sk
10 Kč
10 Ös

REHABILITÁCIA 1

XXVIII 1995 str. 1 - 64

Časopis pre otázky liečebnej, pracovnej, psychosociálnej a výchovnej rehabilitácie je indexovaný v Excerpta Medica, databáza EMBASE.

OBSAH

A. Gúth:	SVÄTOPLUKOVE PRÚTY V REHABILITÁCII	2
P. Zangger, V. Meili:	PODSTATA SENZOMOTORICKEJ TERAPIE	3
E. Rašev:	PROPRIOCEPTIVNÍ POSTURÁLNÍ TERAPIE	8
E. Dúbravová:	BOLESTI HLAVY A MYOFASCIÁLNY SY	13
K. Taubert:	POMOC PRI BOLESTIACH HLAVY A MIGRÉNE	21
C. Mucha, J. Winkler:	ŠKOLA CHRBTÀ PRE ZDRAV. PERSONÁL	25
M. Štefiková, A. Osuská:	SCHULTEHO TRÉNING LTV PO TEMPORO-MANDIBULÁRNÝCH OPERÁCIÁCH	30
K. - H. Weber:	KLINICKÁ DIAGNOSTIKA A TERAPIA TEMPO-ROMANDIBULÁRNÝCH OCHORENÍ	34
M. Velecká:	VISCEROVERTEBRÁLNE VZŤAHY	40
I. Koranda, F. Šefrna:	MATEMATICKÁ METODA INDIKACE LUMBOISCHIADICKÉHO SYNDROMU K OP.	44
Recenzie		51
Listy vydavateľovi		55
Vecný register 1993, 1994		58
Sympóziá		63

CONTENS

Gúth, A.:	Editorial	2
Zangger, P., Meili, V.:	THE SUBSTANCE OF SENSORIMOTOR -TH	3
Rašev, E.:	PROPRIOCEPTIV POSTURAL THERAPY	8
Dúbravová , E.:	HEADACHE AND MYOFASCIAL SYNDROME	13
Taubert, K.:	HELP IN HEADACHE AND MIGRAINE	21
Mucha, C., Winkler, J.:	BACK-SCHOOL FOR NURSING STAFF	25
Štefiková,M., Osuská,A.:	SHULTEHO REHABILITATION TH. FOLOWING TEMPOROMANDIBULAR JOINT OPER.	30
Weber, K. - H.:	CLINICAL DIAGNOSTICS AND TH OF TEMPORO-MANDIBULAR JOINT DISEASES	34
Velecká, M.:	VISCERO-VERTEBRAL RELATIONS	40
Koranda, I., Šefrna, F.:	MATHEMATIC METHOD OF INDICATION OF LUMBOISCHIADIC SY TO SURGICAL TREATMENT	44
Reviews		51
Letters to the editor		55
Subjects register		58
Symposions		60

Svätoplukove prúty v rehabilitácii

Pri súčasnom kvase v našom zdravotníctve pomaly dochádza aj na náš odbor. V Čechách o nejaký ten rok skôr, na Slovensku v nadchádzajúcim období príšlo, resp. príde k vytvoreniu nových vzťahov na viacerých úrovniach: rehabilitačný lekár - pacient, pacient - rehabilitačný lekár, rehabilitačný lekár - fyzioterapeut, fyzioterapeut - rehabilitačný lekár, fyzioterapeut - pacient, pacient - fyzioterapeut. A to som spomenul ten najbezprostrednejší "trojuholník", ktorý nás spája. Do "hry" sa budú snažiť dostať aj ďalší - iný lekár, športový masér, chiropraktik, cudzinec s najrozličnejším stupňom vzdelenia. Tak ako z kvasu môže byť dobré víno, tak by to malo dopadnúť aj s naším odborom, čo sa týka spomenutých vzťahov. Je logické, že tam, kde boli väzby lekár - fyzioterapeut - pacient budované direktívne, kde neboli naplnený ich vnútorný obsah, budú prevažovať skôr odstredivé sily. Naopak, nádej na rozumné prežitie majú tieľo vzťahy budované na prirodzenej autorite s uznaním vedomostí a schopností toho druhého, keď pozeráme na vec z pohľadu hociktorého zo zúčastnených. Liečebný poriadok, ktorého vydanie na Slovensku v najbližšom čase očakávame, dá týmto vzťahom len hrubé orámovanie. Jednotlivé vzťahy sa totiž už budovali dávno predtým. Tak ako nemôže existovať sám o sebe rehabilitačný lekár /hoci sa o to vraj niektorí pokúšajú/, tak nemôže vyrásť a existovať sám o sebe ani fyzioterapeut. Ich prípadne oddelenie môžeme charakterizovať ako odlomenie vetvy zo stromu, aj tá sa môže zelenáť - avšak len chvíľu, skôr, či neskôr uschne. Vyživovaciu funkciu v našom spoločenstve nehrájú tekutiny ako u stromu, ale informácie a z nich plynúce vedomosti. Bez informácií môžeme existovať istý čas temer bezrestne, ich nedostatok sa ale skoro dostaví v podobe neúspešnej liečby, nezvládnutia subjektívnych ťažkostí alebo objektívnych príznakov. Spoliehať sa na to, že všetko sa dá kúpiť, je taktiež krátkozraké. Sme svedkami vytvorenia temer informačného stopu v našej bezprostrednej blízkosti, po nastúpení trhových vzťahov sa poniektorí z nás zlakli "púšťať vedomosti". Na druhej strane treba povedať, že starými cestami to nadalej nepôjde /je smiešne, keď napríklad zahraničný prednášateľ dostane za odprednášanú hodinu polovicu z toho, čo dostane prekladateľ/ - ten druhý totiž už dávno funguje podľa trhových mechanizmov/. Dalo by sa na túto tému hovoriť veľa - o tom, ako niektorí z nás za misu šošovice "informujú tam, kde netreba" /ved' čo - po nás potopal/, o tom, ako sa niektorí chystajú "už nepracovať na druhého" /socialistická terminológia a myslenie stále živé.../... Sú to všetko príznaky stupňujúceho sa kvasenia, nezostáva mi na tomto mieste nič iné, len opakovane spomenúť Svätoplukove prúty - dožiť zajtrajska v trhovom mechanizme sa môžeme len spoločným úsilím, či sa nám to páči alebo nie. 5.3.1995, A. Gúth

PODSTATA SENZOMOTORICKEJ TERAPIE

Autori: P. Zanger, V. Meili

Pracovisko: SUVA-Rehabilitationsklinik, CH-5454 Bellikon

Súhrn

Motorika, čiže riadenie pohybu v ľudskom tele, spočíva v súhre mnohých riadiacich a veliteľských jednotiek v mozgu a mieche, funkčnom muskuloskeletálnom aparáte a v správnej späťnej informácii, to znamená v pohybom vyvolaných senzorických signáloch - hovoríme o reaferencii. Aby sme pochopili účinok liečby pri centrálnych motorických poruchách, musíme poznať základné princípy riadenia motoriky.

Kľúčové slová: senzomotorická liečba - reaferencia - riadenie pohybu

Zanger,P.,Meili,V.: THE SUBSTANCE OF SENSORIMOTOR THERAPY

Summary

Under the term motorics we understand movement control of human body, which consists of combination of many driving and commanding units in brain and spinal cord, functional musculo-skeletal apparatus and correct feedback information, it means by the movements called sensor signals - we speak about reafferentation. To understand the effect of therapy by central motor disorders we must know the basic principles of motor control.

Key words: sensorimotor therapy - reafferentation - movement control

MeSH: exercise therapy - motion perception

DAS WESEN DER SENSOMOTORISCHEN THERAPIE

Zusammenfassung

Die Motorik, also das Leiten der Bewegung im menschlichen Körper, besteht aus dem Zusammenspiel vieler leitenden und führenden Einheiten im Gehirn und im Rückenmark, im muskuloskeletalen Funktionsapparat und in der richtigen Rückinformation, das heisst, in den durch die Bewegung hervorgerufenen sensorischen Signalen - wir sprechen hier über Reafferenz. Damit wir die Wirkung der Behandlung nach den zentralen motorischen Störungen erfassen können, müssen wir die grundlegenden Prinzipien der Leitung der Motorik kennen.

Schlüsselwörter: sensomotorische Behandlung - Reafferenz - Leitung der Bewegung

Pre úspešné vykonanie pohybu potrebujeme:

a) pohybový plán,

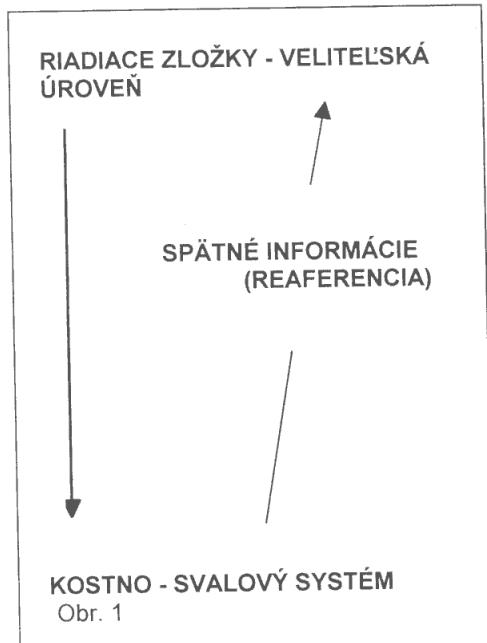
b) nepretržitú funkciu reaferencie.

Pohybový plán musí obsahovať nielen pohyby, napr. ruky do úchopu, ale aj potrebnú polohu tela (stabilizácia pod vplyvom gravitácie). Prakticky (terapeuticky) to znamená, že predklon - pozícia trupu v oblasti panvy,

chrbtice a plecového pletenca, je zabezpečovaný hlavne aktivitou extenzorov, záklon predovšetkým flexorov.

Riadiace štruktúry v mozgu a mieche majú pre jednoduché pohybové zložky zabezpečený pohybový plán alebo program. Takto je napr. v mieche zaevdovaný program pre lokomóciu.

Dôležité riadiace štruktúry pre motoriku sú rozmiestnené v rôznych oblastiach mozgovéj kôry, v bazálnych gangliánoch, v talame,

v mozočku a v rozličných častiach mozgového kmeňa ako aj v mieche. Tieto štruktúry alebo centrá sú viac-menej zapojené paralelne, čiastočne aj hierarchicky.

Všetky riadiace štruktúry dostávajú priamo alebo nepriamo **spätné informácie** z periféria. Tieto signály sú mnohoraké a somatotopicky organizované. Najdôležitejšie sú pri tom taktilno-kinestetické signály, t.z. signály o polohe a stave napäťia kostnosvalového systému, signály z kože a vizuálne signály. Sú porovávané s očakávanými spätnými informáciami, ktoré sú vyvolané riadiacou zložkou z periférie. Tieto "očakávané" signály boli Holstom označené ako **eferenčná kópia** (Holst a Mittelstaedt, 1950), vid' obrázok 2. Pri odchýlках eferenčnej kópie a spätej informácii automaticky štartujú korekčné signály z periférnej riadiacej zložky.

V liečbe je napr. pri postavení pacienta a cvičení v stoji dôležitý napr. **dobrý kontakt oboch nôh s podložkou**. Šmykanie na hladkom povrchu samozrejme znamená rozdiel medzi eferenčnou kópiou a spätnou informáciou, ktorý je podrobený zodpovedajúcej korekcií.

Správne, optimálne riadenie pohybu vyžaduje neporušený biologický systém. Pohyby

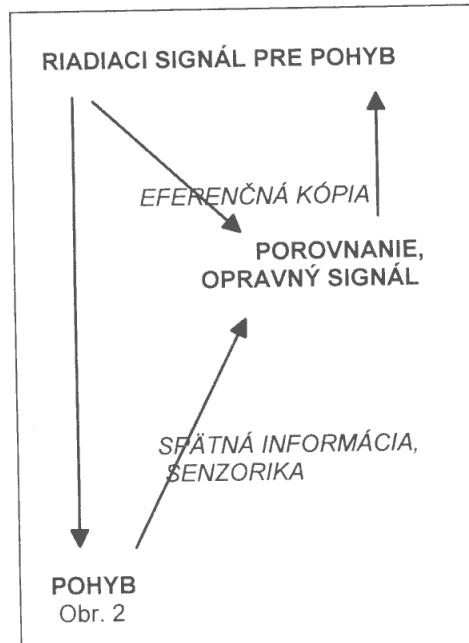
- či už sú cielené alebo zamerané na udržanie polohy - sú vždy pri poškodení riadiaceho centrálneho motorického systému porušené v zmysle kvalitatívneho zhorsenia až po úplnú stratu pohyblivosti (plégia). Prítom hrá správne centrálné spracovanie senzorických signálov rozhodujúcu úlohu.

U detí označovaných ako pohybovo nešikovné je redukovaná hlboká citlivosť, t.z. spätná informácia o napäti šliach a svalov. Tento fakt len potvrdzuje význam reaferencie pre riadenie motoriky (Williams a kol., 1989).

Terapeuticky sa dá dosiahnuť rozvoj hľbokej citlivosť zosilnením dráždenia systému (*silný odpor proti pohybu, prídavné pohyby*).

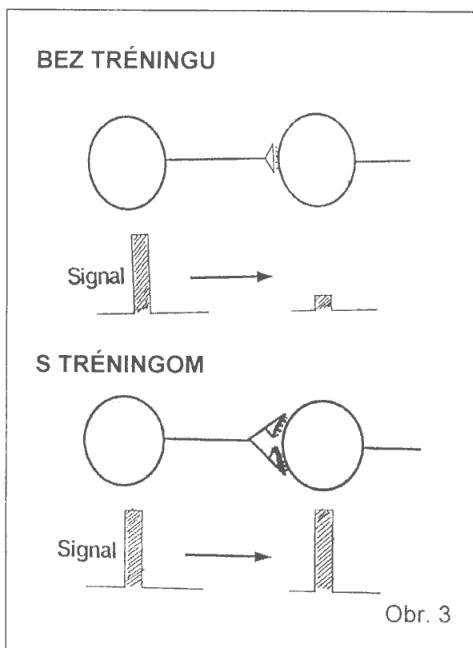
Rozhodujúce spätné informácie pri mnohých pohybach idú cez vizuálny systém. Sú ním riadené predovšetkým jemné pohyby ruky. Vizuálno motorická koordinácia sa dá zlepšiť len cez častejšie opakovanie aktívnych pohybov, pasívne pohyby tu nepomôžu, ako ukázali známe pokusy s mačkami (Helt, 1965).

Z dvoch mačiek, ktoré vyrastali v rovnakom prostredí (vo vnútri pohybujúceho sa valca) a videli teda rovnaké okolie, sa vo

voľnom priestore mohla dobre orientovať len tá, ktorá sa vo valci pohybovala vždy aktívne. Druhá mačka musela všetky pohyby robiť najskôr pasívne, čo malo za následok zlú vizuálno-priestorovú orientáciu.

Základom nervového systému sú spojenia a možné kontakty medzi jednotlivými neuronmi. Prenos signálu z jednej bunky na nasledujúcu je meniteľný, plastický a závislý predovšetkým od "spotreby" receptorov (v tme vychovávané pokusné zvieratá majú v porovnaní s voľne žijúcimi silne redukovaný prenos vizuálnych informácií). Táto modulácia synaptického prenosu je pravdepodobne základom každého učenia, a tým aj

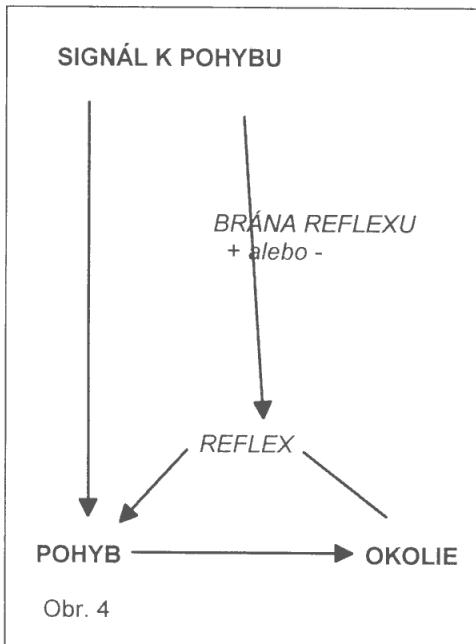

každej aktívnej liečby po léziách CNS. Často aktivované receptory sa stávajú výkonnejšími a významnejšími - viď obrázok 3.

Plasticita sa využíva pri LTV - časté opakovanie s variáciami. **Variácie** pomáhajú zvyšovať motiváciu a záujem pacienta. Znamená to kladenie odporu v rozličných formánoch, stabilizačné cvičenia na rozličných plochách, cvičenia z rozličných východiskových pozícii.

Pohyb vyvoláva nespočetné senzorické signály. Tieto zas produkujú rozmanité reakcie (reflexy). Riadenie pohybu spočíva

nielen v jednoduchej aktivácii určitej svalovej skupiny z motorickej kôry. Dnes vieme, že **priame riadiace signály motoneuronom** sú sprevádzané oveľa dôležitejšou skupinou riadiacich signálov, ktoré sú reflexne kontrolované na rozličných úrovniach. Viaceré reflexy sú aj u zdravého človeka prerusované cez sprevádzajúce kontrolné signály. Centrálné riadenie pohy-

bu sa stará o to, aby boli prepustené len práve aktuálne potrebné reflexy - viď obrázok 4.

Kontrolné a pohybové signály sú rozšírené do mnohých častí centrálneho nervového systému. Pri poškodení ktorejkoľvek z týchto častí sú kontrolné a pohybové signály poškodené, nekompletné a zodpovedajúci pohyb je viac alebo menej atakovaný.

Rozličné centrálno-motorické terapeutické koncepcie sa snažia okrem iného prehnánu reflexnú aktivitu **tlmit**. Príkladom toho je immobilizácia spastickej končatiny v sadre.

Ukazuje sa, že intenzívne cvičenie s časťou používaním ochrnutej strany je veľmi dôležité pre zlepšenie porušenej motoriky. Taub to dokázal pred 26 rokmi (Taub a Berman, 1968). Na pol stranu ochrnuté opice sa rýchlo stávali samostatnými vďaka

zdravej strane. Ich funkčné napredovanie bolo ale výraznejšie, keď boli nútene používať postihnutú stranu (pri priebežnej imobilizácii zdravej strany).

Toto bolo neskôr dokázané aj pri liečbe pacientov s postihnutím polovice tela (Wolf a kol., 1989, Taub a kol., 1993).

Literatúra

1. HELD, R.: Plasticity in sensory-motor systems. In: Scientific American 213 (5), 1965, p. 84-94.
2. von HOLST, E. - MITTELSTAEDT, H.: Das Reafferenzprinzip. Wechselwirkungen zwischen Zentralnervensystem und Peripherie. In: Naturwissenschaften 37, 1950, p. 464-476.
3. TAUB, E. - BERMAN, A. J.: Movement and learning in the absence of sensory feedback. In: FREEDMAN, S. J. (ed.): The neurophysiology of spatially oriented behavior. HOMWOOD, I.: Dorsey (1968). p. 173-192.
4. TAUB, E. - MILLER, N. E. - NOVACK, T. A. - COOK, E. W. - FLEMING, W. C. - NE-POMUCENO, C. S. - CONNELL, J. S. - CRAGO, J. E.: Technique to improve chronic motor deficit after stroke. In: Arch. Phys. Med. Rehabil. 74, 1993, p. 347-54.
5. WILLIAM, H. G. - WOOLLACOTT, M. H. - IVRY, R.: Timing and motor control in clumsy children. In: Neuroscience Abstracts 15, 1989, 1334.
6. WOLF, S. L. - LECRAW, D. E., BARTON, L. A. - JANN, B. B.: Forced use of hemiplegic upper extremities to reverse the effect of learned nonuse among chronic stroke and head-injured patients. In: Experimental Neurology 104, 1989, p. 125-132.

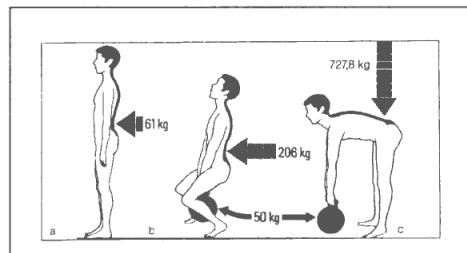
Adresa autora:

P.Z. Neurorehabilitation, Rehabilitationsklinik Bellikon, CH-5454, Schweiz

Škola chrbtice

Ochorenia chrbtice sa podstatou mierou podielajú na chorobnosti obyvateľstva. Ako ukazujú napríklad údaje Viedenskej zamestnaneckej poist'ovne v r. 1991 boli tieto ochorenia na prvom mieste v práceneschopnosti s počtom 1 681 648 (pre porovnanie na 2. mieste im konkurovali infekcie horných ciest dýchacích s počtom 1 666 986 a na 3. mieste boli ochorenia gastrointestinálneho traktu s počtom už len 466 094 dní).

Aj to je jednou z príčin, prečo sa autori TILSCHER a EDER rozhodli napísať knihu "Wirbelsäulenschule aus ganzheitsmedizinischer Sicht". Hippokrates 1994 na 147 stranach so 41 obrázkami, ISBN 3-7773-1105-7. Kniha je koncipovaná ako učebnica pre lekárov, fyzioterapeutov a postihnutých. Prístupným spôsobom rozoberá problematiku vzniku týchto ťažkostí. Venuje sa problematike poruchy statiky a využívania stojania. Ako príklad slúži obr. 1. **Záťaž stavcov driekovej**

chrbtice sa oproti bežnému stoju strojnásobi pri správnom dvíhaní (druhá pozícia) a je 12-krát väčšia (!!) pri nesprávnom dvíhaní (tretia pozícia).

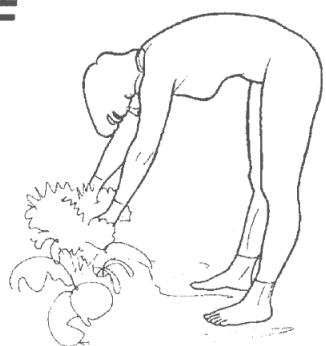
Z toho vychádzajú aj odporúčané pozície pri bežnej dennej činnosti (séria obrázkov - F znamená nesprávne, R - znamená správne).

Autori taktiež kritizujú preťažovanie chrbtice pri športovej činnosti. Dôležité miesto je venované aj polohe v spánku. Za nevhodné autori považujú rovnako tvrdé ako i mäkké matrace. V odporúčaniach je zahrnuté vypodloženie hlavy pri ľahu na boku.

Pred kapitolou o cvičeniach sú analyzované skrátené a oslabené svalové skupiny. Pri skrátených svaloch sú odporúčané uvoľňovacie pozície, v ktorých je ich možné vyťažovať. Následne sú zaradené cvičenia na posilnenie oslabených svalov a cvičenia automobilizačné.

A.Gúth

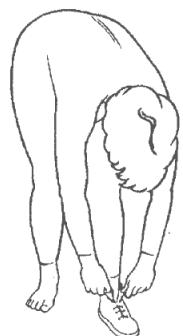
F

R

F

R

F

R

PROPRIOCEPTIVNÍ POSTURÁLNÍ TERAPIE

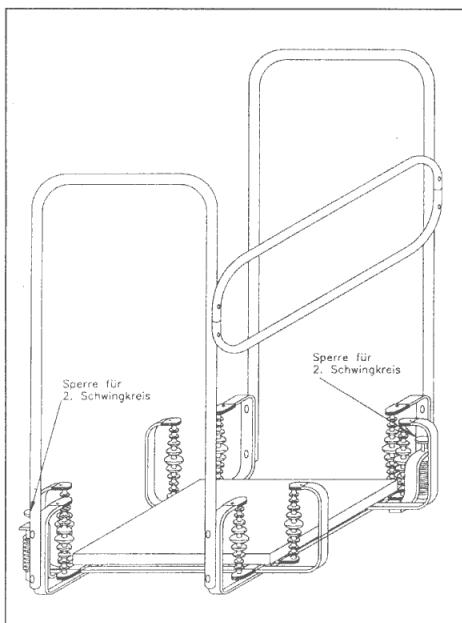
na systému POSTUROMED s využitím definovaného tlumeného kmitu

- jako novinka v rámci sensomotorického tréninku -

Autor: E.Rašev

Pracovisko: H.Weinberger Akademie , Berufsfachschule für Physiotherapie, Deutschland

Dynamická plocha a cvičební pomůcka pro proprioceptivní trénink postury s pracovním názvem **POSTUROMED**, která je poprvé představena v tomto časopise, znamená novou kvalitu v terapii poruch proprioceptivní aference.

Využití kmitu v rámci léčebné rehabilitace nebylo dosud příliš publikováno. Nejedná se zde o vibrace v rámci např. masáže, nýbrž o využití KMITU "dynamické" plochy s definovanou vlastní frekvencí, tlumením kmitu a výchylkou v horizontálních rovinách v závislosti na stejný podnět.

Podnětem je např. změna těžistě těla vstoje.

*Co rozumíme pod pojmem **poruchy proprioceptivní aference**?*

Klinicky se jedná o poruchy aference z kloubů a svalů dolních končetin, vyplývající z **hypermobility** vrozené či získané, poruchy zapříčinující skoliotické držení těla spojené s bolestí i bez ní, poruchy svalové koordinace či reakčního času označované např. jako "nestabilní" koleno či kotník, poúrazové stavů a podobně.

Vyzdvihnout bych chtěl především problematiku kontituální **hypermobility**, která je uvedenou metodou léčená globálně a léčbu může provádět po krátkém zácviku i pacient sám.

Krátké shrnutí podstaty problému poruch proprioceptivní aference.

Pro každý pohyb je nutno ZAUJMOUT URČITOU VÝCHOZÍ POLOHU. Tím může být pohyb již od svého počátku prováděn pro organismus buď vhodně, nebo NEVÝHODNĚ, to jest s NOCICEPCI.

POLOHU, z které pohyb vzniká, nebo polohu, kterou se brání tělu gravitaci, nazýváme výchozí POSTURÁLNÍ situaci nebo výchozí NASTAVENÍ POSTURY.

Toto nastavení trvá velice krátce a je okamžitě vysřídáno dalším nastavením.

Proprioceptory jsou čidla neboli receptory snímající dynamicky změny polohy na periferii (kůže, podkoží, svaly, povázky, okostice a pod.), obecně řečeno v pohybových segmentech.

Tato informace je plynule předávána do řídicího počítače = do centrální nervové soustavy (dále CNS). Zde vzniká na základě informace dodané z periferie a z kůry mozkové pohybový program.

POHYBOVÝ PROGRAM znamená, v jakém pořadí a jak silně se budou aktivovat

určité kontraktilní elementy, které mají pohyb provést. I STOJ JE POHYB, neboť se tělo při stoji dynamicky brání gravitaci.

Nociceptory jsou čidla, ve kterých vzniká INFORMACE O OHROŽENÍ určité STRUKTURY fyzikálním (přílišný tah, tlak, zřejmě i ohybové napětí...) či chemickým (zánět), nebo jiným biologickým procesem.

Nociceptivní informace nemusí vést k pocitu bolesti, projde-li pouze k subkortikálním (podkorovým) strukturám CNS. Důležité je však, že zde může dojít KE ZMĚNĚ PROGRAMU určitého pohybu, což vede k tzv. ÚHYBNÝM POHYBŮM (v němčine Ausweichbewegungen). Tyto ohybové úchytky vedou sice k šetření oblasti, ze které nocicepce vychází (např. zmoždění kotníku), zároveň však mohou přetěžovat celou dolní končetinu nebo i hybný systém jako celek.

Někdy přetrvává biochemicky nevhodná sekvence aktivace určitých svalů pro určitý pohyb (např. flexe v kyčli) i po odezvě lokální nocicepse (např. z oblasti kotníků).

Poruchy posturálního držení těla

Pokud je porucha v posturálním držení těla, můžeme ji do určitého stupně velmi výrazně zlepšit zvýšením proudu proprioceptivní informace z periferie.

Dosavadní léčba této stavu zvyšováním proudu proprioceptivní informace např. sensomotorickým tréninkem na nestabilních plochách, jak ho vypracoval pan prof. Janda, přinášela dobrý efekt u osob, které byly motoricky obratné a ochotně s terapeutem spolupracovaly. Vybraní jedinci mohli cvičit i sami.

Co bylo obsahem cvičení

Při sensomotorickém tréninku na nestabilních plochách, jako je např. část válce, kruhová úseč, trampolína, sandály s půlmičí na podrážce, fitter a další, se jednalo o situace, kdy pacient vyvažoval výchylky plochy při změně vlastního těžiště zapojením svalových skupin, které zabraňovaly pádu. Jednalo-li se o obratného pacienta, nebyly výchylky vlastního těžiště po krátkém zácviku příliš velké a cvičením docházelo ke zlepšování reakčního času zapojovaných svalů. Při zapojení horních končetin cvičením,

které vyžadovalo zvýšenou pozornost zapojením kůry mozkové, např. vyhazováním a chytáním míčku, docházelo k automatizaci řízení postury těla ze subkortikálních struktur.

Předpoklady pro cvičení: Předpokladem pro zlepšování posturální situace byla však dobrá výchozí poloha. Pro automatizaci dobrého řízení postury to byla především snaha o vzpřímené držení těla.

Dalším předpokladem vhodného terapeutického efektu je výchozí stav arthromuskulárního systému, kdy tonus v partnerských svalových skupinách nedosahuje takové míry, aby primárně znemožňoval zaujetí uspokojivé vzpřímené polohy.

Mnozí se nezlepšili, mohli se však zlepšit. Zbývala však vždy velká skupina osob s poruchami v hybném systému, které bylo možno sensomotorickým tréninkem výrazně zlepšit, které však nebylo možno uspokojivě léčit. Jednalo se o osoby, které nevykazovaly takovou obratnost, jaká byla při cvičení na nestabilních plochách zapotřebí.

Proč tomu tak bylo?

Při pobytu těla na nestabilní ploše docházelo k nepravidelným výchylkám plochy ve všech troch rovinách či osách. Tyto třídimenzionální výchylky iritovaly často vestibulární aparát a další řídící struktury a vznikla nejistota s pocitem strachu. Toto negativní ovlivňování vestibulárního a limbického systému mělo vliv na kvalitu vypracovávaných programů řízení pohybu.

Nevhodné bylo často již to, že snaha o ustálení plochy vedla k takové výchozí poloze těla, že tato aktuální posturální situace byla zcela nevhodným východiskem pro tvorbu pohybových programů, ještě než došlo k vlastnímu cvičení horními končetinami - např. kyfotizace trupu.

Jinými slovy, aktuální stav limbického systému a výchozí stav afference z arthromuskulárních struktur rozhoduje o tom, zda trénujeme do patologie či nikoliv.

Co je na systému POSTUROMED nové či podstatnějiné?

Plocha pro stání je zavěšena na pružných elementech, které podmiňují její podstatné odlišnosti od vlastností jiných ploch.

Pružné elementy umožňují výchylku plochy při změně těžiště, která je následována kmitem zpět do výchozí polohy. Ty nejdůležitější odlišnosti jsou:

1. TLUMENÍ KMITU

U tohoto fenoménu se na chvíli zastavíme. Výchylka na každou stranu je následována výchylkou plochy na druhou stranu. TATO DRUHÁ VÝCHYLKA JE TLUMENA PŘESNĚ NA POLOVINU první výchylky. Při každém výkmitu plochy je zde tedy DEFINOVÁNA tendence k ustálení plochy. Tato tendence k ustálení je sice obsažena i ve vertikální výchylce trampolíny, jenomže právě tato vertikální výchylka není organismem vždy uspokojivě snášena.

Přesně nastavené tlumení výchylky plochy s sebou nese další skutečnosti. Každý sensomotorický systém reaguje trochu jinak na stejné podněty. U někoho vyvolá určitý podnět prahovou reakci ve smyslu STAND BY, kdy je systém ve stavu zvýšené připravenosti k provedení pohybu, aniž by tento stav působil výrazněji zvýšenou spotřebu energie, naopak, stav STAND BY usnadní řízení pohybu ze subkortikálních mozkových struktur. (Stav STAND BY bychom mohli přirovnat k funkci televizoru, kdy je přístroj sice v chodu, avšak neukazuje ještě obraz. Ten můžeme vyvolat OKAMŽITĚ stisknutím tlačidla dálkového ovládače, aniž bychom museli čekat, až se televizor nažhaví.)

U jiného způsobí stejný podnět již výraznou nadprahovou irritaci. Zmíněná nadprahová irritace působí negativně na tvorbu pohybového programu. Lze předpokládat, že pro různé osoby je při terapii nutno nastavit nejistotu plochy různě.

U dynamické plochy na trénink posturální reakce organismu s názvem POSTUROMED je možno stupeň nejistoty měnit.

Jedná se o amplitudu a frekvenci kmitu v závislosti na stejný podnět.

Jak se to dělá prakticky?

Kriteriem pro nastavení vlastnosti dynamické plochy je aktuální reakce pacienta. Pozorujeme-li, že pacient zvládne bez obtíží cca 12 až 15 sekund trvající cvičení při stoji na jedné noze se správnou drženou polohou zvednuté druhé dolní končetiny, při které zaměstnává paže tím na koncentraci najnáročnějším cvikem, přejdeme na větší nejistotu plochy spojenou s větší amplitudou.

Z dosavadních pozorování lze tvrdit, že 3 stupně možného nastavení plochy pro potřeby ambulantní rehabilitace plně postačují.

2. HORIZONTÁLNÍ KMIT

Výchylky těžiště těla způsobují výkmit plochy převážně v horizontálních rovinách. Třetí vertikální dimenze kmitu je minimální a nedochází tedy k negativní iritaci vestibulárního aparátu (u predisponovaných osob).

Tím se charakteristika DYNAMICKÉ plochy přibližuje podmínkám v přírodě, kde se při chůzi výrazněji vertikální výchylka také nevysekytuje.

Jak nepřijemně je vertikální výchylka vnímana, o tom se může každý přesvědčit, když při chůzi ve tmě vstoupí nohou do malé prohlubnin v terénu, kterou předtím přesně neviděl.

3. NENÍ NEGATIVNÍ OVLIVNĚNÍ LIMBICKÉHO SYSTÉMU

Na dynamické ploše POSTUROMED nemá ani ten nejneobratnější pacient pocit strachu, z uvedených příčin.

4. SNADNÝ NÁCVIK AUTOTERAPIE

Při cvičení je pacient instruován o dvou skutečnostech, které musí striktně dodržovat:

a) Při ztrátě rovnováhy, kterou není schopen akutálně kompenzovat posturálními svaly, NESMÍ PACIENT PŘESKOČIT NA MÍSTĚ, aby ztracenou rovnováhu opět nabyl. MUSÍ SE OPŘÍT O OPĚRKY PAŽEMI NEBO

TRUPEM, případne postaví původně zvednutou nohu na plochu.

b) Zvednutá dolní končetina je držena v mírné abdukaci a flexi v kyčelním kloubu a špička nohy je v dorsální flexi, přičemž je celá noha před rovinou frontální, aby se podpořilo vzprímené držení trupu.

Zachování těchto pravidel nečiní po krátkém zácviku potíže ani těm nejneobratnějším pacientům.

Začátek cvičení

- pacient se postaví **naboso** nebo v tenkých ponožkách na plochu -
- obě BRZDIČKY fixující druhý okruh kmitání jsou **SEŠLÁPNUTY**, takže je nastavená **ta nejméně náročná nejistota plochy** -
- pacient provede **několik kroků na místě** - seznámí se s plochou - pacient zvedne jednu dolní končetinu - viz výše - a za co nejdokonalejší vzprímené polohy těla začne vyhazovat tenisový míček do výše asi 50 cm a opět ho chytá

!!! NESETRVARÁ NA JEDNÉ NOZE DÉLE NEŽ 10 až později 15 sekund !!!

!!! Očima fixuje bod asi 2 metry před obličejem cca ve výši zraku, ideální by bylo, kdyby to byly hodiny s vteřinovou ručičkou, aby si mohl kontrolovat čas.

Dospěje-li pacient do stavu, že "žongluje" 2 x 15 vteřin na každé noze bez větší labilitu, DOSTANE POVEL MÍRNĚ ROTOVAT TRUPEM DO STRANY asi o 10 stupňů jednou doprava a pak doleva při každém vyhodení míčku. Noha setrvává na místě.

DALŠÍ STUPEŇ OBTÍŽNOSTI se nastaví tak, že se ODBRZDÍ JEDNA BRZDIČKA STLAČENÍM a povolením knofliku v rohu plošiny !!!

Opět se provede celý program na jedné i druhé DK.

Odbrzděním druhé brzdičky se nastaví největší možná nejistota plochy - oba okruhy kmitání jsou volné. Je nutno zdůraznit, že se terapie provádí podle zásady definované již J. A. Komenským - OD NEJSNADNĚJŠÍHO CVIČENÍ K TOMU NEJSLOŽITĚJŠÍMU: Tím nejsou samozřejmě možnosti proprioceptivní posturální terapie vyčerpány. Další cvičení jsou možné s tzv. Thera-Bandy a pod.

5. STAV STAND BY a využití DYNAMICKÉ PLOCHY V DENNÍM ŽIVOTĚ a v PRACOVNÍM LÉKAŘSTVÍ

Dynamická plocha s vlastní frekvencí kmitání 1.5 až 2.5 Hz byla již několik let testována jako **sedací plocha** např. pro kancelářské židle a v posledním roce jako **dynamická podlaha pro práci vstoje**. Subjektivně byly dynamickou sedací plochou opatřené židle velmi dobře hodnoceny. Jako zásadní odlišnost od ostatních židlí lze uvést to, že jak u mladých, tak u starších jedinců, kde poruchy propriocepce již dosahují většího stupně, byl výrazně potlačen vznik bolesti i po delší práci vsedě. **Obvyklá bolest v zádech, na kterou byly osoby po delší práci zvyklé, často ani po hodinách trvající práci vůbec nevznikla.**

Odůvodněním tohoto fenomenu se zabývá samostatná práce hodnotící elektromyografický záznam svalové aktivity u 28 pokusných osob jak na konvenčních statických podlahách a židlích, tak na DYNAMICKÝCH PLOCHÁCH (bude publikována snad v dalším čísle).

Popisovaný efekt STAND BY je zřejmě i odpovědný za to, že se i u osob pracujících na jednom místě VSTOJE neobjavuje bolest v hybném systému tak rychle jako při pobytu těla na konvenční podlaze. V dlouhodobém pokuse se nalézají chirurgové, kteří operují vstoje na dynamických podlahách. Zajímavé je, že dynamickou podlahu se **neovlivňuje negativně jemná motorika ruky**, která je schopna provést stejně spolehlivě drobné úkony na dynamické ploše i bez ní.

6. KONTRAINDIKACE pro pobyt těla na dynamické ploše POSTUROMED.

Z dosavadních pozorování nevyplynulo pro neurologicky zdravé jedince bez výraznějších poruch v muskuloskeletálním systému žádné nebezpečí.

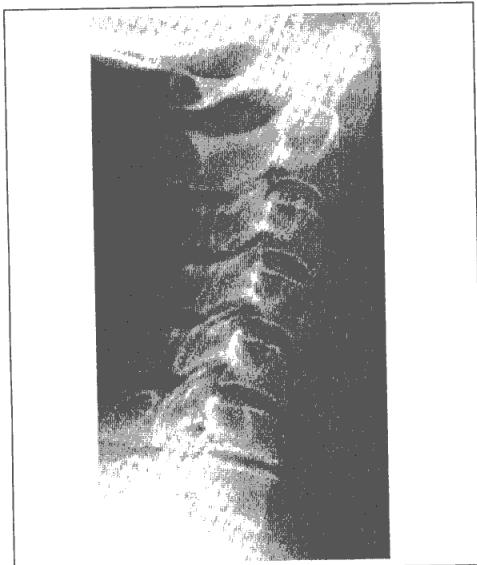
Při poruchách v oblasti prvního motorického neuronu a při spasticitě je situace dosud ne zcela jasná. U některé spasticity by mohlo dojít k takové iritaci svalových vřetének, že by mohlo dojít k negativnímu ovlivnění spasticity. Je samozřejmě možný i jiný výklad, zatím jsou prováděna první pozorování.

Adresa autora: E.R., Schelmsrasen 36, D-97421 Schweinfurt

Degeneratívne ochorenia krčnej chrbtice

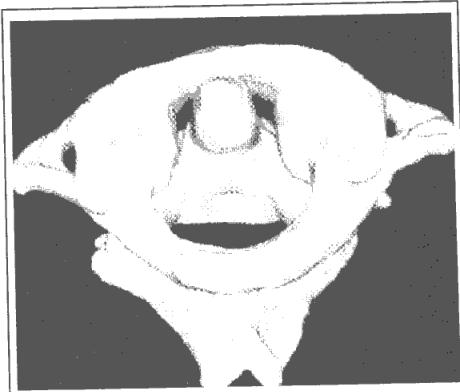
Napriek tomu, že sme už zvyknutí, že sa v našej literatúre problematika ochorení chrbtice rieši z funkčného hľadiska, existujú práce postavené na štrukturálnych zmenách. Dôležitým momentom je pravdepodobne prostredie, v ktorom autor odborne vyrastal. Autori recenzovanej knihy *W. E. GOLDHAHN, G. GOLDHAHN, I. MOHSENI-POUR, D. NEDDEN: Degenerative Erkrankungen der Halswirbelsäule, Hippokrates Verlag, Stuttgart 1994, ISBN 3-7773-1086-7* sú röntgenológovia, neurológovia a neurochirurgi.

Konštatujú, že degeneratívne zmeny chrbtice postihujú skôr alebo neskôr všetkých ľudí, k typicky neurologickým príznakom však dochádza len u niekoľkých z nich, keď sú postihnuté priamo nervové štruktúry alebo cievky zásobujúce nervové štruktúry.

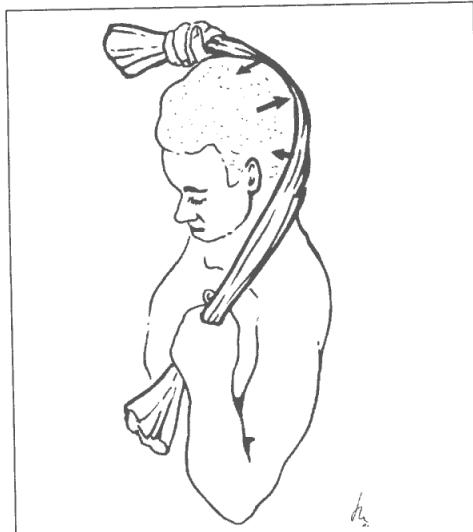

Svoje tvrdenia dokladajú bohatým materiáлом snímok Rtg, CT a MRI. Napr. na obr. 1 je klasický obraz zúženia spinálneho kanála dorzálnym spondylofytom C 6-7. Sú uvádzané možnosti kontrastného zobrazenia štruktúr krčnej chrbtice. Najpresvedčivejšie sú znázornenia degeneratívnych zmien počítáčovou tomografiou, prípadne trojrozmernou rekonštrukciou, pri ktorej sa jednotlivé útvary zobrazujú plasticky verne podľa

originálnych štruktúr - obr.2. Z hľadiska terapeutického autori rozoznávajú konzervatív-

ne a operačné riešenia. V rámci konzervatívneho vidia najdôležitejší moment v skladnení pomocou sadrového goliera alebo špeciálnej kravaty. Pričom nestačí obyčajný šál, dôležité je opretie tejto pomôcky o kostné štruktúry lebky a hrudného koša. Zdôvodňujú to podstatným narastaním intradiskálneho tlaku - napríklad pri predklone stúpa intradiskálny tlak C 6-7 zo 6.8 na 21.0 kg (!). Imobilizáciu ponechávajú 2 - 3 týždne počas celého dňa s vynechaním jednej hodiny, pričom odporúčajú 3 - 4x denne izometricky napínať svaly ventrálnie, dorzálnie a laterálne, ako je znázornené na obr. 3, vždy v trvaní 5 minút. Podmienkou je, že cvičenie nesmie byť sprevádzané bolesťou.

A.Gúth

BOLESTI HLAVY A MYOFASCIÁLNY SYNDRÓM

Autor: E. Dúbravová

Pracovisko: FRO NsP Ružinov, Bratislava

Súhrn

Myofasciálny bolestivý syndróm je pomerne novou klinickou jednotkou. Ide o bolesť alebo vegetatívne fenomény prenesené z aktívnych myofasciálnych spúšťových bodov do vzdialených oblastí, ktoré sú sprevádzané súčasnou poruchou pohybového aparátu. V práci sa podáva prehľad o spúšťových bodoch a priliehajúcich svalových induráciách, prenesenej bolesti, vyvolávajúcich a kontribučných faktoroch. Načrtáva sa klinický obraz a diferenciálna diagnostika myofasciálnych bolestí hlavy. Diskutujú sa možnosti liečby.

Kľúčové slová: myofasciálny syndróm - cefalea

Dúbravová ,E.: HEADACHE AND MYOFASCIAL SYNDROME

Summary

The myofascial algic syndrome is relatively new clinic entity. It consists of pain and/or vegetative symptoms transferred from active myofascial trigger points to distant areas, which are accompanied by simultaneous disorder of movement apparatus. In this paper review of trigger points and close lying muscle indurations, referred pain and provoking and contributing factors is presented. The clinical picture and differential diagnostics of myofascial headache is outlined. Possibilities of therapy are discussed.

Key words: myofascial syndrome - headache

MeSH: headache - myofascial pain syndromes

KOPFSCHMERZEN UND MYOFASZIALES SYNDROM

Zusammenfassung

Myofasziales Schmerzsyndrom ist eine ziemlich neue klinische Einheit. Es handelt sich dabei um den Schmerz oder um die von den aktiven myofaszialen Auslösepunkten in entfernte Gebiete übertragenen vegetative Phänomene, die durch gleichzeitige Störung des Bewegungsapparates begleitet werden. In dieser Arbeit wird eine Übersicht der Auslösepunkten (trigger points) und der anliegenden Muskelindurationen, der übertragenen Schmerzen, der hervorruenden und Kontributionsfaktoren gebracht. Es wird ein klinisches Bild und eine differenzielle Diagnostik der myofaszialen Kopfschmerzen angedeutet. Es werden Möglichkeiten der Behandlung diskutiert. Schlüsselwörter: myofaziales Syndrom - Zefalea

Spomedzi rôznych zdravotníckych ťažkostí patrí nepochybne k najčastejším bolesti hlavy - cefaleu v priebehu života zažije takmer každý (31). V poslednom čase sa do predia záujmu dostáva problematika bolestí vznikajúcich v mäkkých tkanivách (svaly, fascie) bez jednoznačnej organickej príčiny. Pre takéto bolesti existuje v literatúre veľa označení: svalový reumatizmus, myalgia, myogelóza, generalizovaný bolestivý syndróm, myofascitída, fibromyalgia. Pomerne nová klinická jednotka spadajúca do

tohto okruhu je myofasciálny bolestivý syndróm (MBS) (41). Bolesti hlavy myofaciálneho pôvodu sú veľmi časté, rôznorodé a neraz prehliadnuté.

Myofasciálny bolestivý syndróm definovali Travellová a Simons (41) ako bolesť alebo vegetatívne fenomény prenesené z aktívnych myofasciálnych spúšťových bodov (trigger point - TP) do vzdialených oblastí, ktoré sú sprevádzané súčasnou poruchou pohybového aparátu.

Synonymami sú označenia "myofasciálny syndróm" a "myofaciálna bolest". Distribúcia bolesti je vždy reprodukovateľná a charakteristická pre každý sval (tzv. myofaciálny obraz bolesti) a býva v popredí pacientových ťažkostí. MBS postihuje všetky vekové skupiny, vyššia prevalencia je u žien stredného veku so sedávym spôsobom života.

Ako myofaciálny TP sa označuje najcitlivejšie miesto v oblasti svalovej indurácie (3, 6, 23, 41). Má priemer 2 až 5 mm a môže sa nachádzať v ľubovoľnom svalu ľudského tela.

Existujú aktívne TP (vyvolávajú spontánnu bolest) a latentné TP (z hľadiska bolesti asymptomatické). Latentné TP môžu byť príčinou obmedzenia rozsahu pohybu a slabosti postihnutého svalu.

Podľa mechanizmu vzniku rozlišujeme **primárne a asociatívne TP**. Primárny TP vzniká akútym alebo chronickým preťažením svalu za prispenia ďalších predispozičných faktorov. Ide o priame makro či mikrotraumatizujúce vplyvy pôsobiace na sval. Asociatívne TP sa formujú jednak v synergickom svalu (jeho sústavným preťažovaním, hovoríme o sekundárnych TP), jednak v svaloch zón prenesenej bolesti (**satelitné TP**).

Anatomickým podkladom spúšťových bodov sú **drobné ohraničené zatvrdnutia** (indurácie) svalových snopcov. Vznikajú mikrotraumatickým poškodením sarkoplazmatického retikula. To vedie k dysrupcii retikula a úniku kalciových iónov k myofibrilám kostrového svalu. V dôsledku toho v nich pretrvávajú **interakcie medzi aktínom a myozínom**. Zároveň sa zvyšuje aj metabolická aktivita. To korešponduje so zvýšenou teplotou (termograficky sa TP manifestujú ako horúce škvŕny, teplejšie o 1 stupeň ako okolie, resp. protiľahlá strana /6/. Neskôr dôjde k prekročeniu lokálnej cirkulačnej aeróbnej podpory a k relatívnej ischémii so zvýšenou produkciou anaeróbnych odpadových produktov a intersticiálneho serotoninu, histamínu, kinínov a prostaglandínov. Nociceptívne stimulácie voľných nervových zakončení rezultujú do centrálne mediovaných prenesených bolestivých sydromov cez bunypy dorzálnych rohov (7). V prostredí relatívnej ischémie s vyčerpaným ATP už svalové

vlákna nie sú schopné predĺžiť sa na pôvodný rozmer. Konečné rozpustenie svalových filament do granulárnej základnej substancie má za následok lokalizovanú fibrózu (10).

Prenesená bolesť

V rámci patogenézy vzniku prenesenej bolesti sú najčastejšie uvádzané 2 hypotézy: konvergenčná a facilitačná.

Konvergenčná hypotéza predpokladá, že podstatou prenesenej bolesti je konvergencia aferentných vláken z myofaciálneho TP a vzdialených oblastí tela na tých istých neurónoch spinotalamickej dráhy alebo na centrálnych neurónoch hlavových nervov. Na kôrovej úrovni je potom aktivita TP vnímaná ako bolestivá stimulácia aferentných vláken zo vzdialej oblasti - zóny prenesenej bolesti. Keby však bol tento mechanizmus jedinou príčinou prenesenej bolesti, nemala by anestézia bolestivej zóny kože vplyv na vnímanie bolesti.

Facilitačná hypotéza predpokladá, že aferentný vstup z myofaciálneho TP zvyšuje - facilituje - normálnu šumovú aktivitu aferentných vláken zo vzdialených oblastí tela. V dôsledku toho sú aj slabé podnety z tejto oblasti vnímané ako bolestivé. Hypotéza neobjasňuje pretrvávanie analgézy aj po skončení účinku lokálneho anestetika.

Niekterí autori vysvetľujú prenesenú bolesť kombináciou konvergenčných a facilitačných mechanizmov. Predpokladajú existenciu reverberačnej spätej väzby. Jej utlmenie anestetikom by mohlo byť príčinou prodlunganého analgetického účinku (20, 30). Travellová a Simons (41) uvažujú aj o ďalšej možnosti - o vegetatívnej spätej väzbe bolesti. Jej podstatou by bolo reflexné uvoľnenie nociceptívnych látok z vegetatívnych nervových vláken do oblasti prenesenej bolesti. Mechanizmom uzavierajúcim reverberačný okruh by sa stalo zvýšenie aktivity vegetatívneho nevového systému v dôsledku bolesti.

Klinický obraz myofaciálnych bolestí hlavy

Prenesená myofaciálna bolesť je hlboká, úporná, často neurčito ohraničená, menlivé intenzity, zvyčajne unilaterálne lokalizovaná. Nemá segmentárny či myalgický charakter, ani sa nešíri v súlade so známymi

neurologickými zónami alebo zónami bolesťnej iradiácie z viscerálnych orgánov. Môže sa objaviť náhle po silnom napnutí svalu, alebo vzniká postupne pri chronickom preťažovaní svalu. V oboch spomenutých prípadoch môže pretrvávať mesiace i roky, pokiaľ nie je sanovaný jej zdroj. Niekedy býva spojená s opúchaním, dýzesfázami kožného povrchu a stuhnutošou svalstva. Jej intenzita kolísce od pocítovania určitého dyskomfortu až po silné bolesti. Je provokovaná faktormi, ktoré udržujú spúšťové body v aktívnom stave (pozri tab. 1). Charakteristické miesta prenesených bolestí z jednotlivých svalov sú zobrazené v originálnej práci Tra-

svalových vlákien tvoriacich svalovú induráciu. Dá sa palpovať alebo vidieť ako vlnenie na kožnom povrchu v blízkosti úponu svalových vlákien. Vyvolávacím momentom je buď náhla zmena tlaku prsta na TP, rýchle brnknutie prstom na svalovú induráciu, štípanie alebo dráždenie pomocou ihly. Odopoved možno registrovať pomocou EMG ako signifikantne vyššiu aktivitu motorických jednotiek začlenených do spúšťového bodu v porovnaní s ostatnými jednotkami toho istého svalu. Obe reakcie sú považované za patognomické pre myofasciálny bolestivý syndróm (41).

Zdravé svaly neobsahujú TP a pri palpácii nie sú v nich nijaké indurácie. Zatvrdliny palpovateľné končekom prsta v svaloch ako tuhé prúžky - svalové indurácie (taut bands) sa môžu tvoriť v každom svale, pričom väčšina svalov má mnoho predilekčných miest pre ich vznik. Lokalizácia v rovnakom svale u rôznych ľudí nebýva presne tá istá. Pobrnknutie po tuhom svalovom prúžku spôsobuje zásklb (v dôsledku hyperexcitability postihnutých svalových vlákien) (6).

Uvedená na pohľad jednoduchá diagnostika založená na dokonalej palpácii je však náročná na skúsenosť a zručnosť (36). Skrýva v sebe nejedno riziko.

Konzistenciu svalu, resp. prítomnosť TP možno dnes objektivizovať meračom podajnosti tkaniva. Toto jednoduché, lacné a v praxi bezproblémovo použiteľné zariadenie meria hĺbku penetrácie jeho štandardizovaného disku do svalu pri známej použitej sile. Metóda sa považuje za spoľahlivú a reprodukovateľnú. Podobné informácie poskytuje algometria, pri ktorej sa meria tlak, ktorý už v danom mieste spôsobuje bolest. Táto metóda je v porovnaní s predošloou samozrejme viazaná na subjektívne pocítovanie bolesti. Meria však práve to, čo pacienta trápi (23). V tejto súvislosti treba rešpektovať aj závislosť vekové a pohlavné. Ženy a mladší ľudia majú vo všeobecnosti (v nepreselektovanej populácii) väčšie svalové napätie a nižší prah tlakovej bolestivosti než muži, resp. starší ľudia (18).

Pri EMG vyšetrení sa salvy aktivít tradične popisujú pri iniciálnej penetrácii TP ihlou alebo počas manuálneho vyvolávania lokálnej "twitch" odpovede (10). V poslednom čase sa však referuje aj o spontánnej EMG aktivite v TP (13).

Tab. 1 Vyzvolávajúce a udržujúce faktory spúšťových bodov (podľa /41/)

Mechanické faktory

asymetria a/alebo dysproporcia skeletu
mikrotraumi pri opakujúcich sa pohyboch
neprispôsobený nábytok
zlé držanie tela
nadmerná svalová práca
konstriktívny tlak na sval
prolongovaná imobilita

Metabolické, nutričné a endokrinné faktory

deficit vitamínov
deficit minerálov
deficit estrogénov
anémia
hypotyreóza
hyperurikémia
hypoglykémia

Psychologické faktory

depresia, anxieta

Infekcie

Iné faktory

alergia
zly spánok
radikulopatia
chronické ochorenie vnútorných orgánov
podchladenie svalu

vellovej a Simonsa (41).

Diagnostika myofasciálneho syndrómu

Patognomickým znakom MBS sú aktívne spúšťové body. Spúšťový bod v kostrovom svale sa stanoví podľa lokalizovanej hľbokej palpačnej bolestivosti v tuhom svalovom snopci.

Pri palpacii TP možno vyvolať dve reakcie. Prvá sa označuje ako príznak skoku (jump sign). Môže to byť odtiahnutie končatiny, bolestivá grimasa, verbálny prejav. Je prejavom nadmernej obrannej reakcie pacienta na bolest. Druhou reakciou je tzv. "local twitch response", čiže lokálny zásklb

Možno zhrnúť (7, 13), že bioptické vyšetrenia TP boli početné (orientované na zistovanie poškodenia tkaniva, lokálne hypoxiu a sympatikovú hyperaktivitu), nepriniesli však konzistentné výsledky.

Ostatné pomocné vyšetrovacie metódy (röntgenologické, lumbálna punkcia, dopplerovská sonografia, rutinné laboratórne) nie sú pri diagnostike MBS bezprostredne prínosné, slúžia skôr na diferenciálne diagnostické odlišenie iných potenciálnych príčin

Tab. 2 „Diagnostické kritériá myofasciálneho bolestivého syndrómu“

1. bolestivá palpácia TP
2. príznak skoku
3. "odpoved" lokálnym zášklbom"
4. reprodukovaťnosť bolesti pri tlaku na TP
5. palpatívny tuhý prúžok
6. bolest "v prenesenej zóne"
7. zvyčajne unilaterálna bolest
8. obmedzenie rozsahu pohybu
9. oslabenie bolesti špecifickou liečbou

bolesti hlavy.

Rozhodujúce diagnostické kritériá MBS zhŕňam v tabuľke č. 2.

Diferenciálna diagnostika myofasciálneho syndrómu

Základný prehľad o etiologických faktoroch, ktoré môžu spôsobovať bolest hlavy,

Tab. 3 Etiológia bolesti hlavy - prehľad (modifikované podľa /38, 39/)

Primárne bolesti hlavy
migréna
tenzná céfalea
"cluster" céfalea, ...
Sekundárne bolesti hlavy
traumatické
cievne
arteriálne
ischemická CMP
subarachnoidálne krvácanie
sudden death hematom
arteriovenézne malformácie
arteritis
disezisia a. carotis/vertebrálnej arteríny
venézne
trombóza mozkových vén/sinusov
porúba cirkulácie líquoru
hydrocefalus
syndróm hypopláriorrhoe
zápalové
intrakraniálne
meningitida, encefalitida, abces mozgu
granulomatózy (sarkoidóza, ...)
extrakraniálne
sinusitis, otitis, pupulis, uveitis
systematické (pneumonícia, pyelonefritída, ...)
hládorové
primárne tumory
metastázy
meningézoza (carcinomatózna, leukémická)
metabolické
intoxicácie
lieky, kobieta, dovoz, alkohol, ...
metabózne (neurofibrotóm)
nitrikty, abuzus analgetik, estrogeny, ...
metabolické v účinku zmyslie
hypoxia, hyperkapnia, hypoglykémia, dialýza, ...
degeneratívne
spondylogénne bolesti hlavy, ...
"oftalmologické"
akútne glaukom, poruchy refrakcie, strabizmus

podáva tabuľka č. 3.

Vedecká klasifikácia bolestí hlavy sa zrodila až nedávno, pravdepodobne z potreby differencovať medzi špecifickými liečbami (14). Výsledkom tohto úsilia je medzinárodná klasifikácia bolestí hlavy (11), ktorá ich

Tab. 4 Klasifikácia bolestí hlavy podľa výboru Medzinárodnej spoločnosti pre bolest hlavy (11) - prehľad

1. Migréna
2. Tenzná céfalgia
3. "Cluster headache" a chron. paroxymálna hemikránia
4. Rôzne céfalgia nezdrožené so štrukturálnymi leziami
5. Cefalgia zdrožená s úrazom hlavy
6. Cefalgia zdrožená s vaskulárnym ochorením
7. Cefalgia zdrožená s nevaskulárnym ochorením
8. Cefalgia zdrožená s užívаниom/vynechaním substancie
9. Cefalgia zdrožená s noncefalickou infekciou
10. Cefalgia zdrožená s metabolickým ochorením
11. Cefalgia alebo bolest tváre zdrožená s ochorením iných tvárových či kraniálnych štruktúr
12. Kraniálne neuralgie, bolesti nervových kmeňov a deafferentálna bolest'
13. Neklasifikovateľné céfalgie

rozdeľuje do 13 základných skup. (viď tab. 4). Klasifikácia je prínosná aj tým, že nútia pozornejšie odoberať anamnézu (8). Rozlišovanie medzi rôznymi typmi bolesti hlavy však samozrejme môže byť ľahké. Navyše treba rátať s tým, že u jedného pacienta môžu súčasne existovať aj viaceré druhy bolestí hlavy (24).

Anamnéza, fyzikálne vyšetrenie a klinické vzáženie nále佐 bude postačovať na posudenie situácie vo väčšine prípadov (10, 28). Predpokladá to však skutočne podrobne a časovo náročné odobratie anamnézy (tab. 5 - na druhej strane). Rozsah práce umožňuje uviesť nanajvýš niekoľko slov k trom stavom, ktoré sú pre diferenciálnu diagnostiku MBS najvýznamnejšie.

Tenzná céfalea sa považuje za najčastejší typ bolesti hlavy (až 80 % všetkých bolestí hlavy). Prejavuje sa prevažne ako pocit stáleho bolestivého napäťia v occipitálnej, čelovej alebo spánkovej oblasti. Bolesť je zvyčajne obojstranná, trvajúca hodiny až dni. Pacienti často nevedia charakter bolesti bližšie definovať (27). V kontexte tejto práce treba zdôrazniť, že na etiológii tenznej céfaley sa podieľa aj muskuloskeletálna dysfunkcia krku (22), pričom ide zrejme o primárny patogenetický faktor (19).

Na hlave a krku môžu preniesene symptómy z TP (najmä cervikálnych svalov) vyvolávať klinický obraz podobný tomu, ktorý bol popisovaný ako cervikogénna bolesť hlavy. Zároveň však TP môžu byť dôležitým bolestí provokujúcim mechanizmom pri

Tab. 5

Anamnéza pri diferenciálnej diagnostike bolestí hlavy - náčrt (modifikované podľa /28/)

Časové charakteristiky bolesti

prvý raz / opakovane
paroxyzmálne / pretrvávajúce
vek pri prvom objavení sa
začiatok bleskový / rýchly / postupný
trvanie

Lokalizácia bolesti

difúzna / lokalizovaná / menlivá

Charakter bolesti

tupá / pulzujúca / bodavá / pálivá / zvieravá...
trvalý / meniaci sa

Intenzita bolesti**Vyvolávajúce faktory bolesti**

stres / jedlo / alkohol / zápach / kašeľ / zmena polohy / telesná námaha / koitus / trauma / insolácia / medikamenty / infekcie / menštrúácia / gravidita / zmena počasia...

Sprievodné príznaky bolesti

neprítomné / prítomné len pri bolesti / prítomné trvalejšie /
nauzea / zvracanie / porucha vedomia / porucha zraku / kŕče / teplota / slzenie / červené oko / výtok z nosa...

cervikogénnej bolesti hlavy. Segmentálna cervikálna dysfunkcia je častou črtou týchto pacientov. Klbová dysfunkcia je považovaná za dôležitý vyvolávajúci/udržujúci faktor myofasciálnej bolesti (16).

Cefalalgia alebo bolesť tváre združená s **ochorením cervikálnej chrbtice** je zapríčinená poškodením klbov, ligament a svalov chrbtice. Združuje sa s poruchami pohyblivosti. Morfológická lézia sa nemusí nájsť, často ide o poruchu staticko-kinetickej funkcie chrbtice s bolesťou prenesenou do hlavy. Pohľady na etiopatogenézu bolestí hlavy cervikogénneho pôvodu sú nesmierne zložité a komplexné (17, 29). V kontraste s výšie popisovanou hypomobilitou je bolesť hlavy pri fenoméne cervikálnej hypermobility, pri ktorej sa bolesť charakteristicky viaže na posturu s predklonom hlavy. Označuje sa ako **anteflekná bolesť hlavy**. Bolesť je pocítovaná v occipitálnej oblasti, tiež frontálne, temporálne a na vertexe (2, 37). U mladých chorých, hlavne u detí, býva bolesť hlavy často prvým príznakom funkčnej poruchy krčnej chrbtice dlho predtým, než chorý začne pocíťovať bolesť v šíji. Tito chorí udávajú bolesť len v čele a v spánkoch (26).

Zdôrazňuje sa závislosť bolestí na určitej polohe alebo začažení (tzv. "ranné bolesti hlavy", vznikajúce nevhodnou polohou hlavy a krčnej chrbtice v spánku), trauma v anamnéze, migrenózny charakter bolesti,

lokalizácia bolestí v záhlaví s rôznomu iradáciou, súčasná bolesť v šíji alebo ramenách (26, 32, 33). Bolesť je tupá, niekedy však poloha alebo pohyb hlavy môže vyvolať skutočný paroxyzmus bolesti (označovaný ako cervikálna migréna). Častým symptómom je závrat (2). Nauzea, zvracanie a foto alebo fonofobia môžu byť integrálnou črtou cervikogénnej bolesti, sú však oveľa menej vyjadrené ako pri migréne. Dôležitým príznakom býva asymetria, t.j. jednostrannosť bolesti alebo aspoň výraznejšie pocítovanie na jednej strane (34).

Solitárne ataky trvajú hodiny až dni. **Nepredpovedateľnosť trvania aták** je charakteristickou črtou cervikogénnej bolesti hlavy. Tieto ataky sa skôr či neskôr dopĺňajú do podoby chronickej intermitentnej bolesti hlavy.

V rámci diferencovania myalgií sa spravidla voči MBS posudzuje aj fibromyalgia, ktorá býva asi v 50 % sprevádzaná bolesťou hlavy. Fibromyalgia je definovaná ako nezápalová myofasciálna porucha. Pátrame preto po syndróme fibromyalgickej triády: 1. diurálne **kolísanie bolesti** (intenzívnej) a stuhlosti (s maximami ráno a večer), 2. **klinická závislosť** (zhoršovanie v chlade, vlhku), 3. priaznivá odpoveď na nesteroidné **antireumatiká a salicyláty** (12). Základom diagnózy je prítomnosť aspoň 11 z 18 špecifických citlivých bodov ("tender point").

Lokalizácie mnohých z nich sa prekrývajú s klasickými miestami TP. Často je rozlišovanie medzi latentnými TP a tender points ľažké (10). Citlivé body pri fibromyalgii majú nasledovné špecifiká: nemajú charakteristické prenesené bolesti, pri palpacii nevzníka príznak skoku, sú mnohopočetné, difúzne, v rôznych tkanivách (v koži, podkožnom tuku, šľachách, ligamentánoch) (40).

Liečba myofasciálneho syndrómu

Cieľom liečby je obnoviť optimálnu funkciu poškodeného svalu a minimalizovať riziko opäťovného poškodenia (10). Liečba myofasciálnej bolesti musí byť komplexná, s funkčným prístupom. To znamená, že okrem lokálnej inaktivácie spúšťového bodu je treba mať na pamäti všetky kontribučné faktory a v konečnom dôsledku sa snažiť o ich elimináciu.

Najefektívnejšou, najúplnejšou liečbou je injekcia spúšťového bodu. Táto pozostáva z infiltrácie lokálnym anestetikom kombinovaným s "ihlovaním", t.j. opakoványm zavádzaním ihly. V chronickom štádiu, keď už vznikli fibrotické zmeny (zvyčajne po 2 mesiacoch), je injikovanie spúšťového bodu jedinou procedúrou, ktorá prináša dlhodobú úľavu a eliminuje lokálnu patológiu.

Lokálna anestézia robí pri "ihlovaní" preventiu návratu svalových spazmov a dyskomfortu po injekcii. Najmenej škodlivý pre svalovú membránu je 0.5 % prokain (10). Bolesť sa zvyčajne oslabí aj "suchou ihlou" (t.j. bez anestetika), ktorá akoby poláme patologické senzitívne tkanivo spôsobujúcej bolesť. Prednosťou je absencia všetkých vedľajších účinkov typických pre parenterálnu aplikáciu liekov.

Kontraindikácie na injikovanie TP zahŕňajú známu alergiu na injikovanú látku, nekontrolovanú krváčavú diatézu a lokalizovanú infekciu v oblasti TP (10). Niektorí autori uvádzajú, že TP sa nemajú injikovať počas akútnej fázy poškodenia. Oddialenie injekciov TP o 2 až 4 týždne dovoľuje stabilizáciu edému a všeobecnej dysrupcie mäkkých tkanív (10).

Injekcia spúšťového bodu sa robí 2-3krát týždenne. Keď sa stav pacienta

zlepšuje, injekcie sa podávajú 1-2krát týždenne. Dlhodobý efekt sa dosiahne následnými troma sériami **fyzikálnej terapie**. Terapeutické sedenie je uzavreté cvičeniami, niekedy v kombinácii s aplikovaním chladickeho sprayu na bolestivú oblasť.

LTV - cvičenia by mal pacient robiť trikrát denne. Fyzioterapia sa aplikuje najmenej trikrát týždenne, kým bolesť neustúpi.

Pre prevenciu reflexného skrátenia postihnutých svalových vlákien je rozhodujúce **natáhovanie** relevantného svalu. Bezprostredne po injekcii TP sa má ošetrené miesto znečitliť sprayom, príslušný sval sa má natiahnuť, majú sa aplikovať teplé hydrovrecká a ischemická kompresia. Tento postup by mal maximalizovať výsledky a minimalizovať postiniekčnú bolestivosť.

Metóda "**sprej a natáhuj**" (spray and stretch) (6, 15). Jej hlavným komponentom je pasívne pretiahnutie. Na úplnú inaktiváciu myofasciálneho TP musí byť sval natiahnutý na svoju pôvodnú dĺžku. Znečitlenie naspravovaním rýchlo sa vyparujúcou kvapalinnou má zamedziť nežiadúcim bolestivým vnemom počas pasívneho natáhovania svalu. Výhodou je neinvazívnosť, väčší záber pri postihnutí svalu viacerými TP, nie je potrebná presná lokalizácia TP. Táto metóda je efektívna hlavne v dysfunkčnom štádiu, pred vznikom anatomických zmien (35).

Metóda "**injekcia a natiahnutie**" (injection and stretch) (15) spočíva v aplikácii lokálneho anestetika priamo do TP a bezprostredným následným pasívnym natiahnutím svalu, vrátane anestézie za pomoci sprayu.

Ischemická kompresia "**release**"(10, 15) používa silné, dlhodobejšie (asi 1 min.) stlačenie TP, ktoré vyvolá prechodnú fokálnu ischemiu. Uvoľnenie tlaku rezultuje do hyperémie, ktorá spôsobi, že cez TP prechádza dostatok kyslíka a elektrolytov. To vytvára podmienky pre zmenu ADP na ATP s následnou relaxáciou TP za jeho pasívneho natáhovania. Ischemická kompresia je účinnejšia predovšetkým u nových, mälo aktívnych TP. Výhodou je možnosť samoliečby.

Akupunktúra a akupresúra odstraňujú len vnímanie bolesti.

Masáž predstavuje ďalšiu liečebnú alternatívu (15). Pri podávaní série reflexných masáží u chorých s myofasciálnymi bolesťami chrbtice sa termografickým vyšetrením zistilo, že masážou vyvolaná hyperémia podmieňujúca zvýšenie kožnej teploty má rôznu intenzitu v závislosti od lokalizácie reflexného stimulu, od počtu podávaných procedúr, ako aj od vekového faktora. Získané výsledky svedčia o vzniku návykovej reakcie, z čoho vyplýva požiadavka predpisovania optimálneho počtu procedúr v jednej sérii (napr. pre šijovú oblasť 6 procedúr), aby sa dosiahol pozitívny liečebný efekt (4).

Manuálna terapia mobilizujúca kĺby môže v liečbe MBS pomôcť obnovením pohyblivosti kĺbu. Tak sa umožní svalom natiahnuť sa do plného rozsahu pohybu, čím sa redukuje aktívita TP (16).

Metóda postizometrickej relaxácie (25) neviedla po jednorazovom vykonaní k verifikovanej svalovej hypotónii. Klinické skúsenosti však poukazujú na jej veľký význam pri ovplyvňovaní svalových dysfunkcií (5).

Ultrazvuk (15, 20) sa svojím myorelaxačným efektom prejavil výraznejšie až pri podaní v sérii (5).

Terapia teplom sa používa ako doplnková forma liečby. Zásadne sa myslí vlhké teplo (vlhké horúce obklady, horúci kúpeľ) (15, 20).

Transkutánna elektrická nervová stimulácia (15) sa aplikuje rôznym spôsobom s nejednoznačným efektom.

Laserová terapia (5, 15) má efekt až po sériovej aplikácii.

Medikamentóznu liečbu možno stručne charakterizovať nasledovne: Analgetiká sa indikujú len v obmedzenom rozsahu väčšinou ešte pred samotnou liečebnou procedúrou. Malé dávky kofeínu obyčajne znižujú myofasciálnu bolest, pravdepodobne v dôsledku dilatácie ciev v kostrovom svalstve, avšak jeho nadmerné užívanie zvyšuje svalové napätie a dráždivosť TP. Niekoľko sa používa aj diazepam, hypnotiká, malé dávky tricyklických antidepressív, antihistamíniká. Myorelaxancia oslabujú v bežných dávkach tie svaly, ktoré vytvárajú biologický korzet zabezpečujúci šetriaci režim postihnutého svalu, čím vlastne zvyšujú zaťaženie chorého svalu.

Spätná biologická väzba (biofeedback) nepredstavuje špecifickú myofasciálnu terapiu. Nepochybne sa však o tom, že mnohým pacientom pomáha. Odstraňuje nepotrebné a rušivé napätie svalstva tým, že ich učí spoznávať a kontrolovať toto napätie. Na facilitáciu svalovej relaxácie a samoreguláciu sa používa najmä vizuálny EMG feedback, prípadne kombinovaný s cvičením. Pacientovi sa samozrejme ako vstupná informácia pre jeho autoregulačné úsilie môžu okrem EMG prezentovať aj iné fyziologické odpovede, napr. kožná teplota, srdcová frekvencia, dychové charakteristiky a pod. (21).

Medzi nádejné spôsoby liečby inak terapeuticky rezistentného MBS patrí aj lokálna **instilácia botulotoxínu A** (1). Tá spôsobí čiastočnú a dočasné denerváciu v oblasti TP, čím dôjde k prerušeniu bludného kruhu udržujúceho bolesti.

V mnohých prípadoch výsledok liečby závisí od ovplyvnenia kontribučných faktorov. Ak sa ukáže byť pacientova myofasciálna bolesť refraktérna, alebo sa vracia po zmysluplnom pokuse o špecifickú liečbu (vo všeobecnosti počas 4 až 8 týždňov po začatí liečby), je indikované podrobne vyšetrenie možných udržujúcich faktorov (10). Ak po inaktivácii TP a odstránení provokujúcich faktorov bolesť pretrváva, je potrebné hľadať iné príčiny bolesti, než je MBS.

Možno zhrnúť, že v praxi zatial' aj medzi lekármi panujú rôznorodé názory na liečbu MBS. Na ilustráciu uvediem, že spomedzi 2544 členov Americkej dentálnej asociácie teplé vrecká aplikuje 27 - 28 % opýtaných, relaxačné techniky 23 - 27 % a fyzioterapiu 10 - 17 % (9).

Záver

Problematika bolesti hlavy vytvára dnes veľký **zdravotnícky problém**. Zároveň je táto problematika väzne podceňovaná. MBS je ochorenie interdisciplinárneho charakteru, s ktorým vo svojej praxi prichádzajú do styku okrem rehabilitačných lekárov aj všeobecní (praktickí, rodinní) lekári, pediatri, neurológovia, reumatológovia, ortopédi, stomatológovia.

MBS sa vyskytuje v skutočnosti oveľa častejšie, ako je diagnostikovaný. Týka

sa všetkých vekových kategórií. Nerozpoznanie tohto ochorenia, pripadne jeho neadekvátna liečba, má za následok postupnú chronifikáciu bolesti s obmedzením aktivity, čo limituje pacienta po pracovnej aj sociálnej stránke. Včasné rozpoznanie dovoľuje jednoduchšiu a oveľa efektívnejšiu liečbu.

Pre pacienta a spoločnosť nie je zanedbateľné ani to, že v prípade MBS sa po koreknej diagnostike znížuje, resp. úplne vynecháva užívanie analgetík.

Aj pri dnešnom rýchлом technickom napredovaní v medicíne sú bolesti hlavy problémom, pri ktorom dôkladná anamnéza, fyziálne vyšetrenie a klinické zhodnotenie stavu budú na prvom mieste pri ich diagnostikovaní. Osobitne to platí pre MBS.

Nakoniec, i keď nie naostatok, treba uviesť, že zásadnou podmienkou ostáva, aby lekár, na ktorého sa obráti pacient s bolesťou hlavy, rozpoznal, ktorá bolest' hlavy patrí do rúk odborného lekára (rehabilitačného, neurológa, reumatológika).

Literatúra

- ACQUADRO, M. A. - BORODIC, G. E.: Treatment of myofascial pain with botulinum A toxin. Anesthesiology, 80, 1994, 3, p. 705-706.
- BURAN, I.: Bolesť hlavy cervikálneho pôvodu. Lekársky obzor, 39, 1990, č. 7-8, s. 399-402.
- DRAHOVSKÝ, V.: Vyhľadávanie spúšťových bodov. Rehabilitácia, 26, 1993, 1, s. 16-18.
- ĎURIANOVÁ, J.: K objektivizácii účinku fyziálnych a reflexných procedúr pri myofasciálnym syndróme. Fyziatrický a reumatologický vestník, 70, 1992, 2, s. 63-67.
- FISCHER, A. A.: Differential diagnosis of muscle tenderness and pain. Pain management, 8, 1991, 1, p. 30-36.
- FRICTON, J. R.: Myofascial pain syndrome. Neurologic clinics, 7, 1989, 2, p. 413-427.
- GAWEI, M. J.: New classification of headache Canadian family physician, 38, 1992, 9, p. 2062-2066. 9.
- GLASS, E. G. - GLAROS, A. G. - McGLYNN, F. D.: Myofascial pain dysfunction: Treatments used by ADA members. Craino - The journal of craniomandibular practice, 11, 1993, 1, p. 25-29.
- GOLDMAN, L. B. - ROSENBERG, N. L.: Myofascial pain syndrome and fibromyalgia. Seminars in neurology, 11, 1991, 3, p. 274-280.
- HEADACHE Classification Committee of the International Headache Society: Classification and diagnostic criteria for headache disorders, cranial neuralgias and facial pain. Cephalgia, 8, 1988, Suppl. 7, p. 1-96.
- HRNČÍR, Z.: Fibromyalgie - aktuálni problém revmatologické praxe. Česká revmatologie, 1, 1994, 1, s. 11-15.
- HUBBARD, D. R. - BERKOFF, G. M.: Myofascial trigger points show spontaneous needle EMG activity. Spine, 18, 1993, 13, p. 1803-1807.
- ISLER, H.: Headache classification prior to the Ad Hoc criteria. Cephalgia, 13, 1993, suppl. 12, p. 9-10.
- JANCOVÁ, B.: Myofasciálne bolestivé syndrómy. Rehabilitácia, 26, 1993, 1, s. 19-22.
- JAEGER, B.: Are "cervicogenic" headache due to myofascial pain and cervical spine dysfunction. Cephalgia, 9, 1989, 3, p. 157-164.
- JANSEN, E. - MARKAKIS, E. - RAMA, B. - HILDEBRANDT, J.: Hemigranal attacks or permanent hemigrana - a sequel of upper cervical root compression. Cephalgia, 9, 1989, 1, p. 123-130.
- JENSEN, R. - RASMUSSEN, B. K. - PEDERSEN, B. - LOUS, I. - OLESEN, J.: Cephalic muscle tenderness and pressure pain threshold in a general population. Pain, 48, 1992, 2, p. 197-203.
- JENSEN, R. - RASMUSSEN, B. K. - PEDERSEN, B. - OLESEN, J.: Muscle tenderness and pressure pain thresholds in headache. A population study. Pain, 52, 1993, 2, p. 193-199.
- KALAUZ, G.: Myofasciálny bolestivý syndróm v neurologii. Práca ku kvalifikácej atestácie II. stupňa z neurologie. Bratislava, Inštitút pre ďalšie vzdelávanie lekárov a farmaceutov 1991, 75, s.
- KARLSTROM, E. - ABEL, G. G.: Biofeedback for musculoskeletal pain. The journal of the American Medical Association, 270, 1993, 22, p. 2736.
- KIDD, R. F. - NELSON, R.: Musculoskeletal dysfunction of the neck in migraine and tension headache. Headache, 33, 1993, 10, p. 566-569.
- KRAUS, H. - FISCHER, A.: Diagnosis and treatment of myofascial pain. The Mount Sinai journal of medicine, 58, 1991, 3, p. 235-239.
- LAUGHEY, W. F. - MacGREGOR, E. A. - WILKINSON, M. I.: How many different headaches do you have? Cephalgia, 13, 1993, 2, p. 136-137.
- LEWIT, K.: Myofasciálny bolestivé syndromy. Rehabilitácia, 22, 1989, suppl. 38-39, s. 99-118.
- LEWIT, K.: Manipulační léčba v rámci léčebnej rehabilitácie. Praha, Nakladatelství dopravy a spojů 1990, 428, s.
- LUDIN, H. P.: Sinvolle und nützliche Abklärungen bei Kopfschmerzen. Klinische Monatsblätter für Augenheilkunde, 202, 1993, 5, p. 408-411.
- MELOCHE, J. P. - BERGERON, Y. - BELLAVANCE, A., MORAND, M. - HOUT, J. - BELZILE, G.: Painful intervertebral dysfunction: Robert Maigne's original contribution to headache of cervical origin. Headache, 33, 1993, 6, p. 328-334.
- MYSLIVEČKOVÁ-HASSMANNOVÁ, J.: Nervová soustava. Funkce, struktura a poruhy činnosti. Praha, Avicenum 1989, 318, s.
- OROLIN, D.: Bolesti hlavy - každodenný chlieb lekárskej práce. Lekársky obzor, 39, 1990, 7-8, s. 341-344.
- RYCHLÍKOVÁ, E.: Skryto v páteři. Praha, Avicenum 1985, 175, s. 33.
- RYCHLÍKOVÁ, E.: Manuální medicína. Praha, Avicenum 1987, 328, s.
- SJAASTAD, O. - FREDERIKSEN, T. A., PFAFFENRATH, V.: Cervicogenic headache: Diagnostic criteria. Headache, 30, 1990, 11, p. 725-726.
- SJAASTAD, O.: Cervicogenic headache: The controversial headache. Clinical neurology and neurosurgery, 94, 1992, suppl. p. 147-149.
- SIMONS, D. G.: Examining for myofascial trigger points. Archives of physical medicine and rehabilitation, 74, 1993, 6, p. 676-677.
- SOLOMON, S. - LIPTON, R. B.: Facial pain. Neurologic clinics, 8, 1990, 4, p. 913-928.
- STURZENEGGER, M.: Der perakute Kopfschmerz. Schweizerische medizinische Wochenschrift, 123, 1993, 16, p. 789-799.
- ŠPALEK, P.: Oftalmologické bolesti hlavy. Lekársky obzor, 39, 1990, 7-8, p. 411-416.
- ŠTEFANECK, F.: Fibromyalgický syndróm - Quantum est, gody nescimus. Rehabilitácia, 27, 1994, 2, s. 102-105.
- TRAVELL, J. G. - SIMONS, D. G.: Myofascial pain and dysfunction. The trigger point manual. Baltimore - London - Los Angeles - Sydney, Williams and Wilkins 1983, 713 p.

Adresa autora:

E. D., Fyziatricko-rehabilitačné oddelenie
NsP Ružinov, Ružinovská 6, 800 00
Bratislava

POMOC PRI BOLESTIACH HLAVY A MIGRÉNE

Autor: Konrad TAUBERT

Pracovisko: Medzinárodný projekt významu hudby v medicíne, Nemecko

Súhrn

Autor podáva stručný pohľad na spôsob účinku aplikovanej lekárskej rezonančnej terapie hudbou. Na príklade dokazuje, prečo je táto terapia pri migréne účinná (zmenšenie pocitu strachu, vplyv na endogénne morfium, normalizácia spánku, vplyv na antioxydatívne procesy). Kľúčové slová: migréna - terapia hudbou

Taubert,K:HELP IN HEADACHE AND MIGRAINE

Summary

The author gives short report on mechanism of action of applied medical resonance therapy by music. The author presents an example why is this type of therapy effective in migraine (reduction of fear, influence on endogene morphin, normalization of sleep, influence on antioxidative processes).

Key words: migraine - music therapy
MeSH: headache - music therapy - migraine

HILFE BEI KOPFSCHMERZEN UND MIGRÄNE

Zusammenfassung

Der Autor gibt eine kurze Sicht auf die Art der Wirkung der angewandten ärztlichen Resonanztherapie mit Musik. Mit einem Beispiel beweist er, warum diese Therapie bei der Migräne wirksam ist (Verminderung der Angstgefühle, Einfluss auf das endogene Morphine, Normalisierung des Schlafes, Einfluss auf die antioxydativen Vorgänge).

Schlüsselwörter:Migräne-Musiktherapie

Lekárska rezonančná terapia hudbou (LRHT) je jednoduchou a účinnou možnosťou ako relaxovať svoje telo. Pacientami je spravidla veľmi príjemne vnímaná. Nevyžaduje zdihavé učenie vopred - jednoducho treba počúvať a prežívať, to je tajomstvo úspechu tejto liečby. **Účelom LRHT nie je zvládnuť ochorenie, ale posilniť zdravie.** V tomto období sú viaceré možné účinky LRHT predmetom intenzívneho výskumu. Výsledky pri liečbe obetí katastrofy v Černobyle ukazujú, že LRHT zlepšila predovšetkým bolesti hlavy, čo nakoniec potvrdili úspechy u pacientov na nemeckých klinikách. Prof. Dr. med. Reznikov na Akadémii vied v Ukrajine dosiahol výsledky, ktoré si dovolím v krátkosti uviesť:

- prostredníctvom LRHT dochádza k zmenšeniu pocitu strachu a bolesti (to sú dva aspekty, ktoré zohrávajú kľúčovú úlohu pri vzniku bolesti hlavy),

- dochádza k normalizácii endogénneho morfia (je to proces, ktorý má veľký význam pri bolestiach hlavy a migrény),
- normalizuje sa spánok (oddýchnutý pacient dokáže lepšie zvládnuť stresy bežného života, ako pacient po prebdenej noci),
- sú aktivované antioxydatívne procesy (tentotéka terapeutický princíp sa už dlho využíva pri zvládnutí bolesti hlavy, v rámci RHT ide ale o bezpečný a príjemný spôsob).

Veľký význam LRHT vidíme i v ďalších oblastiach liečby migrény:

Zabránenie predráždenosti.

Pacienti s bolestami hlavy a migrénou majú častejšie ako iní ľudia búšenie srdca, poruchy spánku, studené ruky alebo nohy atď. Tieto symptómy sa vysvetľujú na základe nervovej predráždenosti, ktorej je možné zabrániť pomocou LRHT, pravidelnou harmonizáciou a relaxáciou psychických a fyzických životných funkcií.

Zabránenie objaveniu sa "deficitu endogénneho morfia".

Viaceré poživatiny (alkohol, cigarety, káva), ale aj lieky, telesná námaha alebo rozčúlenie majú za následok zvýšenie hladiny morfiu podobných látok. Vtedy sa cítime dobre. Účinok týchto látok je však prechodný. Preto je našim želaním, byť čo najdlhšie v príjemnom stave. Toto želanie sa môže stať prehnanou túžbou.

Sú dôkazy o tom, že **vyčerpaní ľudia s vystresovaným nervovým systémom môžu mať "tentu hlad po endogénnom morfiu"** mimoriadne výrazný. Talianski vedci sa domnievajú, že migréna je špeciálnou formou deficitu endogénneho morfia. Takáto závislosť sa dá vysteľovať na lieky, jogging alebo ďalšie spôsoby relaxácie. Ak sa príslušný liek prestane užívať - prestane sa pestovať jogging alebo jednoducho počas víkendu nejdeme do práce - vtedy sa môžu prejaviť známky deficitu, ktoré vedú k migréne alebo bolesti hlavy. Typickým príkladom je tzv. **víkendová migréna**. V tomto prípade je LRHT účinná dvoma spôsobmi:

1/ Vyšetrenia hladiny hormónov ukázali, že napríklad produkcia beta endorfínu sa v organizme vyrovňáva. Ak je nízka - účinkuje

LRHT stimulačne, ak je vysoká naopak sedativne. Účinok na obsah morfia sa hlavne u pacientov s migrénou dá dosiahnuť aj

pomocou akupunktúry, ale LRHT je prijemnejšia a bez nebezpečenstva invazívneho záznamu.

2/ Cez relaxáciu a harmonizáciu funkcií organizmu zabraňuje LRHT predráždenosti nervového systému, a tým redukuje pravdepodobnosť objavenia sa deficitu endorfínom.

Zabránenie a prebudovanie svalového napäťia.

Je viacero dôkazov, že svalové napätie u niektorých pacientov môže viesť k bolestiam hlavy a záchvatu migrény. Je potrebné viedieť, že psychické napätie má za následok napätie svalstva a naopak. Ak teda chceme zvládnuť migrénu, je potrebné predovšetkým prebudovať svalové napätie. Pozitívny vplyv relaxácie je evidentný.

Zabránenie stratám magnézia.

U niektorých osôb dochádza počas streasu k vyplavovaniu magnézia z buniek do krvi. V konečnom dôsledku dochádza k deplicii horčíka. Tento nedostatok vedie k prejavom, ktoré poznáme u migrén:

predráždenosť nervového a svalového systému, precitlivosť na zvuk, svetlo, pachy atď. Sú dôkazy o tom, že pravidelná a dlhodobá relaxácia vedie k vzostupu magnézia.

Normalizovanie telového rytmu.

To, na čo konvenčná medicína dlho nemyslela, vedeli čínski lekári už pred dvetisícimi rokmi. Určité telesné funkcie sú obzvlášť intenzívne v určitých časových momentoch dňa.

Nie je preto zvláštnosťou, že početné ochorenia sú spojené s poruchami telového rytmu, pričom nevieme, čo je príčinou a čo následkom. **Normalizácia telesného rytmu pôsobí pozitívne na ochorenia.** Výskumy ukazujú, že pomocou LRHT dochádza prirodzene k posilneniu organizmu pacientov trpiacich na migrénu.

Použitie LRHT.

Kedže migréna je chronické ochorenie, mali by sa využívať zákony harmónie LRHT

tak často, ako je to možné, až kým sa neobnovia a neznormalizujú funkcie organizmu.

Pri aplikovaní LRHT skladateľ odporúča pohodlne sa posadiť, prípadne si ľahnúť, zatvoriť oči. Nesnažiť sa intelektuálne rozoberať podstatu hudby, ale jednoducho ju nechať pôsobiť. Dobré je aplikovať LRHT ráno, ale i počas pracovnej prestávky, počas obeda, prípadne popoludňajšej siesťy.

Najúčinnejšie je počúvanie hudby večer, kedy sa človek zbavuje denného stresu a je zabezpečené zotavenie a prirodzená regenerácia.

Úplne jednoduché a prijemné je počúvanie pred spaním. Ešte praktická technická pomôcka - skladateľ odporúča počúvanie hudby reprodukowanej CD prehrávačom s použitím slúchadiel.

Kompaktné disky zabezpečia kvalitnú opakovanú reprodukciu a slúchadlá odfiltrujú prípadné rušivé zvuky z okolia.

Literatúra
u autora

Adresa autora: P. H., Edermunde, Nemecko

MYOELEKTRICKÉ SIGNÁLY Z PARAVERTEBRÁLNEHO SVALSTVA AKO KRITÉRIÁ ÚSPEŠNOSTI LIEČBY KRČNÝCH POÚRAZOVÝCH SYNDRÓMOV

Autori: J. Barovič, Z. Turk, D. Čelan,
B. Jesenšek-Papež

Pracovisko: Spoločnosť bolničnica Maribor,
Odesiek za medicinsko
rehabilitacijskou, Ambulanta za
fiziatriju, Slovensko

V patológii dopravných poranení často dochádza k "strihovým" poraneniam krčnej chrabtice, najčastejšie s účasťou diskoligamentózneho aparátu. Rehabilitačný proces je rozdielny, závisí od liečby, neurologických výpadov a mechanizmov poranenia (flekné a deflekčné). Napriek komplexnej fyzikálnej liečbe dochádza často ku kolízii medzi subjektívnymi ťažkostami a objektívnym náležom.

Aby sme dokumentovali početné subjektívne ťažkosti, používame na našom oddelení od roku 1991 v diagnostike poranení krčnej chrabtice prístroj MIOMED 432. Umožňuje registrovať akčné potenciály paravertebrálneho svalstva pomocou kožných elektród. Vbudovaný procesor spracuje registrované signály, takže na obrazovke sa zobrazia EMG potenciály v určitom časovom sledu. Amplitúda EMG signálov stúpa so zosilňovaním svalovej kontrakcie. Zobrazené potenciály zodpovedajú kontrakcii svaloviny umiestnej pod kožnými elektródami. Registrovaná amplitúda EMG potenciálov závisí od polohy kožných elektród, kožného odporu, hrúbky podkožného tuku a od vzdialenosťi svaloviny od kože. Preto je porovnanie možné jedine rovnakou fixáciou elektród nad jednotlivou svalovou skupinou tou istou osobou. Výsledky, ktoré sme dosiahli pri sledovaní krčných poúrazových syndrómov ukázali zvýšené napätie krčnej svaloviny. V priemere to vychádza o 36 jednotiek viac ako na zdravej strane. V priebehu 3-týždňovej rehabilitácie sa napätie svalstva znížilo, ale aj tak ostal rozdiel 20-tich jednotiek medzi postihnutou a zdravou stranou.

Adresa autora:

J. B., Spoločnosť bolničnica Maribor, P.P. 173,
Slovenija

ŠKOLA CHRBTÁ PRE OŠETRUJÚCI PERSONÁL

Autori: C. Mucha, J. Winkler

Pracovisko: Rehabilitationszentrum der Universität zu Köln

Súhrn

Častým dvíhaním, nosením a používaním polohovacích techník je neustále preťažovaný muskuloskeletárny systém ošetrujúceho personálu. Je málo prác, ktoré by sa ale zaoberali výskumom výsledkov preventívnych opatrení, ktorých cieľom by mala byť redukcia a chronických bolestí chrbta. Autori vyšetrili 56 zdravotných sestier s dlhodobými tazkostami v oblasti chrbtice pred a po absolvovaní školy chrbta. Vyrovnáním svalovej dysbalancie (hlavne medzi flexormi a extenzormi trupu), optimalizáciu ošetrovateľských techník sa snažili objektivizovať použitím viacerých metodík (izokineticke meranie momentu otáčania, dotazník a analogická vizuálna škála bolesti). Pozitívne výsledky dosiahnuté v tejto práci by mohli byť podnetom pre zavedenie školy chrbta do vzdelávacieho procesu ošetrujúceho personálu.

Mucha,C.,Winkler,J.:
BACK-SCHOOL FOR NURSING
STAFF

Summary

The musculo-skeletal system in nursing staff is permanently overstrained with the repeated lifting and application of position technique. There exist only a few of papers dealing with researching of results of preventive precaution, the aim of which should be reduction of chronic back pain. Authors had examined 56 nurses with long-lasting back-troubles before and after finishing of back-school. With the balancing of muscular dysbalance (mainly between trunk flexors and extensors), the optimization of nursing techniques had been endeavoured to objectify by using of more techniques (isokinetic measurement of rotation moment, questionnaire and analogic visual pain scale). Positive results achieved in this study should prompt introducing of back-school in education process of nursing staff.

Key words: back school - nursing staff - back pain

MeSH:musculoskeletal diseases - backache - nurses,male - nursing staff -primary nursing care - occupational diseases - exercise therapy

RÜCKENSCHULE FÜR DEN
PFLEGEPERSONAL

Zusammenfassung

Durch das häufige Heben, Tragen und das Benutzen Lagerungstechniken wird das muskuloskeletale System des Pflegepersonal ständig überlastet. Es gibt nur wenige Arbeiten, die sich mit dem Erforschen der Ergebnisse der Präventionsma nahmen zur Reduktion der chronischen Rückenschmerzen befassen. Die Autoren haben 56 Krankenschwestern mit langfristigen Schwierigkeiten im Gebiet der Wirbelsäule vor und nach dem Absolvieren der Rückenschule untersucht. Sie versuchten das Ausgleichen der Muskeldysbalance (vor allem zwischen den Flexoren und Extensoren des Rumpfes) und die Optimierung der Pflegetechniken durch das Anwenden mehreren Methoden (isokinetisches Messen des Drehmomentes, Fragebögen und analoge visuelle Skala des Schmerzes) zu objektivieren. Die positiven Ergebnisse dieser Arbeit könnten zum Anlass werden, die Rückenschule in dem Bildungsproze des Pflegepersonals einzuführen.

Schlüsselwörter: Rückenschule - Pflegepersonal - Schmerzen im Rücken

Časté dvíhanie a polohovanie pacientov, statické vynútené polohy pri základnej a ošetrovateľskej starostlivosti spôsobuje u

pracovníkov v nemocničiach, domovoch dôchodcov, pri ošetrovaní v domácnostiach preťažovanie kostnosvalového aparátu. Bio

mechanické analýzy priebehu pracovného procesu a epidemiologické štúdie o častosti a lokalizácii kostnosvalových ochorení ukazujú významnú závislosť patogenézy ochorenia chrabtice na charaktere pracovného zaradenia. Stossel zostavil percentuálne zastúpenie ľažkostí u ošetrujúceho personálu v r.1986 a 1988.

	1986	1988
1. Bolesti krízov	37,6%	41,7%
2. Nervozita, precitlivosť	11,4%	27,1%
3. Poruchy spánku	12,8%	24,3%

K 1.1.1993 bolo k doteraz platným 59 ochoreniam z povolania doplnené aj zamestnaním spôsobené degeneratívne ochorenie chrabtice znením:

Zmeny postihujúce intervertebrálny disk lumbálnej chrabtice, spôsobené dlhoročným dvíhaním alebo nosením ľažkých bremien alebo činnosťou v extrémnych polohách, ktoré vynutili prerušenie zamestnania, prípadne boli príčinou objavenia sa alebo vystupňovania ochorenia.

Jednou z pracovných skupín, ktoré sú obzvlášť vystavené dlhotrvajúcemu preťažovaniu L chrabtice, je ošetrovateľský personál v zdravotníckych zariadeniach. Biomechanické vyšetrenia chrabtice u pracujúcich a analýzy o jej zaťažení sú časté, naproti tomu sledovanie možnosti redukcie preťa-

Práca pri lôžku pacienta s odľahčením chrabta
Obr. 1

Mobilizácia pacienta spôsobom chrániacim chrabticu
Obr. 2

žení chrabtice sú zriedkavé. V súčasnosti pozostávajú z dvoch smerov:

- Zmena pracovných podmienok

Tu je cieľom "prispôsobiť prácu pracovníkom", čiže zlepšiť pracovné podmienky prispôsobením postelí pacientov, výťahmi, prípadne inými pomôckami pri dvíhaní.

- Zmena správania sa pracovníkov

Cieľom je "prispôsobenie sa personálu pracovným podmienkam" a spočíva vo fitness programoch, školeniach v pracovných technikách alebo školách chrabta.

Efekty týchto opatrení boli doteraz len zriedka dokumentované. Tým vznikla potreba preskúšania účinnosti školy chrabta u ošetrujúceho personálu pomocou subjektívnych a objektívnych parametrov.

Metodika

Vzorku tvorilo 56 zdravotných sestier Univerzity v Kolíne s chronickými bolestami chrabta v trvani aspoň 3 mesiacov. Ďalšími podmienkami bol vek - 21 až 52 rokov, znalosť nemeckého jazyka a minimálne 20-hodinový pracovný týždeň. 37 sestier absolvovalo 10-týždňový špecifický kurz školy chrabta. Kontrolnú skupinu tvorilo 19 sestier. Kurz pozostával zo 60-minútovej hodiny týždenne, ktorá sa konala v oddelení LTV Rehabilitačného centra Univerzity v Kolíne. Jeho časti boli:

- Teória

Anatomické a fyziologické základy chrbtice a okolitých štruktúr, vplyv polohy tela na intradiskálny tlak.

- Pohyb vo voľnom čase

Dvíhanie, zohýnanie, ľah, sed, stoj, chôdza, športová činnosť.

- Pohyb počas práce

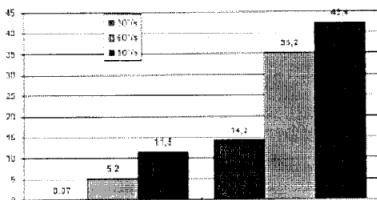
Techniky pri lôžku pacienta, presadzovanie z lôžka na stoličku, šetrenie chrbtice pri státi na vizitách alebo pri operačnom stole, základná a ošetrovateľská činnosť spôsobom chrániacim chrbticu.

- Vnímanie vlastného tela, uvoľňovacie cvičenia

Funkčná gymnastika pre mobilizáciu a stabilizáciu chrbtice a uvoľnenie svaloviny trupu, krku. Funkčný LTV program okrem kurzu cvičili sestry ešte 2x týždenne doma.

Po ukončení školy chrbta bola izokineticky (Cybex 6000 - objektívne hodnotenie sily a výdrže trupového svalstva) vyšetrená školou chrbta indukovaná zmena flexorov a extenzorov trupu. Paralelne sa pomocou dotazníka zistovala zmena správania a prípadná zmena bolestí analogickou vizuálnou škálou.

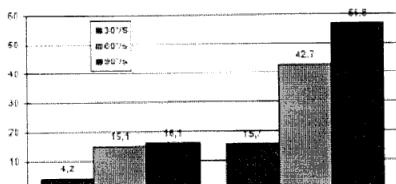
Percentuálny vzostup maximálnej práce (J) flexorov a extenzorov trupu po ukončení školy chrbta
Obr. 3

Výsledky

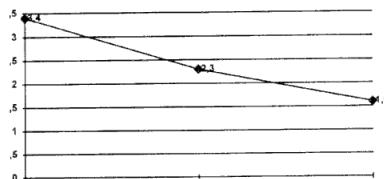
Pri izokinetickej rýchlosťiach 30 st. za sek. a 60 st. za sek. boli vyšetrené 3 maximálne flexie a extenze trupu, v tretej uhlovej rýchlosťi 90 st. za sek. 20 pohybov trupu s maximálnou silou. Po absolvovaní 10-týždňového tréningového programu

Percentuálny vzostup maximálnej práce (J) flexorov a extenzorov trupu po ukončení školy chrbta
Obr. 4

dosiahli všetky sestry maximálny moment otáčania flexorov a extenzorov trupu, pričom vzostup maximálneho momentu otáčania u extenzorov bol výraznejší. V tréningovej skupine dosiahli všetky účastníčky zlepšenie pracovnej schopnosti.

Vyhodnotenie intenzity bolesti pred, po a po 6 mesiacoch po ukončení školy chrbta (ŠCH) na desaťbodovej škále
Obr. 5

Porovnanie výsledkov dotazníka pre, po a po 6 mesiacoch od ukončenia školy chrbta ako aj intenzity bolesti ukazuje uvedený priebeh.

Diskusia

Na začiatku tréningu bol pomer momentu otáčania flexorov a extenzorov trupu pri uhlovej rýchlosťi 60 st. za sek. 1:1,08. Po absolvovaní 10-týždňového tréningového programu sa pomer momentu otáčania zmenil na 1:1,23.

Iné izokineticke sledovania považujú za fyziologický pomer momentu otáčania medzi flexormi a extenzormi trupu 1:1,3. K tomu sa tréningová skupina veľmi priblížila.

Aby sa odstránila svalová dysbalancia u zdravotných sestier s chronickými bolestami

chrba, je indikovaný tréning trupových extenzorov. K podobným záverom dospel aj Benning, ktorý vyšetroval pacientov po operácii chrbtice, kedy hlavným cieľom bolo terapeutické ovplyvňovanie extenzorov.

Účinok školenia pre optimalizáciu techniky dvívania a nosenia v pracovnom procese je výraznejší, pokiaľ je chapané celkove, teda tak v zamestnaní ako aj vo voľnom čase.

Ponuka LTV po absolvovaní školy chrbta, ktorá sa dá využiť jednak na pracovisku i mimo pracoviska, ponúka možnosť **zmeniť pohybové návyky**, aby sa predišlo, prípadne znižilo riziko vzniku ochorenia chrbtice.

Na základe pozitívnych výsledkov tohto kurzu stojí za to zvážiť, či by nebolo vhodné v rámci primárnej prevencie **zaradiť špecificky podľa charakteru práce organizovanú školu chrbta i do vzdelávacieho procesu**.

Časove by však bolo optimálne takýto kurz zaradiť tak, aby jeho účastníci mali predtým možnosť spoznať situácie v základnej ošetrovateľskej starostlivosťi, ktoré vedú k preťažovaniu chrbtice a pociťovali nutnosť získať vedomosti a schopnosti pre **ochranu vlastného zdravia v pracovnom procese**.

Literatúra

- BARTHOLOMEYCIK, S.: Arbeitsbedingungen und Gesundheitsstörungen bei Krankenschwestern. In Landau, K. (Hrsg.): Arbeitsbedingungen im Krankenhaus und Heim. München 1991, p. 552-553.
- BENING, T.: Möglichkeiten des Einsatzes isokintischer Trainingsgeräte in der postoperativen Behandlung von Wirbelsäulenpatienten. In Binkowski, H., Huber, G. (Hrsg.): Die Wirbelsäule - ausgewählte sporttherapeutische Aspekte, Echo Verlag, Köln 1990, p. 146-156.
- DEHLIN, O. - HEDENRUD, B.: Muscle training, psychological perception of work and low-back symptoms in nursing aides. Scam. J. Rehab. Med. 10, 1978, p. 201-209.
- DONCHIN, M. - KAPLAN, L. - FLOMAN, Y.: Secondary prevention of low-back pain. Spine 15, 1990, p. 1317-1320.
- Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften: Wirbelsäulen-Berufskrankheiten, Sankt Augustin 1994.
- HOFMANN, F.: Zur von Hebehilfen in der Krankenpflege. In: Hofman, F. - Stöbel, U. (Hrsg.): Arbeitsmedizin im Gesundheitstienst. Band 5, Gentner Stuttgart 1991, p. 111-120.
- HÄRMA, M. I. - ILMARINEN, J. - KNAUTH, P.: Physical training intervention in female shift workers. Ergonomics 31, 1988, p. 39-50, 51-60.
- KYLIAN, H. - WALLEMEYER, P.: Arbeitsanforderungen und physiologie Beanspruchung bei Kinderkrankenschwestern im Pflegedienst. In Landau, K. (Hrsg.): Arbeitsbedingungen im Krankenhaus und Heim. München 1991, p. 306-322.
- LANDAU, K.: Psycho-physische Beanspruchung und Burnout. In Landau, K. (Hrsg.): Arbeitsbedingungen im Krankenhaus und Heim. München 1991, p. 1-41.
- LINTON, S. J. - BRADLEY, L. A. - JENSEN, I.: The secondary prevention of low back pain: a controlled study with follow-up. Pain 36, 1989, p. 197-207.
- RYDEN, L. A. - MOLGAARD, C. A. - BOBBITT, S. L.: Benefits of a back care and light duty health promotion program in a hospital setting. J. of Community Health 13, 1988, p. 222-230.
- STRAUB, A. - STEINMETZ, U.: Sport und sportwissenschaftliches Training bei Wirbelsäulenbeschwerden. Dissertation am Fachbereich Sozialwissenschaften, Göttingen 1993.
- STÖEL, U. - PLÖGER, C. - KNÄBEL, H. - HOFMANN, F.: Gesundheitliche Prävention in der betriebsärztlichen Praxis im Krankenhaus - Ergebnisse einer Befragung bei n = 82 Krankenhausbetriebsärzten. In Hofman, F. - Stöbel, U. (Hrsg.): Arbeitmedizin im Gesundheitsdienst. Band 3, Gentner Verlag Stuttgart 1989, p. 207-221.
- STUBBS, D. A. - BUCKLE, P. W. - HUDSON, M. P. - RIVERS, P. M. - WORRINGHAM, C. J.: Back pain in the nursing profession I: Epidemiology and pilot methodology. Ergonomics 26, 1983, p. 755-765.
- STUBBS, D. A. - BUCKLE, P. W. - HUDSON, M. P. - RIVERS, P. M.: Back pain in the nursing profession II, The effectiveness of training. Ergonomics 26, 1983, p. 767-779.
- VINCENT, M. - LORTIE, M. - TELLIER, C.: Training in safe lifting: Are the methods taught used by workers? In: Buckle, P. (Hrsg.): Musculoskeletal disorders at work, London 1987, p. 159-164.
- VIDEMANN, T. - NURMINEN, T. - TOLA, S. - KUORINKA, I.: Low back pain in nurses and some loading factors of work. Spine 9, 1984, p. 400-404.
- WOOD, D. J.: Design and evaluation of a back injury prevention within a geriatric hospital. Spine 12, 1987, p. 77-82.

Adresa autora: C.M., Lindenthal, Lindenburger Alle 44, D-50931, Köln, Nemecko

SCHULTEHO TECHNIKA LTV PRI PORUCHÁCH NA TEMPOROMANDIBULÁRNOM KÍBE

Autori: M. Štefiková, A. Osuská

Pracovisko: Bratislava, Klinika FBLR Bratislava

Súhrn

Autori v článku upozorňujú na možnosť využitia metodického programu pri ochoreniach temporomandibulárneho kíbu podľa "Schulteho". Pre ucelenejšie pochopenie tejto problematiky komplexne dopĺňajú čelustnú funkčnú anatómiu, multifaktoriálne príčiny ochorenia, symptómy, diagnostiku a liečbu tohto ochorenia.

Kľúčové slová: temporomandibulárny klb - syndromy - komplexná rehabilitačná liečba

Štefiková, M., Osuská, A.:
SCHULTEHO REHABILITATION
THERAPY FOLLOWING
TEMPOROMANDIBULAR JOINT
OPERATION

Summary

Authors in the paper show how to use "Shulte's" methodical program in temporomandibular joint disorders. For complex understanding of this problem, the authors complete the paper with jaw functional anatomy, multifactorial causes of disorder, symptoms, diagnostic and therapy of this disorder.

Key words: temporomandibular joint - syndroms - complex rehabilitations therapy

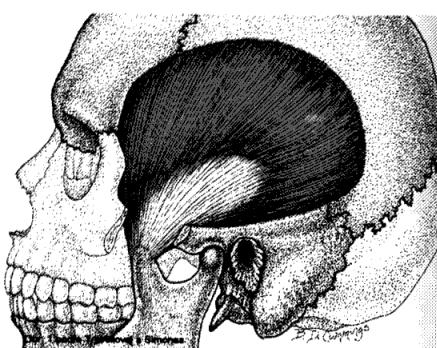
MeSH: temporomandibular joint diseases, rehabilitation

Zusammenfassung

Die Autoren machen in dem Artikel auf die Möglichkeit der Nutzung des methodischen Programms bei den Erkrankungen des temporomandibulären Gelenkes nach "Schulte" aufmerksam. Zum Zweck des vollständigeren Verständnis dieser Problematik erweitern sie komplexe die Kieferfunktionsanatomie, die multifaktoriellen Ursachen der Erkrankungen, die Symptome, die Diagnostik und Behandlung dieser Erkrankung.

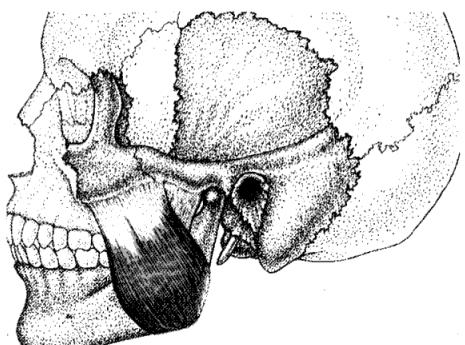
Schlüsselwörter: temporomandibuläres Gelenk - Syndrome - komplexe Rehabilitationsbehandlung

Temporomandibulárny klb je párový, tvorený klbovými hlavicami sánky a klbový-

mi jamkami na spodine spánkovej kosti. Stavba musí byť odolná opakovanému, ale nie trvalému zaťaženiu pri žuvaní, ale i pri rozprávaní, dýchaní, napínani, hltaní ako i pri emocionálnych odpovediach.

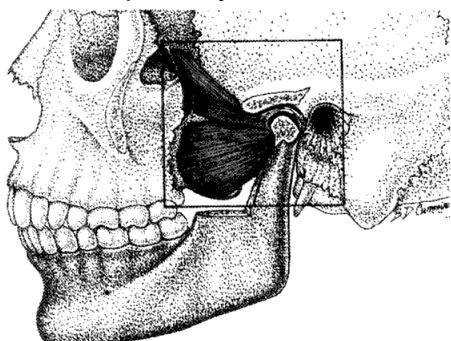
TMK pracuje podľa Hiltonovho zákona, ktorý hovorí, že nervy, ktoré zásobujú klb, inervujú tiež sval, ktorý týmto klbom pohybuje, a kožu nad ním. Toto tesné anatomickej pribuzenstvo pravdepodobne zodpovedá za množstvo bolestivých symptómov pri ochorení TMK. (TMK inervujú: nn. aurikotemporalis, massetericus a n. temporalis ramus posterior, na ktoré sú napojené proprioceptívne zakončenie Ruffini a Golgi.)

Obr. 2 podľa Travellovej a Simonsa

Charakter pohybov sánky a aj kondylov určujú predovšetkým svaly, ktoré sa upínajú na sánku, pričom kondylus môže vykonávať dva druhy pohybov:

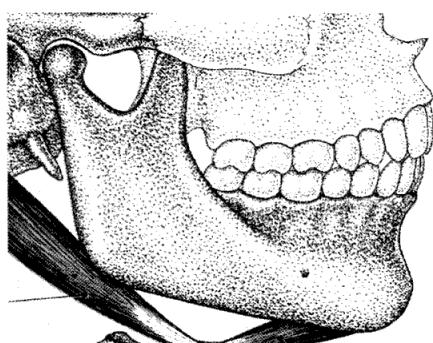
- a/ rotačný - šarnierový,
- b/ translačný - kízavý.

Obr. 3 podľa Travellovej a Simonsa

Pobyby sánky nie sú natoľko závislé od intraartikulárnych štruktúr TKM, ale najmä od dynamiky žuvacích svalov.

Svalové skupiny sú rozdelené podľa pohybov, ktoré robí sánka na:

Obr. 4 podľa Travellovej a Simonsa

1. Eleváciu (addukciu) robí m. masseter, m. pterygoideus medialis a m. temporalis pars anterior.

2. Depresiu (abdukcii) robí m. biventer predné bruško a m. genohyoideus.

3. Retríziu robí m. masseter hlboké vlákna, m. temporalis pars posterior, biventer zadné bruško a m. genohyoideus.

4. Protrúziu robí m. pterygoideus med.

V literatúre sa udáva, že až 80 % bolesti v TMK má pôvod v patologickej svalovej kontakcii. V literatúre je označovaná ako tzv. myofasciálny bolestivý dysfunkčný syndróm (MPDS). Druhou najčastejšou skupinou ochoreni sú osteoartrózy.

Príčiny vzniku ochorení TMK

Niektoři autori (Ramjord) zastávajú názor, že poruchy funkcie TMK spočívajú v kombinácii **psychickej tenzie a okluzálnej disharmónie**. V náväznosti na predchádzajúce názory vznikla psychofyziologická koncepcia ochorení na TMK (Lupton, Lerman), ktorá hovorí, že **svalový spasmus**, ako výsledok stresového napätia, je primárnym faktorom dysfunkcie TMK, čím sa dysfunkcie zaraďujú medzi civilizačné ochorenia vznikajúce na psychofyziologickom podklade. **Psychologický faktor** môže pôsobiť primárne tým, že zvyšuje aktivitu žuvacích svalov, dochádza k funkčnej inkoordinácii na TMK, takže po dlhšom čase môže dojsť i k morfológickým zmenám, a teda i k osteoartróze. Ide o začarovaný kruh. Príčiny sú multifaktoriálne a na to treba myslieť pri diagnostikovaní i liečbe.

Systematika ochorení na TMK

Ochorenia TMK možno rozdeliť na:

1. intrakapsulárne - týkajú sa vlastného kĺbu, jeho kapsuly a kapsulárnych ligamentov,

2. extrakapsulárne - artropatie týkajúce sa predovšetkým prilahlých okolitých štruktúr kĺbu.

K extrakapsulárnym patrí predovšetkým myofasciálny dysfunkčný bolestivý syndróm TMK. Shore (1970) ho definuje ako ochorenie, ktoré vzniklo ako následok porúch v neuromuskulárnom systéme, ktoré vznikli na základe traumatickej artritídy spôsobenej chybou oklúziu.

Syndromológia ochorení TMK

- bolest preaurikulárne-palp. citlivosť svalov
- cvakanie, krepitácie, lupanie a iné zvuky
- zmenená pohyblivosť sánky
- parafunkcie a zlozvyky
- ušné symptómy
- rtg negatívny nález
- nebolestivá palp. cez vonkajší zvukovod
- pozitívne psychofyziologické vyšetrenie - stres, tenzia alebo tzv. somatické ochorenia: vredová choroba žalúdka, gastritída, colitis ulcerosa a pod.
- mikrotraumatá

Diagnostika porúch funkcie TMK nie je predmetom nášho príspevku. Robí sa pomocou evidencie subjektívnych a objektívnych symptómov a pomocou špeciálnych vyšetrovacích metód.

Subjektívne symptómy - bolesť, tinnitus, vertigo, ranná stuhlosť žuvacích svalov, parafunkcie a zlozvyky, psychofyziol. príčiny.

Objektívne vyšetrenie - stereostetoskopické (lupanie terminálne, intermediálne, iniciálne, krepitus),

- palpačná citlivosť svalov v okolí kíbu (Palpuje sa m. pterygoideus lat. a med., m. masseter a m. temporalis.) Suprahyoidálne svalstvo nemá až takú výraznú výpovednú hodnotu. Palpácia sa vykonáva na obidvoch stranách - svalové spazmy a zvýšená citlosť svalov a ich úponov.
- zmenená pohyblivosť sánky (Otváranie úst pod 30 mm sa považuje za hypomobilitu a nad 50 mm za hypermobilitu.)
- palpácia kľbovej hlavice
- ortodontická analýza
- rtg. vyšetrenie - hlavným dg. nástrojom
- EMG žuvacích svalov

Terapia ochorení TMK

Ochorenia TMK - osteoartróza a dysfunkčný syndróm majú polyetiológický charakter, preto aj diagnostika a terapia nie sú jednostranné a vyžadujú spoluprácu viacerých odborníkov.

Pri úspech terapie treba poznáť funkčnú anatómiu svalov, ktorá za normálnych okolností udržuje v rovnováhe agonistov aj antagonistov. TMK za fyziologických podmienok pracuje tak, že všetky jeho zložky sú v rovnováhe. Jej porušením vzniká celá škála symptómov ochorenia, ktoré sa môžu navzájom ovplyvňovať. V terapii je potom veľmi

dôležité tento patologický reťazec správne prerušiť.

Zvláštné postavenie má chirurgická liečba - chirurgický zásah sa má vykonať iba vtedy, keď sú dlhotrvajúce ťažkosti vážne a zasahujú do života a práce pacienta (dlhotrvajúca bolesť, cvakanie čeluste, blokovanie pri otváraní a zatváraní ústnej dutiny, časté subluxácie, stavy po úrazoch). Mnohí autori (Dautrey, Pepersack a ī.) považujú za veľmi dôležitú pooperačnú starostlivosť liečebnú rehabilitáciu (počas 1. mesiaca a prvých 6 týždňov má mať otváranie úst normálny rozsah, lebo neskôr sa to len ťažko obnoví).

Z hľadiska rehabilitačnej liečby má významnú úlohu kombinácia kinezioterapie a fyzikálnej liečby.

Je výhodné použiť FT pred zahájením LTV. Možno použiť niekoľko druhov fyzikálnej liečby:

aplikáciu tepla a chladu, Priessnitze obklady, solux,
diadynamické prúdy, ultrazvuk, galvanoterapiu, iontoporézu, laser, akupunktúru.

Významným fyzikálnoterapeutickým postupom je aplikácia chladu a tepla. Cieľom je odstránenie bolesti a potom ovplyvnenie metabolických procesov v svaloch, ktoré vznikajú na podklade vasokonstrikcie ciev v svaloch a v príľahlých tkanivach.

Priessnitze obklady vylievajú v koži reaktivne rozšírenie ciev podráždením chladou vodou a následným zaparením.

Rozšírenou terapiou je aplikácia infračerveného žiarenia (lampa Solux). Predpokladaná hĺbka pôsobenia je 1-3 cm pod kožou, dĺžka aplikácie 20 - 30 min. 1 - 2x denne.

Pri aplikácii DDP sa aktívna elektróda (anóda) prikladá na postihnutý TMK a katóda na protíľahlý TMK. Pri aplikácii na obidva TMK možno elektródy prepôlovať. Intenzita prúdu sa riadi podľa pocitu pacienta. Aplikujú sa CP, DF prúdy. Dĺžka aplikácie je 3 min. denne po dobu 5 - 8 dní.

Pri iontoporéze sa vpravuje najčastejšie hyaza, ktorá pri čelustných kontraktúrach

môže uvoľňovať spojivové tkanivo. Hyaza sa aplikuje pomocou plochých elektród 4x8 cm, aktívna elektróda (anóda) sa zvlhčí roztokom hyazy, katóda sa zvlhčí ochranným roztokom. Anóda sa prikladá na oblasť poštihnutého TMK a katóda na protiľahlý TMK. Pri obojstrannom použíti sa indiferentná elektróda kladie na šiju.

Výhodná je aplikácia galvanického prúdu. V prúdovej dráhe v tkanivách vznikajú zmeny, ktoré sa prejavujú polarizačiou tkanív. Táto narušuje dynamickú rovnováhu vnútorného prostredia a odpovedou na ňu je hyperémia tkaniva. Hyperémia dosiahne rovnovážny stav asi za 30-40 min. Preto sa galvanický prúd aplikuje od 20 do 30 minút. Intenzita nemá presahovať 3 - 4 mA. Procedúry sa ordinujú obdeľ, počet aplikácií je 8 - 10.

Využitie vysokofrekvenčných prúdov vo forme UZ sa prejavuje ako mikromasáž tkanív s ich súčasným zohrievaním a hyperémiou. Indikuje sa intenzita 0,5 W/cm² počas 5 min., počet aplikácií 8 - 10.

Z doplnkovej medikamentóznej liečby možno využiť podávanie ataraktík s myorelaxačným efektom (napr. Guajacuran).

SCHULTEHO CVIČENIE

MYOGYMNASTICKÉ

1. Lakte oprieme o stôl, palec položíme pod sánku, ukazovákom a prostredníkom masírujeme m. masseter 3 min.
2. Lakte oprieme o stôl, rukami zovretými v päť tlačíme na spánkovú kost a krúživými pohybmi masírujeme m. temporalis 3 min.
3. V jamke pod ušnými lalokmi masírujeme ukazovákom m. digastricus, venter posterior 3 min.
4. Hlava je sklonená, lakte opreté o stôl, palec na vnútornnej strane čeluste, ukazovákom s prostredníkom na svaloch tváre masírujeme palcom m. pterygoideus medialis 3 min.
5. Pravý laket je opretý o stôl a pravú polovicu brady oprieme do dlane pravej ruky, čelust' tlačíme silne doprava 10 sek.

Posilňujeme m. pterygoideus lat. Cviky vykonávame aj na protiľahlú stranu.

6. Obidva lakte sú opreté o stôl, bradu oprieme do oboch rúk, ústa pootvorené, dolnú čelust' tlačíme do rúk 10 sekúnd. Platí pre symetrické posilňovanie svalov TMK.

7. Nasleduje relaxácia, lakte sú opreté o stôl, čelo oprieme do oboch rúk a dolnú čelust' necháme voľne "visieť", môžeme zatrepať hlavou.

8. Pacient sedí pred zrkadlom, lakte opreté o stôl, na zrkadle má cez stred pier nakreslenú čiaru. Rukami zachytíme bradu, jazyk tlačíme k zadnej časti podnebia, ústa sú pootvorené. V tejto polohe tlačíme sánku do zadu, výdrž 20 sekúnd.
Celú sériu cvikov opakujeme 8-10krát.

Na záver: Naše poďakovanie patrí predovšetkým Doc. MUDr. Mračnovi, CSc. z 1. stomatologickej kliniky v Bratislave.

Literatúra
u autorov

Adresa autoriek: M. Š., Klenová 4, 831 01 Bratislava
A.O., Talmatínska 2, 800 OO Bratislava

SLOV BALNEA
 REHA

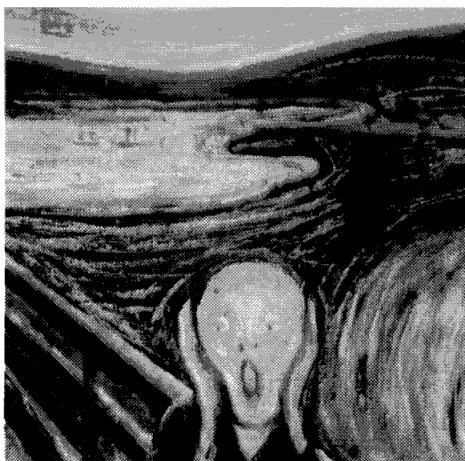
Kontraktáčno-predajná výstava
balneologických a
rehabilitačných
pomôcok a prístrojov

11.-13.5.1995
Trenčianske Teplice

Kontakt
ŠTÚDIO REGIS
P.O.BOX 52
830 08 BRATISLAVA 38

Tel.: 07/286 516
fax,odk.: 07/5281185

KLINICKÁ DIAGNOSTIKA A TERAPIA OCHORENÍ TEMPOROMANDIBULÁRNEHO KĽBU

Autor: K.-H. Weber

Pracovisko: Univerzitná klinika pre fyzikálnu liečbu a rehabilitáciu, Viedeň

Súhrn

Temporomandibulárny kĺb bol dlhé roky doménou stomatológie a čel'ustnej chirurgie. Práve z týchto pracovísk vyšiel návrh na spoluprácu pri starostlivosti o pacientov s chronickými ochoreniami tohto kĺbu.

V článku sa autor zaoberá vyšetrením z hľadiska rehabilitačného lekára a podáva návrh terapie, príp. preventívnych opatrení. Na záver sú uvedené dve kazuistiky pacientov s dlhorocnou anamnézou ďažností v oblasti temporomandibulárneho kĺbu.

Weber,K.-H.: CLINICAL DIAGNOSTICS AND THERAPY OF TEMPORO-MANDIBULAR JOINT DISEASES

Summary

Temporo-mandibular joint was for long time domain of stomatology and mandibular surgery. They proposed co-operation in care of patients with chronic diseases of this joint.

Paper deals with examination of temporo-mandibular joint by physician of rehabilitation and propose therapy and preventive measures. At the end there are presented two patients with long lasting history od temporo-mandibular joint disorders.

Key words: temporo-mandibular joint - diagnostics - therapy

MeSH: rehabilitation - temporomandibular joint diseases - diagnosis, differential - physical therapy

KLINISCHE DIAGNOSTIK UND THERAPIE DER ERKRANKUNGEN DES TEMPOROMANDIBULAREN GELENKES

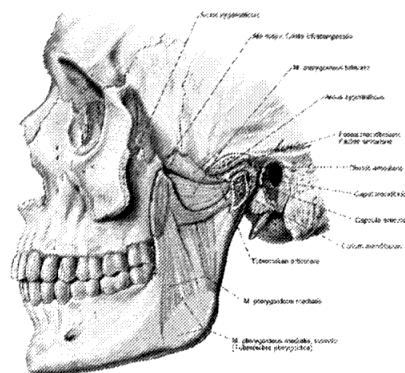
Zusammenfassung

Jahrelang war das temporomandibulare Gelenk eine Domäne der Stomatologie und der Kieferchirurgie. Gerade von diesen Bereichen kam der Vorschlag zu einer Zusammenarbeit bei der Fürsorge um die Patienten mit chronischen Erkrankungen dieses Gelenkes. In diesem Artikel beschäftigt sich der Autor mit der Untersuchung durch den Rehabilitationsarzt und schlägt Therapie, bzw. Präventionsmaßnahmen vor. Zum Schluss werden zwei Kausistiken von Patienten mit langjährigen Anamnesen von Schwierigkeiten im Bereich des temporomandibulären Gelenkes angeführt. Schlüsselwörter: temporo-mandibuläres Gelenk - Diagnostik -

Dlhý čas bol temporomandibulárny kĺb z fyzioterapeutického hľadiska zanedbávaný. To spôsobilo, že si túto problematiku vzali za svoju stomatológovia a čel'ustní chirurgovia. Práve od nich sa ale v poslednom čase začali ozývať návrhy na spoluprácu (obr. 1). V posledných rokoch sme na Univerzitnej klinike pre fyzikálnu liečbu a rehabilitáciu

zozbierali skúsenosti s pacientami s ochoreniami T-M kĺbu, zostavili sme diagnostický postup a do budúcnosti sa snažíme pacientom ponúknut' ešte účinnejšiu liečbu. Následujúci postup môžeme začať po vyšetrení pacienta stomatológom. V anamnéze sa pýtame na zamestnanie (či je sedavé, príp. či pacient viac rozpráva), či

trávi viac hodín za volantom, či aktívne športuje a ako, akú polohu zaujíma počas

Obr. 1 Temporomandibul. kĺb (ďalej T-M kĺb) spánku. Ďalej nás zaujíma bolesť, jej charakter, čas maxima, kvalita, parafunkcie T-M kĺbu ako hryzanie nechtov, škrípanie zubami, zatínanie zubov pri určitých činnostach. Bolesť je vždy dokumentovaná analógickou vizuálou škálou tak pri vstupnom ako aj pri kontrolných vyšetreniach. Tým môžeme objektivizovať o.i. i aká terapia bola v tom ktorom prípade najúčinnejšia.

Funkčné vyšetrenia - aktívna, pasívna pohyblivosť, trakcia, translácia, kompresia a doplnkové vyšetrenie.

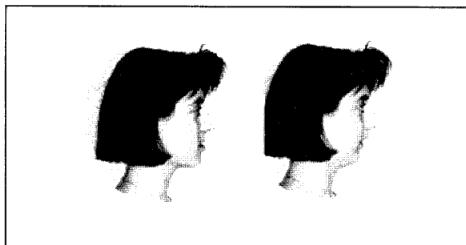
Za normálnych okolností je vzdialosť medzi horným a dolným okrajom úst pri aktívnej depresii T-M kľbu u žien cca 4,5

až 5,5 cm, u mužov 5 až 6 cm (obr. 2).

Pohyby do strán by mali byť cca do 1 až 1,5 cm (obr. 3) a

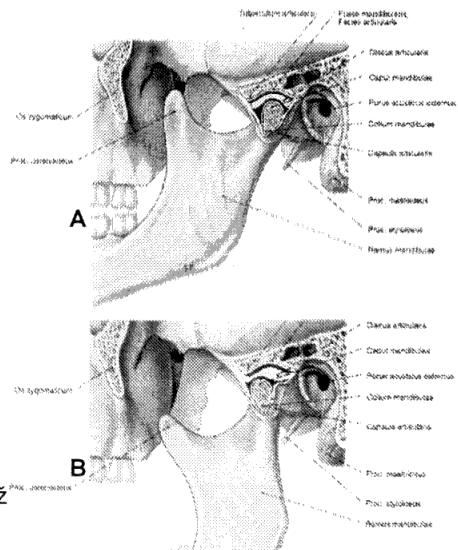
dopredu cca 1 cm (obr. 4).

Pohyb dozadu je len niekoľko mm, pri pasívnom vyšetrení by nemal byť bolestivý. Obmedzenie pohyblivosti pod 4 cm a značné do strán považujeme za patologické. Ak pri otváraní a zatváraní úst počujeme zreteľné zvukové fenomény, príp. sa pacient stáže v anamnéze, snažíme sa pri dynamickej kompresii zistíť ich lokalizáciu.

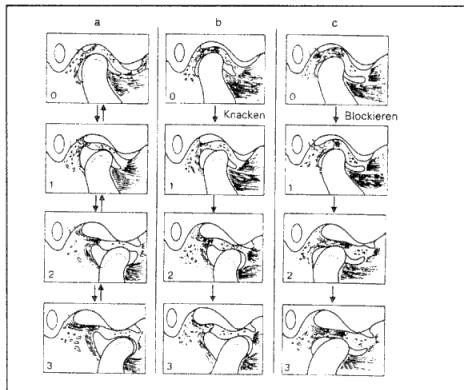

(obr. 5).

Dynamická kompresia znamená jemný tlak na kĺb počas otvárania -A a zatvárania-B úst. Je niekoľko príčin, ktoré vyvolávajú praskoty v T-M kĺbe. Najčastejšie je to posun interartikulárneho disku dopredu (obr. 6).

Za normálnych okolností je disk v klude i počas pohybu sánkou umiestnený medzi kondylom a kíbovou jamkou, ventrálne je fixovaný m. pterygoideus lat., dorzálnie zvázkami bilaminárnej zóny. Pri hypertone žuvacieho svalstva dôjde k ventrálnemu posunu (ktorý je často kombinovaný s poruchou oklúzie). Patologický vplyv má aj *porucha postury a stereotypu dýchania*. Pri ventrálnom posune nie je kondylus v kontakte s diskom, ale kraniálne je krytý bilaminárnou zónou. Počas otvárania úst sa za zvukového fenoménu dostáva kondylus opäť pod disk a na konci zatvárania sa z

kontaktu opäť stráca (obr. 7,
knacken = lúskat').

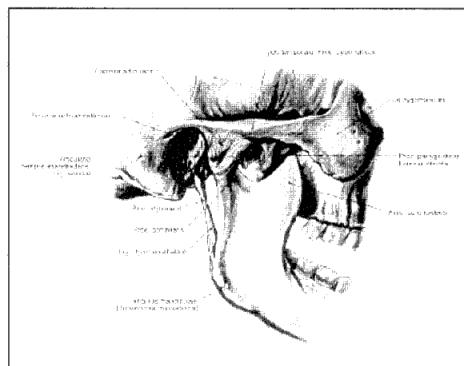
- a/ 0-3 Priebeh pohybu v T-M klbe (schematicky) pri otváraní a zatváraní úst.
- b/ 0-3 Ventrálny posun disku s redukciami, praskoty vo fáze 0,1 pri otváraní a zatváraní.
- c/ 0-3 Ventrálny posun disku bez redukcie, platničkou blokovaný kondylus nemôže ďalej vykonať translačný pohyb.

Počas dynamickej kompresie sú praskoty počas otvárania a zatvárania úst oneskorené, pretože kondylus sa pôsobením tlaku ľažšie dostáva pod disk a ľažšie sa i uvoľňuje. Typické pre praskoty spôsobené diskom je i to, že počas otvárania a zatvárania úst nie sú na tom istom mieste. Ak pôsobením tlaku rúk zabránime preklíznutiu disku, praskoty zmiznú, ale dôjde k výraznej redukcii pohybu pod 2-3 cm a k stranovej odchýlke. Samozrejme je to možné aj vtedy, ak dôjde k opotrebovaniu bilaminárnej zóny a tým je konzervatívna reposícia prakticky nemožná. Terapia spočíva principiálne v redukcii tlaku na T-M klb, aby sa dosiahlo

preklíznutie disku späť. Zubní lekári stavia riešia úpravou oklúzie, príp. dlažky.

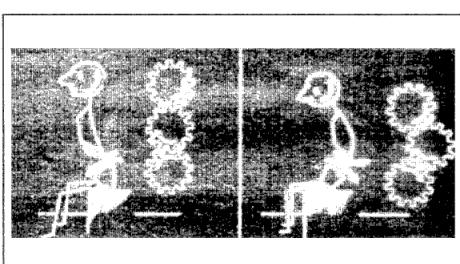
Fyzioterapeuti majú možnosť použiť ľahkú ručnú trakciu na T-M klb, relaxačné cvičenia, úpravu držania tela. Obzvlášť účinná je úprava polohy v spánku - poloha na chrbte s malým vankúšom .

Ďalej by som chcel uviesť iné druhy zvukových fenoménov a ich ovplyvnenie pôsobením dynamickej kompresie. Ligamentózne praskoty sú vyvolané vtedy, ak

pohybom bráni lig. collaterale (obr.8).

Pri dynamickej kompresii sú menej výrazné, pretože väz je napnutý a pri otváraní a zatváraní úst vychádzajú z toho istého miesta. Praskoty pri hypermobiliti sú počuteľné vtedy, keď kondylus ku koncu pohybu otvárania úst prekľne nad tuberculum articulare. Pri dynamickej kompresii sú výraznejšie a je temer nemožné zatvoriť ústa. Až po uvoľnení kompresie je spätný pohyb voľný. Praskoty pri artróze sú drsné a spôsobené poškodením chrupky. Pri dynamickej kompresii sú hlasnejšie a na tom istom mieste.

Ďalším bodom pri vyšetrení je držanie tela (obr.9).

Preťažovanie určitých svalových skupín viedie k zmene postury v zmysle vyrovnania L lordózy v sede, zvýraznenia Th kyfózy, skrátenia mm. pectorales a kompenzačnej hyperlordózy C chrbtice, čo viedie ku komprezii suboccipitálnej oblasti. To môže viesť k dráždeniu jadier n. V.

Terapeuticky sa držanie tela v sede, stoji, pri ohýbaní trupu a vedení motorového

vozidla snažíme korigovať podľa Brüggera, príp. Feldenkraisa. Ochorenia T-M klíbu sú sprevádzané výskytom TP, hlavne v oblasti m. temporalis (obr.10).

Okrem toho sa snažíme **ovplyvniť** TP, ktoré sa nachádzajú v oblasti m. pterygoideus lateralis na šírku prsta ventrálne od T-M klíbu a v m. masseter na šírku prsta ventrálne pod processus zygomaticus. Dôležité TP sú v m. sternocleidomastoideus, najmä v horných dvoch tretinách, v m. trapezius a m. levator scapulae. Na ovplyvnenie TP máme veľa techník, ku ktorým sa nechcem bližšie vyjadrovať.

V neposlednom rade vyšetrujeme **stereotyp dýchania**.

Rozlišujeme krčné, hrudné a brušné dýchanie. Vyzveme pacienta, aby predvedol všetky 3 typy dýchania, aby sme zistili, nakoľko je schopný uvedomovať si vlastné telo a či vie spontánne korigovať dýchanie.

V liečbe naciučujeme hrudné i brušné dýchanie a snažíme sa uvoľňovať krčnú

oblasť, pretože výrazné krčné dýchanie preťažuje žuvacie svalstvo a rečový aparát.

Na koniec by som chcel uviesť 2 kazuistiky pacientov bez poškodenia disku a oklúzie.

Pacient č. 1

20-ročný pacient s dvojročnou anamnézou bolestí v ľavom T-M klíbe. Pri aspektii je nápadné držanie hlavy v úklone, TP na ľavej strane sú pozitívne, najmä m. levator scapulae, ktorý je i výrazne skrátený. V anamnéze sa dozvedáme, že počas prázdnin pracoval na pošte a pri telefonovaní držal slúchadlo medzi ľavým plecom a hlavou. Podľa môjho názoru to bol provokačný moment, ktorý viedol ku skráteniu m. levator scapulae a následne k postihnutiu T-M klíbu. V terapii sme ovplyvnili TP, uvoľnili m. levator scapulae a bolesti boli po niekoľkých terapeutických sedeniach odstranené.

Pacient č. 2

25-ročná pacientka s dvojročnou anamnézou bolestí v oblasti T-M klíbu. Bola hypermobilná, má sedavé zamestnanie s nočnými službami. Pri práci často dochádza k preťažovaniu chrbtice, k tomu komprezia v hornej cervikálnej oblasti, ktorá môže spôsobovať dráždenie jadier n. V. Na dôvažok spávala v polohe na bruchu. V terapii som pacientke vysvetlil anatomické súvislosti, boli korigované polohy v zamestnaní (sed), ako aj poloha v spánku (na chrbte). Po určitom čase bola pacientka bez ťažkostí.

Literatúra
u autora

Adresa autora:

K. H. W., Klinik f. PMR AKH-Wien, Währinger Gürtel 18-20, 1090 Wien, Rakúsko

POZOR !

Vážení priatelia, upozornite svojich spolupracovníkov, že v prípade ak nezaplatili **predplatné časopisu na rok 1995**, budú vyradení v našej evidencie už od budúceho čísla. V prípade reklamácie zasielajte na redakciu fotokópie zloženky.

Redakcia

VISCEROVERTEBRÁLNE VZŤAHY

pri ochoreniach žalúdka a dvanásťnika

Autor: M. Velecká

Pracovisko: FRO NsP, Svidník

Súhrn

Autorka predkladá prácu, v ktorej sleduje viscerovertebrálne vzťahy u pacientov so žalúdočným vredom a vredovou chorobou dvanásťnika. Na základe vlastných pozorovaní a následnom vyhodnotení dvoch skupín po 20 pacientoch potvrdila štandardnú prítomnosť reflexných zmien na pohybovom aparáte, ktoré pretrvávali i po úspešnom zvládnutí základného interného ochorenia, pokiaľ neboli liečené fyziatricko-rehabilitačnými prostriedkami.

Kľúčové slová: viscerovertebrálne vzťahy - rehabilitačné prostriedky

Velecká,M.:
VISCERO-VERTEBRAL
RELATIONS
Summary

In this paper author describes viscerovertebral relations in patients with gastric ulcer and ulcus disease of duodenum. On the basis of her own observation and following evaluation of two groups each of 20 patients the author have confirmed standard presence of reflex changes in movement apparatus, lasting even after successful management of basic internal diseases as long as these had not been treated with physiatric-rehabilitation procedures.

Key words: viscerovertebral relations - rehabilitation procedures

MeSH: stomach ulcer - duodenal ulcer - musculoskeletal diseases - rehabilitation

VISZEROVERTEBRALE BEZIEHUNGEN

Zusammenfassung

Die Autorin legt hier eine Arbeit vor, in der sie den viszerovertebralen Beziehungen bei Patienten mit Magengeschwüren und mit einer Geschwürskrankheit des Zwölffingerdarms folgt. Auf Grund eigener Beobachtungen und folgenden Auswertungen der beiden Gruppen mit 20 Patienten bestätigte die Standardwesenheit der Reflexänderungen beim Bewegungsapparat, die auch nach dem erfolgreichen Bewältigen der grundlegenden inneren Erkrankung anhielten (solange sie nicht mit Mitteln der physiatrischen Rehabilitation geheilt wurden).

Schlüsselwörter: viszerovertebrale Beziehungen - Rehabilitationsmitteln

Úvod

Dnes už poznáme mnohé fyziologické zákonitosti v patogenéze funkčných porúch pohybového systému, vieme ich objektivizovať, ale aj napriek tomu je v tejto problematike dosť nejasného. Rehabilitačná medicína svojou terapiou a praxou dokázala, že jemnou diagnostikou a terapiou vie riešiť mnohé z týchto stavov. Mnohé, ale nie všetky, respektívne nie natrvalo.

Recidívy bolestivých stavov aj p o úspešne realizovanej manipulačnej liečbe dokazujú, že uvoľnenie klíbových blokád nerieši ich príčiny, tie ostávajú často

skryté. Existuje veľa príčin, ktoré spôsobujú funkčnú poruchu pohybového systému, hovoríme o **rizikových faktoroch**, ktoré nemusia u každého a vždy, ale môžu u mnohých spolupôsobiť pri ich vzniku v civilizovanej populácii. Z početných výskumov a prác prof. Jandu dnes vieme, že jednou z najčastejších príčin chronických porúch pohybového systému je narušenie kvality svalového faktora, vrátane jeho narušenej regulácie.

Medzi rizikové faktory patrí aj viscerovertebrálny faktor, ktorý je menej prebádaný a často sa naň zabúda. **Najmä** u

chronických pacientov, u ktorých často dochádza k recidívam funkčných porúch pohybového systému a reflexné zmeny sa vyskytujú v stále rovnakom reflexnom vzorci, je treba uvažovať o ochorení vnútorného orgánu, ktorý sa nachádza v príslušnom segmente a je nervovo zásobený z nervového koreňa ako povrchové časti segmentu. Je veľmi dôležité odhaliť príčinu bolesti a primárne ju liečiť, lebo práve bolest vyvoláva reflexnú odpoveď na rôznych štruktúrach v segmente - hyperalgetické zóny, funkčné blokády, svalové spazmy, trigger points.

Pri viscerovertebrálnych vztahoch ide najčastejšie o kolikovitú bolesť, ktorá môže byť akútnej alebo chronická. Pri týchto noci-cepčných podnetoch vznikajú v jednotlivých štruktúrach segmentu inervovaných z rovnakého nervového koreňa typické reflexné zmeny pre ten-ktorý vnútorný orgán. **Reflexné vzorce sú tak špecifické**, že majú signifikantný diagnostický význam. Ak sa ochorenie vnútorného orgánu vyskytuje spolu s ochorením vertebrogénym, potom musíme častejšie vyšetrovať pacienta po internej stránke a musíme častejšie urobiť aj funkčné vyšetrenie chrbtice a reflexných zmien, aby ani jedna z týchto zložiek nesklizla do štátia, kedy je liečba ľažko ovládateľná. Pri vyšetrení je dôležitý aspekt, ktorý nás upozorňuje na to, že ochorenie vnútorného orgánu môže imitovať vertebrogénne ochorenie a ochorenie vertebrogénne sa môže prejavovať ako ochorenie vnútorného orgánu.

V **liečbe** viscerovertebrálnych porúch je na prvom mieste liečba orgánového ochorenia, až potom liečba poruchy pohybového systému. Je treba podotknúť, že je jedno, či vzorec reflexných zmien pohybovej sústavy je primárny, alebo vzniká sekundárne, lebo jeho liečenie zodpovedá zásadám reflexnej terapie pohybového ústrojenstva.

Materiál a metodika

Vo svojom klinickom materiáli som sledovala u 20 pacientov (8 žien a 12 mužov s priemerným vekom u žien 35 a u mužov 43 rokov) viscerovertebrálne vztahy pri žalúdočnom vrede a vredovej chorobe

dvanásťnika. Uvedené interné diagnózy boli stanovené gastrofibroskopicky.

Cieľom práce bolo porovnať reflexný vzorec viscerovertebrálnych porúch pri ochorení žalúdka a dvanásťnika, popisovaný v literatúre s praxou, a efekt komplexnej liečby orgánového ochorenia, liečby porúch pohybového systému a reflexných zmien.

Ako kontrolný súbor som vyšetria 20 pacientov (6 žien a 14 mužov s priemerným vekom u žien 35 a u mužov 42 rokov) s vredovou chorobou dvanásťnika alebo žalúdočným vredom, ktorí boli hospitalizovaní na internom oddelení NsP Svidník. Títo pacienti sa na bolesť v pohybovom systéme nesťažovali, udávali bolesti v oblasti žalúdka a dyspeptické ľažkosti. U týchto pacientov nebola ordinovaná fyziatricko-rehabilitačná liečba.

V oboch súboroch som sledovala reflexné zmeny: **hyperalgetické zóny (HAZ), svalové spazmy (SS), funkčné blokády (FB) a trigger points (TP)**. Pacienti v súbore č. 1 boli liečení v gastroenterologickej ambulancii a súčasne i na FRO.

Z fyziatricko-rehabilitačných procedúr im boli aplikované **diadynamické prúdy (DF-1 min., CP-2 min., LP-4 min.), klasická masáz a mäkké techniky**.

U pacientov v kontrolnom súbore bolo liečené len orgánové ochorenie. Liečba pacientov v oboch súboroch trvala v prieme- re 3 týždne.

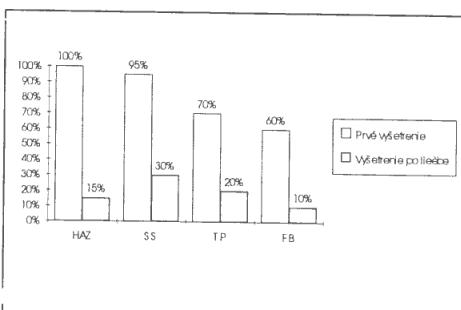
Výsledky

Pacienti prvého súboru sa subjektívne stňažovali na bolesti v oblasti mečíka, strednej a dolnej tretiny Th chrbtice s vyžarovaním až do krčnej chrbtice.

Pri objektívnom vyšetrení som zistila svalový spasmus v dermatóme Th5-Th9, najčastejšie paravertebrálne v strednej tretine Th chrbtice pozdĺž ľavého okraja priameho brušného svalu nad úrovňou pupka, zmeny na koži a podkoži so zniženým posunom fascií vo výške strednej a dolnej tretiny hrudného koša. Funkčné blokády boli diagnostikované v strednej tretine Th chrbtice,

Sl zhyboch a v oblasti Co-C1.

Výsledky u pacientov súboru č. 1 s znázornené v grafe 1 a tabuľke 3 a 4.

Graf 1 Percentuálne vyjadrenie reflexných zmien u pacientov prvého súboru vyšetrených pred liečbou a po liečbe

N = 19	Počet	%
m. trapezius	7	36,8
paravertebr. svaly v Th oblasti	12	63,2

Tab. 1 Výskyt svalových spazmov pri ochorení žalúdka a dvanásťnika v súb. č. 1

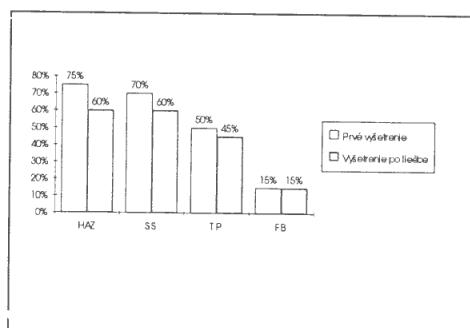
N = 14	Počet	%
m. trapezius	3	21,4
m. rectus abdominis	2	14,2
paravertebr. svaly v Th oblasti	9	64,2

Tab. 2 Výskyt trigger points pri ochorení žalúdka a dvanásťnika v súbore č. 1

U pacientov prvého súboru, ktorým bola aplikovaná komplexná liečba (liečba orgánového ochorenia i liečba fyziatricko-rehabilitačná), bola rýchlejšia úprava zdravotného stavu. Bolesti vymizli v druhom týždni liečby u 70 % pacientov, objektívne zistiteľné reflexné zmeny sa upravili po prvom týždni liečby u 65 % pacientov. U ostatných pacientov zlepšenie nastalo po 2 týždňoch.

V súbore č. 2 (kontrolnom) som zistila, že u 80 % pacientov pretrvávali reflexné zmeny, ktoré som objektivizovala pri prvom vyšetrení. Po 3 týždňoch liečby len

orgánového ochorenia nastalo iba subjektívne zmiernenie bolestí. Výsledky u pacientov druhého (kontrolného) súboru sú znázornené v grafe 2 a v tabuľkách 5 a 6.

Graf 2 Percentuálne vyjadrenie reflexných zmien u pacientov druhého súboru vyšetrených pred liečbou a po liečbe len orgánového ochorenia

N = 14	Počet	%
m. trapezius	3	21,4
paravertebr. svaly v Th oblasti	11	78,6

Tab. 5 Výskyt svalových spazmov pri ochorení žalúdka a dvanásťnika v súbore č. 2

N = 10	Počet	%
m. trapezius	3	30
m. rectus abdominis	2	20
paravertebr. svaly v Th oblasti	5	50

Tab. 6 Výskyt TP pri ochorení žalúdka a dvanásťnika v súbore č. 2

U všetkých pacientov boli hodnotené aj testy pohyblivosti chrbtice, ktoré sa pred liečbou a po liečbe výrazne nezmenili. Výsledky meraní nevykazovali signifikantné zmeny.

Vzhľadom na to, že objektívne som zisťovala reflexné zmeny palpačne a nie numericky, výsledky objektívnych vyšetrení som vyhodnotila percentuálne a nie štatistiky.

Diskusia a záver

V súbore č. 1 a 2 som sledovala viscerálne vertebrálne vzťahy u pacientov s vredovou chorobou dvanásťnika alebo žalúdočným vredom. Zistila som, že reflexný vzorec popisovaný v literatúre zodpovedá aj výsledkom v praxi. Ďalej som sledovala úpravu reflexných zmien a porúch pohybového systému po komplexnej liečbe. Hodnotila som hyperalgetické zóny, svalové spazmy, trigger points a funkčné kĺbové blokády.

Po liečbe, ktorá trvala v priemere 3 týždne, som zistila v prvom súbore zlepšenie vo všetkých objektívne zistiteľných reflexných zmenách. Ako prvý príznak po terapii som zistila vymiznutie HAZ u väčšiny pacientov súboru. Z reflexných zmien najdolnejšie voči zvolenej liečbe boli svalové spazmy a trigger points. Tieto by sa pravdepodobne dali úspešnejšie terapeuticky ovplyvniť inou reflexnou liečbou, napr. obstrekom.

Porovnaním súboru č. 1 a č. 2 môžeme konštatovať, že u pacientov s ochorením žalúdka a dvanásťnika sú prítomné zreteľné reflexné zmeny s následnými

poruchami pohybového systému. Vzhľadom na to, že v súbore č. 2 u pacientov, ktorí neboli liečení prostriedkami FBLR, reflexné zmeny pretrvávali. Myslím, že v našej praxi nesmieme zabúdať na jeden z rizikových faktorov - viscerovertebrogénny faktor, ktorý spôsobuje poruchy pohybového systému a reflexné zmeny. Liečba viscerovertebrálnych porúch by mala byť komplexná, mala by pozostávať z liečby orgánového ochorenia i liečby fyziatricko-rehabilitačnej.

Literatúra

1. GÚTH, A.: *Propedeutika v rehabilitácii*. Liečreh, Bratislava 1994, s. 68-71.
2. HANSEN, H. - SCHLIACK, K.: *Segmentale Innervation und ihre Bedeutung für Klinik und Praxis*. G. Thieme Verlag, Stuttgart 1966.
3. HUPKA, J. - KOLESÁR, J. - ŽALOUDEK, K.: *Fyzikálna terapia*. Osveda, Martin, s. 554.
4. LEWIT, K.: *Manipulační léčba v rámci léčebné rehabilitace*. Nadas, Praha 1990, s. 352-358.
5. LEWIT, K.: O významu palpace bolestivých onemocnění pohybové soustavy. *Rehabilitácia, Suplementum*, 34, 20, 1987, s. 23-25.
6. RYCHLÍKOVÁ, E.: *Manuální medicina*. Avicenum, Praha 1987, s. 290-300.
7. TILSCHER, H. - EDER, M.: *Klinik der Wirbelsäule, Befunderhebung-Therapieplanung*. Hippocrates Verlag, Stuttgart 1993, p. 259-265.

Adresa autorky : M. V., 8. mája 492/9, 089 01 Svidník

Recenzia

HEINTZE M.: ERNÄHRUNGSTERAPIE

Kniga vyšla vo vydavateľstve Sonntag v Stuttgarte v r. 1994. Sú v nej stručne a prehľadne zhrnuté poznatky o výžive, o zložení potravín, kultúre stravovania, o ochoreniach, ktoré priamo súvisia s tým, čo a koľko jeme, o ochoreniach, ktorých priebeh môžeme ovplyvniť stravou. Zvláštna kapitola je venovaná alergickým ochoreniam spôsobeným potravinami. Samostatná kapitola sa zaobera onkologickými ochoreniami a výživou.

V knihe nájdeme kapitolu, ktorá sa zaobera príčinami dysmikrobie a návodom terapie tohto stavu. Zoznámime sa s princípmi správnej výživy, nájdeme tu aj diétne návody Hay a Walba (kombinácia požívatiň) a princípy diéty podľa F. X. Mayra.

Liečebný pôst ako liečebný prostriedok. Pri niektorých ochoreniach je odporučený úplný alebo čiastočný pôst, vždy však kontrolovaný lekárom. Dôraz autorka kladie na prípravu na pôst, pitný režim počas pôstu a popôstny stravovací režim. V knihe nájdeme terapeutický návod na dva týždne trvajúci pôst. Celou knihou sa ako niť vinie dôraz položený na spracovanie a pôvod potravín. Autorka upozorňuje na riziká požívania konzervovaných potravín.

Citateľ nájde v knihe kapitolu o potrebe minerálov pre ľudský organizmus, o dennej potrebe minerálov, vzájomnom pomere jednotlivých minerálov, interakcií, protektívnom vplyve niektorých minerálových zložiek na vnútorné ľudské orgány. Kapitola o alergiach a intolerancii niektorých potravín je zhrnutím najdôležitejších poznatkov o tejto problematike a bude zaujímať každého lekára. Skrízené vzťahy medzi jednotlivými druhmi potravín sú zhrnuté v tabuľkách. Citateľ sa dozvie o alternatívnych potravinách pri vylúčení alergických zložiek stravy.

Posledná kapitola, ktorá je venovaná onkologickým ochoreniam a výžive, hovorí o zložení potravy v jednotlivých štadiách ochorenia. Citateľ nájde aj návod liečby výživou pri a po aktinoterapii a chemoterapii.

J. Zálešáková

MATEMATICKÁ METODA INDIKACE LUMBOISCHIADICKÉHO SYNDROMU K OPERAČNÍ LÉČBĚ

Autori: I. Koranda, F. Šefrna

Pracovisko: Neurologické oddělení Nsp Klatovy, Fakultní nemocnice Plzeň

Souhrn

Operační léčba kompresivního lumboischiadického syndromu je velmi účinná, přesto však při současném extenzivním užití přináší uspokojivý efekt jen u 60-70 % operovaných. Neuspokojivý stav je především důsledkem dnes užívané empirické indikační metody. Při hledání nového způsobu indikace jsme užili soubor 349 operovaných s různými typy kompresivních syndromů, ve kterém uspokojivého operačního výsledku dosáhlo 72,77 % nemocných. Ve vztahu k tomuto výsledku bylo testováno 52 faktorů, které mohly ovlivnit výsledek operace, zjištěním hladin významnosti pro uspokojivý výsledek. 19 předpokládaných faktorů bylo významných na 5 %, 1 % a 1 % hladině významnosti. Regresní analýzou byly vypočteny korelační koeficienty, počet prediktivních faktorů redukován na prakticky použitelných 7-9 a tyto užity spolu s binárními alternativami faktorů v logistickém regresním vzorci retrospektivně k výpočtu % rizika neúspěchu operační léčby jak u každého pacienta základního souboru, tak u všech 112 operovaných nového souboru kontrolního. V obou korelovalo vypočtené riziko s procentem uspokojivých operačních výsledků. Pro záruku 90 % úspěšnosti operační léčby se u relativních operačních indikací prokázala 10 % hranice vypočteného rizika neúspěchu, do které byla indikována operační léčba jako vyhovující. Absolutní operační indikace se týká jen kompresivních syndromů kaudy. Indikační metoda zaručuje 90 % úspěšnost operací a redukuje operační léčbu LIS na cca 3 %. Výpočet rizika lze provést snadno příruční kalkulačkou.

Koranda,I.,Šefrna,F.: Mathematic method of indication of lumboischiadic syndrome to surgical treatment.

Summary

Surgical treatment of lumboischiadic syndrome is very effective. Despite of this surgery brings successful effect only to 60-70% of treated patients. The reason of this unsatisfactory results is empiric method of surgery indication. While seeking of new method of indication to surgery, we used the group of 349 surgically treated patients with various compressive syndromes. In this group satisfactory results were obtained in 72,77% patients. In relation to this result we tested 52 factors, which could influence result of treatment. Level of significance was calculated. 19 of this preoperative factors were significant at the level 5%, 1% and 0,1%. Using regressive analysis we calculated correlation coefficients. Number of predictive factors was reduced to 7-9 for practical usage. This 7-9 factors we used together with binary alternatives of factors in logical regressive pattern retrospectively for calculation of percentage of risk of unsatisfactory results of surgical treatment in patients of basic group and for 112 patient of control group of patient. In both groups calculated risk correlated with percentage of satisfactory results of surgery. Guarantee of 90% satisfactory result was calculated 10% risk of failure. Absolute indication for surgery was only caudal compressive syndrome. Presented method for indication of surgery guarantee 90% of satisfactory results and reduce surgical treatment of lumboischiadic syndrome to 3%. Risk calculation is easily performed by small calculator.

Key words: indication to surgical treatment - lumboischiadic syndrome

MeSH: surgery, operative - backache

Úvod

Operační léčba kompresivního lumboischiadického syndromu (LIS), kterou začali provádět Američané i

Zusammenfassung

Effekt nur bei 60-70 Prozent der Operierten. Der unbefriedigende Zustand ist eine Konsequenz vor allem der heutzutage benutzten empirischen Indikationsmethode. Beim Suchen nach einer neuen Art und Weise der Indikation haben wir einen Krankengut von 349 Patienten untersucht, die mit verschiedenen Typen der Kompressions syndrome operiert wurden. 72,77 Prozent dieser operierten Patienten erreichte ein befriedigendes Operationsergebnis. Im Bezug auf dieses Ergebnis wurden 52 Faktoren, die es beeinflussen könnten, durch das Feststellen des Signifikanzniveau für das befriedigende Ergebnis untersucht. 19 der vorausgesetzten Faktoren waren bedeutsam auf dem 5-prozentigen und 1-prozentigen Signifikanzniveau. Mittels einer Regressionsanalyse wurden Korrelationskoefizienten berechnet, die Anzahl der Prädiktionsfaktoren wurde auf praktisch nutzbare 7 bis 9 reduziert, und diese wurden zusammen mit den binären Alternativen der Faktoren in logischer regressiver Formel retrospektiv zum Berechnen des Prozentsatzes des Risikos eines Mi erfolges der Operationsbehandlung bei jedem Patienten des Basiskrankengutes, sowie bei allen 112 Operierten des neuen Kontrollkrankengutes genutzt. In beiden Fällen korrelierte das berechnete Risiko mit dem Prozentsatz der befriedigenden Operationsergebnisse. Zur Garantie eines 90-prozentigen Erfolgs der Operationsbehandlung wurde bei dem relativen Operationsindikationen eine 10-prozentige Grenze des berechneten Misserfolgsrisikos erwiesen, zu der die Operationsbehandlung als geeignet indiziert wurde. Eine absolute Operationsindikation betrifft nur die kompressiven Syndrome der Kauda. Die Indikationsmethode gewährleistet eine 90-prozentige Erfolgswahrscheinlichkeit der Operationen und reduziert die Operationsbehandlung der lumboischiadischen Syndrome auf ca 3 Prozent. Das Berechnen des Risiko ist einfach mit dem Taschenrechner durchführbar.

Schlüsselwörter: Indikation zur Operationsbehandlung -

Evozané ve 20. a 30. letech tohoto století, vnesla optimizmus do léčby této nemoci (1, 2, 5, 23, 24). Mnozí nemocní, do té doby

odsouzení k těžkým až fatálním následkům při léčbě konservativní, se uzdravili a dalším se naskytla možnost zkrátit léčbu nemoci. To vedlo k obrovské euporfii a nadšení pro tu léčbu, jež dosud trvá. Přetrvává dnes již poněkud nekriticky vzdor varovným hlasům, že se s ní plýtvá, se všemi důsledky zdravotními i ekonomickými (3, 12, 15, 27).

Výsledky chirurgické léčby LIS jsou determinovány dvěma faktorovými komplexy - správnou operační technikou a uměním chirurga a správnou indikací operační léčby ze strany nejčastěji neurologa, ale i jiných lékařů. Chirurgické i mikrochirurgické postupy jsou dnes do značné míry standardizované a lze od nich již těžko očekávat globální zlepšení výsledků (19). Jinak je tomu s indikací operační léčby, kterou řada autorů pokládá za deficitní a jejíž racionalizace by mohla zlepšení přinést (9, 17, 33).

Pokusili jsme se vypracovat novou indikační metodiku, založenou na prediktivních předoperačních faktorech, užívající matematické postupy diskriminační analýzy, která by umožnila k operaci vybrat nejhodnější nemocné, jimž by přinesla maximální prospěch a zlepšila tak zásadně operační prognózu.

Soubor nemocných a metodika

Studie vychází retrospektivně ze souboru 349 operovaných z let 1959-1987, sestávajícího z 344 zkontovalených z let 1970-1987 (operováno 383 z 3507 hospitalizovaných pro LIS - prooperovanost 10.92 %) a 5 z let 1959-1969 (tab. 1). 58 (16.61 %) bylo z širšího hlediska indikováno k operaci absolutně - 17 nemocných se syndromem komprese kaudy, 27 s končetinovým paretickým syndromem a 14 s těžkým algickým farmakorezistentním LIS. U 291 (83.39 %) nemocných byla operační indikace relativní. Předoperační konservativní léčba trvala u LIS s relativní operační indikací včetně hospitalizace 14 dní - 13 měsíců, průměrně 2 měsíce. Ze zobrazovacích metod (PPMG, PMG, PDG, CT) byla pro průkaz mechanické příčiny LIS nejspolohlivější PMG jodovými hydrosolubilními látkami (spolehlivost 91.34 %). Nemocní byli operováni na dvou

TAB. 1.

SOUHRN HOSPITALIZACÍ PRO LIS, OPERAČNÍ LÉČBY, PROOPEROVANOSTI, ZKONTROLOVANÝCH A USPOKOJIVÝCH VÝSLEDKŮ OPERACÍ r. 1959-1987, ZÁKLADNÍ Soubor 349 OPEROVANÝCH.

ROK	HOSPITALIZOVÁNO PRO LIS	OPEROVÁNO	ZKONTROLOVÁNO	% PROOPEROVANOSTI	VÝSLEDEK N	VÝSLEDEK USPOKOJIVÝ %
1959-59	—	15	5	—	4	80,0
1970	157	13	9	8,28	7	77,77
71	168	7	7	4,16	6	85,71
72	150	3	2	2,00	2	100,0
73	162	4	2	2,56	2	100,0
74	235	9	8	3,82	8	88,88
75	264	17	14	6,43	12	85,71
76	266	33	26	12,40	20	76,92
77	247	38	35	15,24	29	82,63
78	235	42	42	17,78	34	80,95
79	224	47	35	18,30	27	77,14
1980	171	8	6	4,58	6	86,66
81	219	34	32	15,53	23	71,87
82	169	31	28	15,57	18	64,28
83	144	17	17	11,80	9	52,94
84	171	26	24	15,20	15	82,50
85	177	25	22	14,72	15	68,18
86	164	18	17	10,97	8	47,05
1987	150	17	17	11,33	11	64,70
1970-87	3507	383	344	10,32	250	72,67
1959-87	—	356	349	—	264	72,77

chirurgických odděleních vojenských nemocnic (vesměs diskogenní LIS poprvé operované) - 82,80 %, ostatní na třech neurochirurgických pracovištích - 17,20 %. Pooperační rehabilitace nebyla prováděna jednotně, intenzivněji za 14 dní po operaci. Lázeňskou léčbu absolvovalo 294 (84,24 %) operovaných. Pooperační kontrola jedním lékařem, s posouzením časných výsledků operace podle subjektivních potíží, objektivního nálezu a s částečným přihlédnutím k pracovnímu zařazení, byla provedena za 6 měsíců po operaci.

K hodnocení byla užita 6-stupňová škála, zredukována pro potřebu dalšího hodnocení na škálu 2-stupňovou: výsledek uspokojivý - výtečný, výborný, velmi dobrý a výsledek neuspokojivý - dobrý, špatný zhoršený. Uspokojivě vylečení mohli mít reziduální

TAB. 2
VÝSLEDKY OPERAČNÍ LÉČBY LIS - ČASNÉ.

VÝSLEDKY						
VÝTEČNÝ	VÝBORNÝ	VELMI DOBRÝ	DOBRY	ŠPATNÝ	ZHORŠENÝ	NEZLEPŠENÝ
14 42%	167 36,85%	133 30,0%	61 13,7%	27 7,72%	7 2,0%	
215				34	87,5%	
354				29	82,22%	
				348		

mírné potíže, i námahové ischialgии, které je však neomezovaly v běžné denní i sportovní aktivitě ani v práci. Dobrý výsledek v

kategorii neuspokojivých představoval zlepšení, ale zlepšení nedostatečné.

Uspokojivý výsledek byl dosažen u 254 (72.77 %) a neuspokojivý u 95 (27.22 %) operovaných (tab. 2).

Plná zaměstnanost poklesla po operaci z 84.24 % na 53.29 %, počet DIČ vzrostl z 5.73 % na 24.72 % a ID z 3.15 % na 14.89 %.

Závažné recidivy, k nimž došlo déle než za 3 měsíce po operaci, měnící uspokojivý výsledek operace na neuspokojivý, byly označeny jako nová onemocnění. Došlo k nim u 47 (13.46 %) operovaných. Podle klasifikace Kroóra (1980) bylo pravých recidiv 26 (55.31 %) a pseudorecidiv 21 (44.68 %) (18). Reoperováno bylo z celého souboru 26 (7.44 %) pacientů, 3 z nich byli reoperováni dvakrát. Uspokojivý výsledek byl dosažen u 13 (50.0 %) reoperovaných, častěji reoperacemi pseudorecidiv než pravých recidiv, v poměru 63.63 % : 40.0 %.

Po určení časného výsledku operační léčby byl zjištován vztah 52 faktorů (3 biologických, 2 psychologických, 1 biografických, 4 sociálních, 24 obecně medicinských a 15 neurologických) k tomuto výsledku operace. Šlo o 43 faktorů předoperačních, 5 operačních a 4 pooperační, které měly 2 - 6 alternativ (např. tříalternativní faktor "věk", s první alternativou věku do 30 let, s druhou 31-60 let a s třetí 61 let a více) a I-IV varianty (např. dvouvariantní faktor "počet závažných atak", v I. variantě zjišťovat první alternativou, vztah počtu atak do 3 k uspokojivému výsledku, druhou vztah 4 a více atak, ve II. variantě první alternativou, vztah počtu atak do 7 a druhou 8 a větším počtem atak k výsledku). U všech 52 predikčních faktorů byla chí2 testem zjištěna jejich statistická významnost pro uspokojivý výsledek operace.

A. Faktory předoperační: pohlaví, věk, somatický typ, psychický stav, akademický titul, přidružené onemocnění, místo operace, čistý měsíční plat před operací, pracovní zařazení před operací, těže práce před operací, typ LIS, druh LIS, pořadí onemocnění LIS, nová onemocnění, index závažnosti, strana LIS, nervový kořen, těž LIS, traumatický LIS, trvání onemocnění, délka poslední ataky, počet závažných atak, počet hospitalizací do operace, délka

hospitalizace do operace, předoperační PN poslední, předoperační PN - součet za poslední 1 rok, čekání na operaci, šlachové reflexy na dolních končetinách, Laségueuvův manévr, Thomayerův manévr, čítí, chůze, Dejárine-Frazierův příznak, diskopatie ev. listéza, proteinorafie, myelografický nález, LIS bez syndromu kaudy, monoradikulární LIS, trvání končetinové parézy před operací, těž končetinové parézy před operací, trvání sfinkterové poruchy před operací, těž sfinkterové poruchy před operací.

B. Faktory operační: charakter LIS, operační přístup, operační výkon, operační nález, výšková lokalizace komprese.

C. Faktory pooperační: délka hospitalizace po operaci, délka pooperační PN, celkové délka PN, lázeňská léčba po operaci.

Výsledky

Z celkového počtu testovaných faktorů bylo ve vztahu k uspokojivému výsledku operace 24 statisticky významných na 5 %, 1 % a 1 % hladině významnosti - 19 předoperačních (jen tyto potenciálně využitelné pro predikci výsledků), 2 operační a 3 pooperační. Alternativy faktorů (0-6) byly označeny binárním způsobem jaho příznivé nebo nepříznivé (0 a 1), pokud operovaní s příslušnou alternativou dosáhli častěji uspokojivého výsledku operace nebo neuspokojivého. Regresní analýzou byly vypočteny hodnoty korelačních koeficientů

TAB. 3.
KORELAČNÍ KOEFICIENTY BETA NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH PREDIKČNÍCH FAKTORŮ PACIENTŮ 1-4. TYPŮ

FAKTORY	KORELAČNÍ KOEFICIENTY BETA 1. PATIENTŮ 1-4. TYPŮ			
	1	2	3	4
SOMATICKÝ TYP	-0,935	-0,785	-0,955	-0,863
PSYCHICKÝ STAV	+1,540	+1,259	+1,446	+1,152
TYPO LIS I	+1,980	+1,750	+1,254	+1,239
DRUH LIS II	-2,564	-2,280	-2,536	-2,258
INDEX ZÁVAŽNOSTI II	+1,201	+1,141	+1,474	+1,430
STRANA LIS II	+0,832	+0,693	+0,582	+0,424
POČET ATAK II	+0,854	+0,697	+0,811	+0,687
PŘEDOPERAČNÍ PN	+0,350	+0,312	-	-
PROTEINORAFIE	-1,017	-	-1,055	-
ABSOLUTNÍ ČLEN	-0,754	-1,494	+0,013	-0,866

beta predikčních faktorů. Aby nedocházelo při užití všech 19 faktorů k numerickým chybám při výpočtu predikce, byl jejich počet stepwise metodou redukován na 7 - 9 s ohledem na skutečnost, zda u konkrétního pacienta byla vyšetřena proteinoracie a zda šlo o pracujícího či nepracujícího. Nebyla tím dotčena přesnost výpočtu. Hodnoty korelačních koeficientů 4 typů operovaných jsou v tab. 3:

1. pracující s vyšetřenou proteinorachií - 287 (82.23 %),
2. pracující bez vyšetřené proteinorachie - 27 (7.73 %),
3. nepracující s vyšetřenou proteinorachií - 33 (9.45 %),
4. nepracující bez vyšetření proteinorachie - 2 (0.57 %).

S vypočtenými korelačními koeficienty bylo dále pracováno metodou binární logistické regrese. Při výpočtu tvoří závisle proměnné, t.j. korelační koeficient faktorů 1 - 7 ev. 1 - 8 či 1 - 9, podle typu operovaného, po součinu s binárními vektory x (příznivé nebo nepříznivé alternativy faktorů 0 a 1), veličinu Y, nabývající pouze dvou hodnot, 0 nebo X. Lze je pak užít s připojením absolutního člena v binárním logistickém regresním vzorci k výpočtu výše rizika neuspokojivého výsledku operace v %:

$$P(s/x) = \frac{1}{1 + \exp(-x \cdot \text{koeficient beta})} \cdot 100$$

P (s/x) - riziko neuspokojivého výsledku operace

s - neuspokojivý výsledek operace

x - binární vektor faktorů

koeficient beta - korelační koeficient významných faktorů

Užitím příslušných korelačních koeficientů a binárních vektorů alternativ, jejich součinem a dosazením do logistického vzorce lze provést praktický výpočet výše rizika neúspěchu operace u každého potenciálně operovaného. Jestliže jde o ideálního nemocného s pouze příznivými předoperačními predikčními faktory u 1. typu operovaného (pracující s vyšetřenou proteinorachií), probíhá výpočet (tab. 4) následovně:

TAB. 4.
VÝPOČET MINIMÁLNÍHO RIZIKA NEUSPOKOJIVÉHO VÝSLEDKU OPERAČNÍ

FAKTORY	KOEFICIENT BETA	BINÁRNÍ VEKTOR -ALTERNATIVY 0-1-	VÝPOČET	VÝSLEDEK
SOMATICKÝ TYP ¹	-0,936	1 PŘÍZNIVÁ	-0,935 - 1	-0,935
PSYCHICKÝ STAV ²	-1,540	1 -	-1,510 - 1	-1,510
TYPO LIS I ³	+1,80	0 -	+1,840 - 0	0
DRUG LIS II ⁴	-3,561	1 -	-2,581 - 1	-2,581
INDEX ZÁVÁZNOSTI II ⁵	+1,201	0 -	+1,201 - 0	0
STRANA LIS I ⁶	-0,892	0 -	-0,892 - 0	0
PÓČET ATAK II ⁷	-0,494	0 -	-0,554 - 0	0
PŘEDOPERAČNÍ PN ⁸	+0,250	0 NĚJSCÍ	+0,250 - 0	0
PROTEINORACHIE ⁹	-1,817	1 PŘÍZNIVÁ	-1,017 - 1	-1,017
ABSOLUTNÍ ČLEN	-0,784			-0,784

POZN. FAKTORY 1-9

$$P(s/x) = \frac{1}{1 + \exp(-(-0.935-1.540-2.564-1.017-0.754)/1)}$$

$$= \frac{1}{1 + \exp(-(-6.81))} = \frac{1}{1 + \exp 6.81}$$

$$= \frac{1}{1 + 906.87081} = 0.0011014 \cdot 100 = 0.11014 \%$$

Vypočtené riziko neuspokojivého výsledku operace je minimálním rizikem neúspěchu operace. U dalších 3 typů operovaných činí 0.29646 %, 0.25249 % a 0.58293 %. Šance na uspokojivý výsledek operace pak u těchto ideálních operovaných činí 99.88986 %, 99.70354 %, 99.74751 % a 99.41707 %. Stejným způsobem lze vypočítat riziko neuspokojivého výsledku operace a šanci na výsledek uspokojivý naopak u k operaci zcela nevhodných nemocných s pouze

TAB. 5.

VZTAH MEZI SKUTEČNÝM VÝSLEDKEM OPERACE LIS A VÝPOČTOU HLAĐINU RIZIKA NEUSPOKOJIVÉHO VÝSLEDKU OPERACE - ZÁKLADNÍ SOUBOR 349

HLADINA RIZIKA NEUSPOKOJIVÉHO VÝSLEDKU OPERAČNÍ LÉČBY	VÝSLEDEK USPOKOJIVÝ		VÝSLEDEK, NEUSPOKOJIVÝ		CELKEM	
	N	%	N	%		
Do 5 %	56	94,91	3	5,08	59	16,90
10	100	93,45	7	6,54	107	30,65
15	140	80,32	15	3,67	155	44,41
20	165	88,67	19	10,32	184	52,72
25	175	88,28	21	10,71	196	56,16
30	194	86,99	29	13,0	223	63,89
35	203	85,29	35	14,70	238	68,90
40	209	85,65	35	14,34	244	69,91
45	215	84,21	40	15,68	255	73,06
50	222	82,22	48	17,77	270	77,96
55	234	81,25	54	18,79	288	82,52
60	240	80,26	59	19,73	298	85,67
65	241	79,01	64	20,98	305	87,39
70	243	76,13	66	21,86	311	89,11
75	245	77,04	73	22,95	318	91,11
80	248	76,54	76	23,45	324	92,03
85	250	74,62	85	25,37	335	95,98
90	252	73,88	90	26,31	342	87,89
95	252	72,83	94	27,16	346	90,14
100	254	72,77	95	27,22	348	100,0

nepříznivými predikčními faktory i u každého aktuálního nemocného.

Uvedeným způsobem bylo retrospektivně vypočteno riziko neuspokojivého výsledku operace u každého z 349 operovaných základního souboru a kontrolně u všech 112 operovaných nového souboru z let 1987-1992. V 5 % intervalech pak byla provedena korelace vypočtených hladin rizik

TAB. 6.

VZTAH MEZI SKUTEČNÝM VÝSLEDKEM OPERACE LIS A VYPOČTENOU HLADINOU RIZIKA NEUSPOKOJIVÉHO VÝSLEDKU OPERACE — NOVÝ Soubor 112.

HLADINA RIZIKA NEUSPOKOJIVÉHO VÝSLEDKU OPERACNÍ LÉČBY	VÝSLEDEK USPOKOJIVÝ		VÝSLEDEK NEUSPOKOJIVÝ		CELKEM
	N	%	N	%	
0-5 %	8	10,0	0	-	8 7,14
10	17	100,0	0	-	17 15,17
15	20	75,0	7	25,0	27 24,10
20	25	73,5	9	26,5	34 30,35
25	35	72,9	13	27,0	48 42,85
30	42	74,1	16	25,9	58 51,78
35	45	70,3	19	29,7	64 57,14
40	46	68,6	21	31,4	67 53,82
45	48	65,7	23	34,3	73 65,17
50	49	66,3	25	33,7	74 66,07
55	50	62,9	29	36,7	79 70,53
60	51	63,7	29	36,3	80 71,42
65	51	80,0	14	20,0	85 75,89
70	51	59,2	35	40,8	86 76,73
75	53	58,2	38	41,7	91 81,25
80	54	55,0	44	44,9	98 87,50
85	55	51,0	45	49,0	100 88,28
90	56	53,3	49	46,6	105 93,75
95	56	52,3	51	47,6	107 95,53
100	58	51,7	54	48,2	112 100,0

(5 % - 100 %) s počty skutečných neuspokojivých výsledků dosažených operací na těchto hladinách (tab. 5, tab. 6). Byla zjištěna shoda a souhlasný trend postupně vyššího vypočteného rizika a % neuspokojivých operačních výsledků s postupnou divergencí tak, že nejnižším (5-10 %) hladinám rizika odpovídá nejmenší počet operačních neúspěchů, nejvyšším (100 %) pak počet operačních neúspěchů v celých souborech, t.j. 27.22 % a 48.21 % tak, jak k nim došlo při užívání stávající indikační metody k operační léčbě, jež má empirický charakter a indikující k operaci i nemocné se 100 % rizikem neúspěchu této léčby. Podle provedené korelace se ukázal být limit 10 % vypočteného rizika neúspěchu hranicí, umožňující dosáhnout minimálně u 90 % operovaných uspokojivého výsledku operace. Tento limit se vztahuje na LIS s relativním operačním indikací, LIS s absolutní indikací k operaci, se symptomatologií komprese kaudy, je nutno k operaci indikovat všechny, bez ohledu na výši vypočteného rizika. Při respektování těchto dvou zásad by poklesla prooperovanost v základním souboru z 10.92 % (empirická indikace) na 3.56 % a počet uspokojivě vyléčených by stoupil ze 72.77 % na 88.80 %. V souboru novém by klesla prooperovanost z 13.12 % na 2.25 % a uspokojivého operačního výsledku by

dosáhlo nikoli 51.78 %, nýbrž 90.0 % operovaných.

Diskuze

Výsledky operační léčby LIS jsou nepocchybně ovlivněny vlastním chirurgickým výkonem, podobně, jako jiné operační výsledky. Zásadní chyby v technice nebo neúplnost výkonu mohou být evidentní přičinou neúspěchu. Takových případů ale není mnoho a nelze na ně svést vysoká čísla selhání této léčby. I když nebyly cíleně prověrovány na homogenních skupinách operovaných výsledky jednotlivých chirurgů, vyplývá ze sporadických zjištění, že pokud dnes chirurg postupuje standardním způsobem, nezávisí výsledky (odhlédnem-li od vzpomenutých elementárních chyb) zásadně na jeho věku a zkušenostech. Šourek (1984) tak zjistil, že paradoxně z 9 chirurgů dosáhl nejlepších výsledků nejmladší z nich, který do té doby operoval nejméní počet nemocných (31). Mikrochirurgická technika může podle ojedinělých zpráv lehce zvýšit úspěšnost operací, podle větší části jiných je její přínos hlavně ve zkrácení pooperačního hojení a v kratší pooperační hospitalizaci (13, 25). Nutno rovněž respektovat skutečnost, že pro hodnocení výsledků operační léčby jsou validní pouze časné výsledky za 3-6 měsíců po operaci a že cílem operace není jen změnit předoperační potíže v jiné, ale skutečně zbavit nemocného nemoci. Alternativou otevřených operací se u mnoha diskogenních LIS může stát radiochirurgická perkutánní posterolaterální diskektomie s úspěšností v 60-87.5 % (7, 8, 10, 11, 14, 30).

Poměrně značná shoda panuje v názoru, že největší počet nezdarů operační léčby pramení ze strany nesprávné indikace k operaci (17, 21, 29). Výsledkem je podle Herrona a Turnerové (1985) až 48 % neúspěšnost operací (9). To nutí hledat cestu ke zlepšení indikačních postupů. K indikaci operace nestačí jen klinický nález kořenového LIS a RTG průkaz kompresivní příčiny (s výjimkou kompresivního syndromu kaudy). Téměř všichni tito nemocní se uzdraví bez operace spontánně nebo s pomocí konzervativní léčby (4, 27, 28). Je to důsledkem resorpce materiálu výhřezu ploténky, jak ukázaly CT a MR studie, kdy po 6 měsících až 2 letech výhřez prakticky vymizí (6, 32S). Může dojít i k uhnutí kořene nebo ke

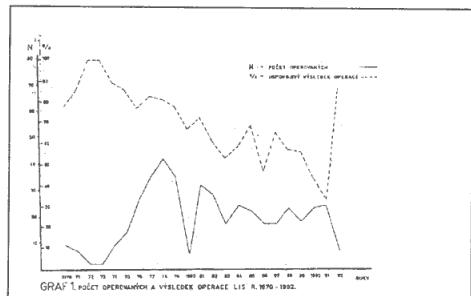
spontánní repozici výhřezu (19). Operace by měla být rezervována pro jednotlivé případy vymykající se tomuto nejobvyklejšímu průběhu, v tomto smyslu by neměla být indikována ukvapeně. Chybou je i indikování k operaci jen RTG nálezů v době, kdy je pacient již vyléčen konzervativní léčbou. Operování těchto případů známená zbytečné zvyšování prooperovnosti LIS a arteficiální vylepšování operačních výsledků. Zdroj operačních neúspěchů z hlediska nesprávné operační indikace je však jinde - v nesnadnosti výběru LIS s protrahovanějším průběhem k operaci.

Současná empirická indikační doktrina uvažuje absolutní operační indikaci, zahrnující podle některých kompresivní syndromy kaudy, končetinové progredující paretické syndromy a algické farmakorezistentní progredující LIS, podle jiných jen kompresivní syndromy kaudy (31). Tyto je třeba indikovat k operaci co nejdřív, resp. včas, ale vždy. Ostatní LIS, včetně iritačních recidivujících, stenóz bederního kanálu, listéz, LIS u mladistvých a recidiv LIS, známenají jen relativní operační indikaci. Jsou indikovány k operaci při trvání potíží vzdor konzervativní léčbě trvající 6 týdnů s přihlédnutím k věku nemocného, pracovnímu zařazení, zájmu o zaměstnání, k jeho postoji k nemoci i případné operaci. *Toto indikační schéma přináší právě jen 60 - 70 % stávajících operačních úspěchů.*

Když se zjistilo, že některé okolnosti, jako nižší věk nemocného, krátké trvání nemoci, těžký myelografický nález nebo psychologické testy bez elevace škál hypochondrie, hysterie a depresivity, se častěji vyskytovaly u operovaných s dobrými operačními výsledky, začali k nim indikující lékaři přihlížet. Začali provádět podvědomou diskriminační analýzu, kterou vlastně provádí každý chirurg před operací pacienta (35). Při nesystematickém postupu však každý indikující preferoval jiný faktor, často jen jeden, což žádoucí výsledky nepřinášelo. Později se objevily pokusy předoperační faktory sdružovat a s použitím různých bodovacích systémů se zpětnou aplikací na původní soubory operovaných správně předpovědět výsledek operace až v 65-80 % případu (9, 17, 21, 22, 29, 33, 35.). Slabinou těchto prací byly poměrně malé soubory nemocných, jen vybrané typy LIS

(diskogenní, poprvé operované), velká pozornost postupů a zejména chybění konzistentního metodického návodu pro praktické užití.

Naše indikační metoda těžila z většího materiálu 349 operovaných se všemi typy kompresivních LIS. Po sice pracném získání a statisticko-matematickém zpracování mnoha anamnestických a dalších dat (na počítači MITRA 225 SCAN PC Výpočetního střediska FN v Plzni) dospěla však k poměrně jednoduchému vztahu mezi prediktivními faktory a výsledkem operace. Tento vztah lze užitím snadno zjistitelných **předoperačních faktorů, logistického regresního vzorce a příruční kalkulačky numericky vyjádřit během několika minut vypočtením výše rizika neuspokojivého výsledku operace.** To by nemělo u LIS s relativní operační indikací překročit 10 %, což pak znamená šanci na uspokojivý výsledek operace přibližně 90 %. Absolutní operační indikace je rezervována jen pro kompresivní syndromy kaudy (16). Cenou za dosažení 90 % operační úspěšnosti je snížení prooperovanosti na cca 3 %. Zdá se to být

značná redukce, když při dosavadní praxi je operováno až 18 % nemocných s LIS. K požadavku takto nízké prooperovanosti, byť jinými úvahami, došli i Johnson a Fletcher (1981), doporučující operovat do 5 % LIS, Baš (1974), navrhující operaci jen u 3.9 %, i Weber (1983), indikující operaci rovněž do 3.9 % (3, 12, 34). I nespecifická redukce počtu operovaných může vést ke zlepšení operačních výsledků, čemuž odpovídaly v našem základním souboru nejvyšší počty uspokojivých vyléčení, dosahující 85.71 %, 88.88 %, 100 % v letech 1971-74, kdy byla prooperovanost nejnižší - 2.0 % - 4.16 % (tab. 1, graf 1).

Naše zjištění, v souladu s literárními údaji, ukazují, že se v současnosti s operační

léčbou LIS plýtvá, že je operováno mnohem více nemocných, než je skutečně třeba s důsledkem špatných operačních výsledků. Přitom by mělo jít o léčbu přísně výběrovou, jen u nemocných s největší šancí na úspěch. Výběr těchto nemocných umožňuje předložená predikční matematická metoda, zaručující 90 % úspěšnost operací.

Pozn.: tab. 4, predikční faktory 1-9.

Somatický typ 1 - neobězní proti obězním (podle BMI): příznivá alternativa, p (0.11.

Psychický stav 2 - temperamentní typ, extrovertní, sanguinický a cholický bez další psychické stigmatizace proti temperamentnímu typu, introvertnímu, melancholickému nebo neuróze, psychóze, oligofrenii, údelovosti, psychopatii, drogové závislosti, rentovým tendencím, odporu k operační léčbě, příznivá první alternativa, p (0.00.

Typ LIS II 3 - iritační LIS proti paretickým (koncentinovým či sfinkterovým), příznivá první alternativa, p (0.04.

Typ LIS II 4 - klinický ve smyslu vyjádřené subjektivní i objektivní kofenové symptomatologie proti myelografickému, již bez této symptomatologie pouze s pozitivním PMG nálezem, příznivá druhá alternativa, p (2.85.

Index závažnosti II - aritmický průměr počtu let trvání LIS, počtu měsíců poslední ataky a počtu atak s PN. Jeho hodnota do 4.0 proti 4.1 a více, příznivá první alternativa, p (0.00.

Strana LIS II 6 - LIS jednostranný proti oboustrannému, příznivá první alternativa, p (3.87.

Počet atak II 7 - počet atak LIS s PN do 7 proti počtu 8 a více, příznivá první alternativa, p (0.00.

Předoperaci PN 8 - součet předoperaci PN v posledním roce před operací v měsících.

Proteinorachie 9 - normální v lumbálních likvoru (do 0.40 g/l) proti zvýšené (0.41 g/l a více), příznivá druhá alternativa, p (1.11.

Literatura

1. ADSON, A.: Bandscheibenzerreissung mit Propuls des Nucleus pulposus in den Wirbelkanal als Ursache recidivierender Ischias. Der Chirurg, 36, 1940, p. 501-514.
2. ALAJUANINE, T., THUREL, R.: Le traitement chirurgical de la sciatique. R. de neuro., 22, 1943, p. 184-193.
3. BACH, H.: Sledování a pracovní zařazení pacientů po operaci výtlaku meziblatového plotenky v oblasti bederní páteře. Prakt. Lék., Praha, 54, 1974, 10, s. 382-384. 4. CHAMPBILL, D. - GROSS, E. - EISENSTEIN, S. M.: The natural history of low back pain. five years study of a rural population. Neuro. Orthop., 7, 1989, 1, p. 32-35.
5. DANDY, W. E.: Concealed ruptured intervertebral discs. A plea for the elimination of contrast mediums in diagnosis. J. A. M. A., 117, 1941, 18, p. 820-823.
6. ELLENBERG, L.: Regression of herniated nucleus pulposus with lumbar radiculopathy. Arch. Phys. Med. Rehabil., 70, 1989, 12, p. 842-844.
7. FERGUSON, J., TESKOVSKÝ, J.: Percutaneous percutánní perkutánní discektomie v léčbě diskogenní nemoci. Čs. Neurol. Neurochir., Brno, 1993, 5-6, s. 225-227.
8. GRAHAM, C. E.: Percutaneous posterolateral lumbar discectomy. An alternative to laminectomy in the treatment of backache and sciatica. Clin. Orthop. Relat. Res., 234, 1989, p. 104-108.
9. HERRON, L. D. - TURNER, J. A.: Patient selection for lumbar laminectomy with revised objective rating system. Clin. Orthop. Rehab. Research, 12, 1985, 199, p. 145-152.
10. HUKIKA, S.: Percutaneous nucleotomy. A new concept technique and 12 years experience. Clin. Orthop. Relat. Res., 238, 1989, p. 9-23.
11. HOPENFELD, S.: Percutaneous removal of herniated lumbar disc. 50 cases with tenyears follow-up. Spine, 10, 1985, 1, p. 92-97.
12. JOHNSON, E. W. - FLETCHER, F. R.: Lumbosacral radiculopathy, review of 100 consecutive cases. Arch. Phys. Med. Rehabil., 62, 1981, p. 321-323.
13. KAHANOWITZ, N. - VIOLA, K. - McCULLOCH, J.: Limited surgical discectomy and microdiscectomy. A clinical comparison. Spine, 14, 1989, 1, p. 79-81.
14. KAMBIN, P. - SCHAFER, J. L.: Percutaneous lumbar discectomy. Review of 100 patients and current practice. Clin. Orthop. Relat. Res., 238, 1989, p. 24-31.
15. KORANDA, I. - HRONIK, Š.: Srovnanie výsledkov operačnej a neoperáčnej léčby. Cas. Lék. čes., 120, 1981, 3-4, s. 73-79.
16. KORANDA, I.: Compresive cauda syndrome. Plast. Mik. Zdrob., Suppl. 42, 1980, s. 17-19.
17. KOSTELJANEK, M. - ESPERSEN, J. O. - HALABURK, H. - MILETIC, T.: Predictive value of clinical and surgical findings in patients with lumbago-sciatica. A prospective study (Part I). Acta Neurochir., 73, 1984, 1, p. 67-76.
18. KROO, M.: K problematici recidív a reoperací u výtlaku bederních meziblatových plotenek. Čs. Neurol. Neurochir., 43, 1980, 1, s. 9-17.

REHA Slovakia s.r.o.

Včerárska 30,
82105 Bratislava
tel: 07/292363
fax: 07/292363

Váš partner v oblasti rehabilitačných pomôcok a techniky

Ponúkame Vám:

- vozíky ORTOPEDIA aktívne, elektrické, univerzálné
- pomôcky toaletné, sprchové, stravovacie, vaňové
- pomôcky na rozvoj motoriky
- zapožičiavanie pomôcok na dobu nevyhnutnú
- barly, chodítka, rolátory, pomôcky uľahčujúce chôdzu
- zariadenia na ergoterapiu a zdvihacie zariadenia
- posteľ ošetrovacie, nemocničné, ich príslušenstvo
- pomôcky na domáce ošetroenie
- vaňové výťahy mechanické a hydraulické
- rehabilitačné lopty k cvičeniu Bobathovej metódy
- antidecubitus matrace (penové, vodné, vzduchové) na vozíky ako aj posteľe

Pomôcky dodávame okamžite a našou snahou je previesť potrebné úpravy, opravy hned' na počkanie.

Naša firma prevádzka záručný a pozáručný servis na nami dodané pomôcky, vo svojich priestoroch.

V prípade väčšej opravy Vám na potrebnú dobu bezplatne zapožičiame našu pomôcku.

Dodávame aj repasované pomôcky. Jedná sa o pomôcky rovnakej kvality ako nové, ktoré ale ponúkame za výhodnejších **cenových relácií**.

Zároveň si dovolujeme pozvať Vás, pacientov, ale aj odborný personál na návštěvu našej firmy, aby sme Vám predvedli pomôcky ponúkané v tejto oblasti a oboznámili Vás s ich technickými parametrami a možnosťami.

Nami ponúkané pomôcky sa nachádzajú na Zozname pomôcok Národnej poisťovne.

Prevádzkame údržby a opravy vozíkov a pomôcok aj iných výrobcov.

19. KUNC, Z.: Chirurgická liečba lumboschiasidického syndromu a její problémy. Zdrav. nakl., Praha 1949.
20. KUNC, Z.: Dnešní stav chirurgické lečby diskopatii. Čs. Neurol., 27, 1964, 5, s. 290-295.
21. LAESONEN, E. M. - ALHO, A. - KARAHARJU, E. O. - PAAVILAINEN, T.: Short term prognosis in sciatica. A prospective study of factors influencing the results with special reference to myelography. Ann. Chir. Gynaecol., 66, 1977, 1, p. 47-51.
22. LONG, C. H. J. - BROWN, D. A. - ENGELBERG, J.: Intervertebral disc surgery. Strategies for patient selection. J. Bone Joint Surg. (Am.), 71, 1989, p. 518-524.
23. LOVE, J. G.: Protruded intervertebral disc. Surg. Clin. N. Amer., 26, 1946, p. 997-1026.
24. MIXTER, W. - BARR, J. S.: Rupture of intervertebral disc with involvement of the spinal canal. New Engl. J. Med., 211, 1934, p. 382-390.
25. MOORE, A. J. - UTTLEY, D.: Lumbar microdiscectomy, a long term review of the first 100 cases. Proceedings of the meeting of the Society of British neurological surgeons 1982.
26. PETIT-DUTAILLIS, M. D. - RIBADEAU-DUMAS, CH. - MESSIMY, R.: Résultats éloignés de la laminotomie pour sciatiques d'origine discale. Rev. de neuro., 74, 1942, p. 225-234.
27. PFEIFER, J.: Terapie vertebogenetických bolestí a pravomočná neschopnosť. Rehabilitácia, 15, 4, s. 195-198.
28. SAAL, J. A. - SAAL, J. S. - HERZOG, F. J.: The natural history of lumbar intervertebral disc extrusions treated nonoperatively. Spine, 15, 1990, p. 683-688.
29. SORENSEN, L. V. - MORS, O.: At least 8 years prospectus follow-up study of the outcome after surgery in patients with slipped disc operated upon for the first time. Acta Neurochir., Wien, 96, 1989, p. 94-99.
30. STEPHENS, M. B.: Early experience with percutaneous lateral discectomy. Clin. Orthop. Relat. Res., 238, 1989, p. 50-54.
31. ŠOUREK, K.: Chirurgie bedenických meziobratových plôšek. Avicenum, Praha 1984.
32. TRPLICK, J. G. - HASKIN, M. E.: Spontaneous regression of herniated nucleus pulposus. A. J. R., 195, 1985, p. 371-375.
33. UOMOTO, J. M. - TURNER, J. A. - HERRON, L. D.: Use of the MMPI and MCMI in predicting outcome of lumbar laminectomy. J. Clin. Psychol., 44, 1988, 2, p. 191-197.
34. WEBER, H.: Lumbar disc herniation. A controlled prospective study with ten years of observation. Spine, 8, 1983, 2, p. 131-140.
35. WEIR, B. K. A.: Prospective study of 100 lumbosacral discectomies. J. Neurosurg., 50, 1979, p. 283-286.

Adresa: I. K., Studentská 42, 339 01 Klatovy 5, Česko

Výber liečby a opodstatnenosť zobrazovacích techník pri útlakovom koreňovom syndróme

J. P. Valat zhrnul súčasné názory na konzervatívnu a chirurgickú liečbu koreňového syndrómu spôsobeného herniou lumbálneho intervertebrálneho disku na potrebu zobrazovacích vyšetrovania. Presná anatomická príčina lumbalgie a lumbálnej koreňovej bolesti sa nedá vždy zistiť. Hernia disku je však najčastejšou príčinou lumbalgie s koreňovým syndrómom a koreňový syndróm je najcharakteristickejším klinickým prejavom hernie intervertebrálneho disku. **Veľká väčšina prípadov lumbalgie a koreňových syndrómov spojených s herniou disku sa vylieči i napriek nadálej pretrvávajúcej hernii, a preto nevyžaduje radikálne liečenie.** Rozvoj zdravotníckej zobrazovacej techniky v ostatnom čase vytvoril možnosť presného anatomického skúmania spinálnych štruktúr, čo prispieva k lepšiemu pochopeniu priebehu herniácie a jej základných klinických následkov - lumbalgie s koreňovým syndrómom.

Bez ohľadu na použitú techniku **vysoké percento** lézií disku sa nachádza u asymptomatických osôb. Autopsia osôb, ktoré nemali tiažkosť s lumbálnou chrbticou, ukázala zadnú herniu disku až v 39 % prípadov. **Radikulografia asymptomatických osôb odhalila protrúziu intervertebrálneho disku v 50 %** prípadov a herniu disku rôzneho rozsahu v 24 % prípadov. CT vyšetrenie lumbálnej chrbtice u 52 dobrovoľníkov, ktorí nikdy nemali lumbalgiu alebo koreňový syndróm, ukázalo abnormality v 35.4 % prípadov a u osôb mladších ako 40 rokov bola zreteľná hernia disku v takmer 20 % prípadov.

Vyšetrenie lumbálnej chrbtice magnetickou rezonanciou u 302 asymptomatických žien ukázalo, že s vekom lineárne narastá výskyt príznakov degenerácie diskov.

Teda z veľkého počtu osôb **vyšetrených rôznou technikou** sa ukázalo, že sa môžu vyskytovať **asymptomatické hernie diskov**, ktoré nespôsobujú tiažkosť. Už dlho je známe, že i keď sa koreňový syndróm vylieči, hernia disku môže pretrvávať. Väčšina lumbalgií spojených s koreňovým syndrómom sa lieči konzervatívne. Dĺžka liečenia sa v 70 - 93 % pohybuje od 2 do 8 týždňov. Výsledky **chirurgického liečenia** koreňového syndrómu spôsobeného herniou disku sú dobré v 50 - 90 % prípadov v závislosti od závažnosti, v priemere v **75 %** prípadov.

Porovnatelné výsledky sa nachádzajú v alternatívach k operáciám disku, akými sú **chemonukleóza** alebo perkutánna nukleotómia. Tento pomer sa teda významne neodlišuje od konzervatívnej liečby. Porovnávacie štúdie výsledkov konzervatívnej a chirurgickej liečby ukazujú lepšie krátkodobé výsledky chirurgickej liečby, ale **dlhodobé výsledky sú rovnaké**. Napr. prospektívna kontrolovaná skupina 280 pacientov ukázala lepšie výsledky po 1 roku, ale po 4 až 10 rokoch neboli štatisticky signifikantne rozdiely medzi chirurgickou a konzervatívnu liečbou. Ani chirurgická liečba nezarúčuje trvalú ochranu proti relapsom lumbalgií a koreňových syndrómov. Niektoré štúdie ukazujú, že prognóza závisí od anatomickej typu. **Podľa väčšiny autorov však zobrazovacie vyšetrenia nemajú prognostickú cenu.** Ani röntgenologické, rádiografické alebo elektromyografické vyšetrenie nie je schopné predpovedať kvalitu výsledku liečby. Už vôbec nie je možné na základe zobrazovacieho vyšetrenia predpovedať neúspech konzervatívnej liečby.

Je známe, že **tiažký, bolestivý radikálny syndróm** spojený s neurologickým deficitom môže byť spojený s minimálnou herniou disku a naopak, že koreňový syndróm spojený s veľkou sekvestrovanou herniou disku môže byť vyliečený konzervatívne. Je malá alebo žiadna korelácia medzi léziou zistenou zobrazovacimi technikami a klinickým výsledkom, resp. na základe zistenia lézie zobrazovacimi technikami sa nedajú robiť prognostické závery ani závery týkajúce sa terapeutického prístupu. Je ešte otázka, či dĺžka trvania kompresie koreňa ovplyvňuje kvalitu liečebného výsledku. Na to sú v literatúre rôzne názory. Podľa niekorych autorov sú výsledky lepšie, ak sa pacient podrobí operácii v prvých dvoch mesiacoch od začiatku koreňového syndrómu, v každom prípade však v prvom roku. V skutočnosti však nie sú experimentálne dôkazy pre podporu týchto pozorovaní, klinické i epidemiologické štúdie sú kontroverzné. Podľa väčšiny z nich dĺžka času postihnutia koreňa neznižuje kvalitu koreňového výsledku a neohrozuje odpoved' na radikálne riešenie.

Z výšie uvedených názorov vyplývajú závery pre praktický prístup: **I keď veľká väčšina prípadov s koreňovým syndrómom je spôsobená**

herniou disku, nemalo by sa zabúdať, že koreňový syndróm môže byť aj prejavom iných, často závažných stavov (napr. zápalových reumatických chorôb, nádorov a infekcií chrbtice, sakroiliakálnych kíbov, intraspinalných nádorov, komprezie miechy alebo extraspinalných lúzii). Obava z toho, že syptómy koreňového sydromu môžu byť spôsobené týmto príčinami, môže viesť k predpisovaniu zobrazovacích vyšetrení za účelom rýchlej diferenciálnej diagnózy. Pre závažnejšie príčiny koreňového syndrómu sú však typické určité klinické prejavy, napr. začiatok býva postupný, nevýrazný, nie je známa príčina náhle vyvolávajúca koreňový syndróm, býva polyradikulárna distribúcia bolesti a predovšetkým prítomnosť ľažkého extenzívneho neurologického deficitu. Býva tiež nočná predominancia bolesti a jej intenzity, trvalá prítomnosť s progresívou exacerbáciou v priebehu týždňov, neprítomnosť lumbalgie v predchádzajúcim období, výrazná celková stuhlosť lumbálnej chrbtice a nemeniac sa porucha. Je samozrejmé, že v takomto prípade by sa mala venovať veľká pozornosť celkovému klinickému vyšetreniu, dôkladnému röntgenologickému vyšetreniu a výsledkom laboratórnych testov.

Pri lumbalge s koreňovým syndrómom spôsobenej intervertebrálnym diskom je včasné radikálne liečenie odôvodnené pri krutej koreňovej lúzii a najmä prítomnosti ľažkého motorického deficitu (stupeň 3 a menej pri trvalej bolesti), alebo je prítomná polyradikulárna lúzia a syndróm caudy equiny. V týchto prípadoch môžu byť skoré zobrazovacie vyšetrenia oprávnené. Odhliadnuc od vyššie uvedených prípadov, teda vo veľkej väčšine prípadov nie sú zobrazovacie techniky (okrem natívneho rtg. vyšetrenia) indikované v prvých 4 až 8 týždňoch po výskytu lumbalgie s koreňovým syndrómom. V prvom období ochorenia určenie miesta lúzie je vo vzťahu k liečeniu bezcenné. Včasná diagnóza pôvodu lúzie a jej polohy môže spôsobiť exacebráciu depresívnych, anxióznych a hypochondrických tendencí u pacienta. Je tu tiež riziko zhoršenia liečby, ak zistenie hernie disku vytvára zo strany pacienta trvalú požiadavku radikálnej liečby i napriek tomu, že koreňový syndróm je liečený len niekoľko týždňov. Je preto potrebné veľmi jasne vysvetliť pacientovi s bežným koreňovým syndrómom, že vyšetrenie CT ako i zobrazenie magnetickou rezonanciou sú v tomto štádiu zbytočné a treba trvať na stanovisku, že tieto vyšetrenia budú vyžiadane pri predpokladanom radikálnom riešení pri nedokonalom zotavovaní.

Radikálne liečenie je indikované len vtedy, ak konzervatívna liečba zlyhá za predpokladu, že bola správne podávaná v dostatočnej dlhej dobe pri prísnej kontrole pacienta. Zdá sa, že na takéto posúdenie je potrebné obdobie najmenej jedného mesiaca, môže byť však dlhšie, ak sa dosiahlo čiastočné zlepšenie. Pokial sa nevyškytne neocakávaný klinický priebeh, je nezmyselné túto dobu skracovať. Až po uplynutí tohto obdobia sú odpodstatnené zobrazovacie vyšetrenia iné ako natívny rtg. snímok.

Literatúra

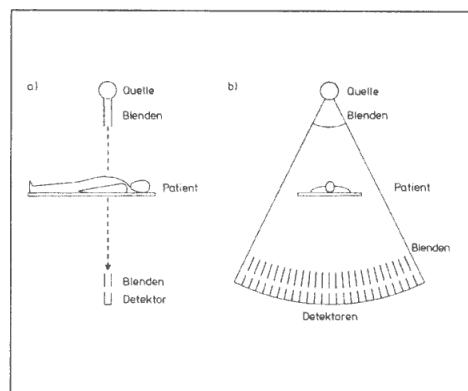
ALLAT, J. P.: Low back pain, sciatica and lumbar intervertebral disc herniation. Rheumatology in Europe 1994, 23/2, p. 55-57.

J. Čelko

Recenzia

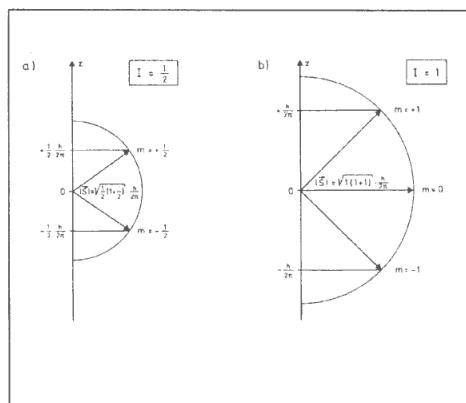
Fyzikálne základy tomografie

Autori H. JAHRREISS a W. NEUWIRTH vydali v nemeckom vydavateľstve Deutsche Ärzte-Verlag knihu *Einführung in die Physik*, Köln 1993 na 445 stranach, ISBN 3-7691-0249-5. V rámci tejto knihy, ktorá má viacero kapitol určených pre medikov a lekárov, je zaujímavá kapitola venujúca sa fyzikálnym základom

zobrazovania mäkkých štruktúr pomocou rozličných typov tomografií - od röntgenovej tomografie, cez jej počítačové spracovanie až po tomografiu využívajúcu rezonanciu (MRI).

Kniha rozoberá problematiku od najjednoduchších princípov až po zložité matematicko-fyzikálne výpočty, ktorými dokladá svoje tvrdenia.

Pri klasickej počítačovej tomografii rozlišuje prístroje, pri ktorých sú zdroje a detektor buď navzájom spolu spojené a obiehajú okolo skúmaného objektu, alebo sú detektory umiestnené do kruhu, pričom každý zachytáva vždy iný lúč prechádzajúci zo zdroja cez skúmaný objekt do detektora (pozri priložený obrázok). Kniha sa na ostatných stranach zaobrá celou šírkou problematiky fyziky, ktorú možno v rámci medicíny využiť.

-a-

MRI pre potreby rehabilitácie

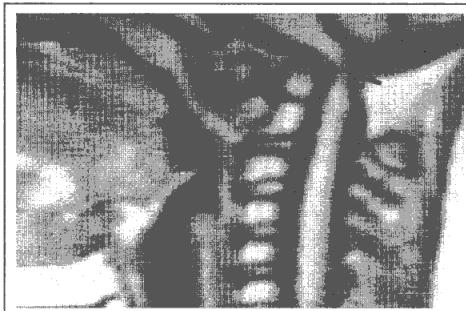
Magnetická rezonancia (MRI = magnetic resonance imaging) získala svoj význam pri vyšetrovaní pohybového aparátu veľmi skoro po svojom zavedení do praxe. Umožňuje odhaliť mnohé po

Obr. 1 Ruptúra šľachy m. supraspinatus

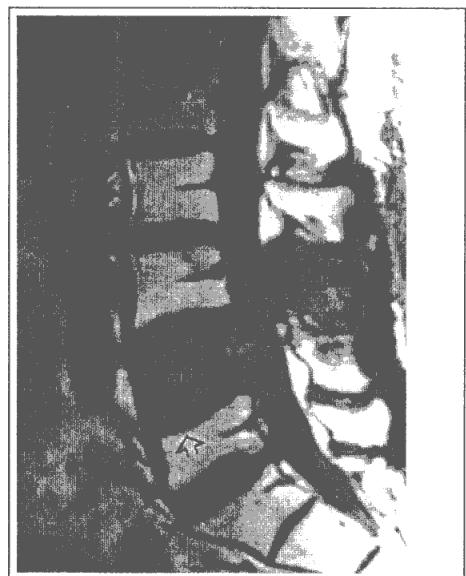
ruchy pohybového aparátu. Diagnostikuje napríklad traumatické, zápalové, neoplastické alebo degeneratívne ochorenia kostného systému a k nemu pripojeného muskuloskeletálneho systému. Pre budúcnosť sa ukazuje MRI ako výhodná pre možnosť perfektného zobrazenia spongiózy kostí, vysokú rozlišovaciu schopnosť mäkkých tkanív a možnosť zobrazenia vyšetrovaných štruktúr vo viacerých rovinách. Zobrazenie kostnej spongiózy sa s výhodou využíva na detekciu infiltrujúcich nádorov, ktoré by predchádzajúce diagnostické možnosti nepostrehli.

Štrukturálne zmeny svalov a šliach sú tiež vhodným objektom pre MRI pre jej vysokú rozlišovaciu schopnosť mäkkých štruktúr. Pri detektovaní primárnych kostných nádorov chrbtice, či už intra

Obr. 2 Komprezia miechy pri atlanto-axiálnej subluxácii

medulárnych, alebo extramedulárnych, je MRI vhodná prinajmenšom tak, ak nie o niečo viac, ako CT. Veľmi dobre sa pomocou MRI znázorňuje

Obr. 3 Metastáza plúcneho karcinómu do chrbtice vo výške L4

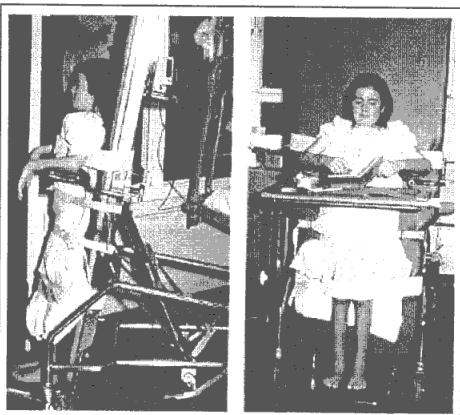
osteomyelitída postihujúca spongiózu alebo kostnú dutinu. Z pohybových štruktúr, ktoré sa výhodne zobrazujú na MRI, možno spomenúť temporomandibulárny kĺb, plece (svaly, šľachy, stabilita), laket, zápalstie, bedro, koleno a členok ako uvádza kniha *BASSETT, L.W. - SEEGER, L.L. - GOLD, R. H.: MRI Atlas of the Musculoskeletal System, Deutscher Ärzte-Verlag, Köln 1989, ISBN 3-7691-0184-7.*

Obr. 4 Myelopathy poúrazová u Klippel-Feilovo syndrómu

Špeciálne oblasti chrbtice sa venuje kniha *MARVILA, K. R. - COHEN, W. A.: MRI Atlas of the Spine, Deutscher Ärzte-Verlag, Köln 1991, ISBN 3-7691-7691-0235-5*, ktorá sa v úvode zaobera principami MRI, ďalej uvádzajú technické predpoklady zobrazovania pomocou MRI, rozoberá anatómiu chrbtice z hľadiska MRI. V patologickej časti sa venuje neoplastickým ochoreniam chrbtice, degeneratívnym ochoreniam platničky, zápalovým ochoreniam, traumám, vyšetreniu poúrazových stavov. Špeciálna časť je venovaná detskej chrbtici.

-t-

a mladistvých, ktorá sa vyznačuje svalovou slabostou, kožnými prejavmi (erytémem) a celkovými príznakmi - nevoľnosť, vzrušivosť. Môže prebiehať akútne, subakútne alebo chronicky. Svalová slabosť postihuje hlavne končatiny, bulbárne a dýchacie svalstvo. Skoro sa objavujú kontraktúry, vaskulítida, ktorá má za následok kožné ulcerácie, neskôr sú prítomné kalcínózy.

Za vedľajšie prejavy sú označované artralgie, GIT ulcerácie, postihnutie dýchacích orgánov, myokarditída, perikarditída. Priebeh ochorenia, dĺžka trvania,

klinický obraz sú veľmi rozdielne, komplikácie sú často závažnejšie ako ochorenie samotné. Z vyšetrení je normálna alebo zvýšená CK, EMG obraz v zmysle denervácie, USG ukazuje zvýšené svalové echo, geneticky je silná asociácia s C4Q0-alelou. Biopsia sa robí v lokálnej anestéze, najčastejšie z m. quadriceps femoris (m. vastus lateralis). Pod USG kontrolou sa odber materiálu dá robiť cielenejšie. Sonografia sa v súčasnosti využíva ako screeningové vyšetrenie.

Je neinvazívne a deti ho dobre znášajú. Liečba je prísne individuálna, aby sa predišlo príliš alebo málo intenzívnej starostlivosti.

Recenzia

DERMATOMYOZITÍDA - stručný popis, USG vyšetrenie, odber biopatického mat.

V roku 1991 bola v nakladateľstve *Hippocrates Verlag GmbH* v *Stuttgarte* vydaná kniha *Atlas der Muskelerkrankungen im Kindesalter*, ktorá je prekladom anglického originálu autora *V. DUBOWITZA*, vydaného v roku 1989. Obsahuje 840 prevažne farebných fotografií, ktoré dokumentujú vyše 30-ročnú prácu v oblasti komplexnej starostlivosti o detských pacientov s ochoreniami svalového systému. V jednej z časťí sa autor venuje základnému popisu dermatomyozitídy u detí

M. Klenková

V rámci oboznamovania čitateľov s aktuálnym stavom v našom odbore uverejňujeme na tomto mieste listy zaslané šéfredaktorovi.

Redakcia nezaujíma k uvádzaným listom stanovisko a z dôvodu autentičnosti nezasahovala zásadne do textu gramaticky.

Vážení priatelia!

Veľmi ma ťaží problém vzťahov v detskej rehabilitácii, a preto som sa rozhodla napísať, keďže chcete vedieť o problémoch v teréne všeobecne. Pracujem na rehabilitačnom úseku neurologického oddelenia Detskej nemocnice ako ordinár spolu s troma rehabilitačnými asistentkami.

Neviem, ako u Vás v Bratislave, ale tu je nás pár, ale každý pracuje akosi uzavreto, aby sa druhý náhodou od neho nedozvedel niečo naviac. Vidno to hlavne u RP. Nejde o to, že sa potierajú navzájom, ale robia to aj pred matkami. Chovajú sa povyšene, hlavne tie, čo majú "Vojtov kurz". Nás úsek pracuje už piaty rok, môžem povedať, že sme dosiahli dosť dobré výsledky, čo hodnotíme predovšetkým podľa spokojnosti rodičov. Napriek tomu nás ohovárajú, že to nemáme v rukách a pod. Naša nemocnica má tieto špecializované oddelenia - infekčné, interné, respiračné a detskú neurológiu, po Bratislave jedinú v kraji a vôbec druhú na Slovensku. Nakoľko zloženie diagnóz je pestré, aj nás prístup musí byť rôzny. Ako hovorí nás primár z neurologického oddelenia, rehabilitácia nepozostáva len z "Vojtu" a DMO. Myslím si, že by sa bolo treba venovať aj problémom v rehabilitácii na nemocničných oddeleniach, hlavne detských. Naša nemocnica má aj oddelenie JIS, s ktorým sa spajajú iné problémy. V poslednej dobe veľmi pribúdajú polyradikuloneuritidy, encephalitidy a iné infekčné ochorenia. Tieto problémy, myslím, tiež ešte v časopise neboli diskutované. Opakovane sa nám stalo, že sa po prepustení z terénu do nemocnice vrátili naspať parézy n. facialis - vraj sa s deťmi nedá pracovať, misia byť doliečované u nás. Prítom spolupráca s deťmi je niekedy lepšia ako s dospelými.

Veľmi sme sa tešili, keď padol návrh na založenie pediatrickej sekcie pri spoločnosti FBLR. Bola som aj na stretnutí v Tepliciach ohľadne tohto problému, tam ale diskutovali len tie "najpovolanejšie". Údajne zmapovali stav na Slovensku, i na východnom. Nás ale nik nemapoval. Či detská rehabilitácia pozostáva len zo sanatórií?

Podľa mojich skúseností je na východe stav v teréne taký, že RP sú najmúdrejší, nepotrebuju konzultácie, vedia dokonale "zostresovať" rodičov. Deti sledované u nás sú z celého kraja, máme zaužívaný systém, že po kontrole, ak je treba, neuroológ dieťa automaticky posielá na rehabilitačnú ambulanciu, alebo, ak stav dieťaťa považuje za potrebné sledovať len po motorickej stránke, dáva ho do ďalšej starostlivosti nám. Tak sme pre zmenu mali možnosť zmapovať prácu v teréne my. Deti sú vedené podľa RP, nie sú sledované rehabilitačným lekárom vonku, len sú odosланé do starostlivosti rehabky príslušným lekárom FBLR.

My v nemocnici s rehabkami spolupracujeme veľmi úzko. Je tomu tak aj z priestorových dôvodov, ale myslím, že to nie je zlé. Naše pracovisko pozostáva z jedinej miestnosti, ktorá je aj ambulanciou, aj telocvičňou, aj elektroliečbou. Ide o miestnosť, ktorá bola predtým RTG. Ako denná miestnosť slúži trom RP preliekacia kabinka bez okna. I tak ale pracujú veľmi dobre, snažia sa. Myslím, že mnohé by za takýchto okolností nerobili.

Možno je to aj tým podmienkami, ale dievčatá sa opakovane radia, ak im je niečo nejasné, alebo ak na dieťaťa objavia niečo nové. Veľmi dobre spolupracujeme i s USG celkovo i s funkčnou diagnostikou, takže máme možnosť okamžitého vyšetrenia, ak dôjde k zmene stavu.

A čo sa týka školení, všetko sa robí tajne, dozvedáme sa o tom ex post. Tým pomôžeme pacientom, ak budeme k sebe takí?

Odvtedy, čo mala byť akož založená pediatrická sekcia, nič sa nedeje. Boli určené zástupkyne krajov, ale tie, ktoré na sedení neboli prítomné. V Tepliciach som bola s MUDr. Čollákovou zo Šace a obe sme odišli dosť znechutené.

Neviem ako iní, ale my pracujeme odrezané od ostatných, žiadne správy, žiadny náznak hľadania kontaktov, spolupráce. Minulý rok nám prisľúbili spoluprácu FRO vo Fakultnej nemocnici, ale keď sme si chceli zapojiť videomateriály, už sme boli nežiadani spolupracovníci.

Na záver si dovolím popísať Vám jednu skutočnosť, ktorá vypovedá o genialite našich RP. Na ortopedickom oddelení v našej starej nemocnici RP negujú rehabilitačného lekára. Radia sa len s ortopédom. Tak sa stalo, že dieťa s údajnou DMO pred adduktorotomiou rehabilitovali 3x denne napriek tomu, že bolo algické a odmietaťa pracovať. Považovali to za lenivosť a zlosť dieťaťa. Až kým sa pre meningizmus nedostalo na neurológiu a postupným vyšetrovaním nezistili Tu miechy. Myslím, že to stačí.....

S pozdravom MUDr. Katarína Šalamonová,

Rehab. úsek pri Neurol. odd., Detská nemocnica, Moyzesova 9, 041 88 Košice

Košice 4.1.1995

**VECNÝ REGISTER termínov uverejnených
v časopise REHABILITÁCIA v roku
1993 a 1994**

A

- adresár - 1/93, s. 8
akcia dotazníková - 3/93, s. 169
akupunktúra - 1/93, s. 55 - 4/93, s. 249 - 1/94, s. 2
aktivita - 1/93, s. 59
algometria - 2/94, s. 94
anamnéza - 2/93, s. 86-87
áno - 1/94, s. 41
aparát - 4/93, s. 206
- pohybový - 4/93, s. 206
artritída - 4/93, s. 241
- reumatoidná - 4/93, s. 241 - 1/94, s. 30
aspekty - 3/93, s. 136 - 4/93, s. 249
- kineziologické - 3/93, s. 136
autentický - 1/93, s. 50

B

- biofeedback - 3/93, s. 186 - 1/94, s. 42 - 2/94, s. 89, 3/94, s. 150
biologická spätná väzba - 3/93, s. 186
blok - 3/93, s. 129
bod spúšťový - 1/93, s. 16 - 3/94, s. 138
bolest - 1/93, s. 41, 55 - 2/93, s. 121 - 3/93, s. 129 - 4/93 - 1/94, s. 2, 20 - 3/94, s. 138
- chronická - 1/94, s. 2
- gluteálna - 3/93, s. 131
- myofasciálna - 1/93, s. 19 - 4/93 - 3/94, s. 130 - 4/94, s. 247
- neuropatická - 1/94, s. 2
- v krízoch - 1/93, s. 23
Brunkow Roswitha - 1/93, s. 34
brunnstromová singe - 2/93, s. 103
bypass aortokoronárny - 3/93, s. 169

C

- celok funkčný - 3/93, s. 136
- jednotný - 3/93, s. 136
- koncepčný - 3/93, s. 136
cvičenie - 4/93 - 2/94, s. 106

Č

- členkový kĺb - 3/94, s. 177

D

- deficit motorický - 2/93, s. 103
deti - 3/93, s. 153
diagnostika - 1/93, s. 16 - 2/93, s. 97 - 3/93, s. 180 - 4/93 - 3/94, s. 130
difúzne choroby spojiva - 3/94, s. 165
disketa - 1/93, s. 5
disk herniovany - 4/93
distálny koniec rádia - 4/94, s. 214
dma - 3/94, s. 174
dno panvové - 4/93
drevorubači - 2/94, s. 109
držanie - 3/93, s. 136

- dusik plynný - 4/93
dynamometer - 3/93, s. 177
- elektronický - 3/93, s. 177
dysbalancia svalová - 1/93, s. 34 - 4/93

E

- EKG - 3/93, s. 180
efekt - 1/94, s. 47
elektroakupunktúra - 4/93
elektrostimulácia - 3/94, s. 143
elektroterapia - 1/94, s. 41
EMG - feedback - 1/94, s. 42
etiológia - 4/93
etiopatogenéza - 1/93, s. 46
evaluácia - 4/93

F

- facilitácia (PNF) - 1/94, s. 29 - 2/94, s. 81
faktory rizikové - 2/93, s. 97 - 3/93, s. 172
fascie - 4/93
fáza rehabilitačná II - 3/93, s. 169
fibróza intermeningeálna - 4/93
funkcia 3/93, s. 136
- v rehabilitácii - 1/93, s. 14

G

- grafikon - 1/93, s. 7

H

- handicap - 2/93, s. 77
hemipáreza ataktická - 1/94, s. 38
hemiplegik - 2/94, s. 81
hernia disku - 1/93, s. 34
hipológ - 3/93, s. 158
hipológiá - 3/93, s. 158 - 3/94, s. 156
hlas - 1/94, s. 41
hodiny pracovné - 1/94, s. 25
hodnotenie - 1/93, s. 59 - 2/93, s. 103 - 3/93, s. 163 - 4/94, s. 219
- funkčné - 1/93, s. 59 - 4/94, s. 219
- senzorické - 2/93, s. 103
horné končatiny - 4/93
horný koniec stehennej kosti - 4/94, s. 219
hra - 3/93, s. 186
hrudník - 3/94, s. 138
hydrokineziterapia - 2/93, s. 117
hypermobilita artikulárna - 3/93, s. 163
- kĺbová - 3/93, s. 163

CH

- chlopňa umelá - 3/93, s. 169
chrbát - 1/94, s. 1, 8, 18, 20
chrbtica - 1/93, s. 55 - 2/93, s. 121 - 4/93 - 1/94, s. 20, 24 - 2/94, s. 66
chronaxia - 3/94, s. 143

I

- implantácia - 3/93, s. 169
impotencia - 3/93, s. 157
index Barthel - 1/93, s. 59
infantilná cerebrálna paréza - 3/94, s. 156

VECNÝ REGISTER

inhibícia antagonistická - 1/94, s. 47
ischémia myokardu - 3/93, s. 180
ischalgia - 3/93, s. 131

K

kapacita funkčná - 4/94, s. 194
kaskáda ischemická - 3/93, s. 180
kauzistika - 1/93, s. 41, 46
klinická korelácia - 4/94, s. 214
kĺb kolenný - 4/94, s. 230
- temporomandibulárny - 4/94, s. 200
koeficient akomodačný - 3/94, s. 143
kombinácia - 1/94, s. 47
končatiny - 4/93
kongres - 3/93, s. 191
kontakt haptický - 1/93, s. 50
korelácia - 3/93, s. 148
koronárne ochorenie srdca - 3/93, s. 180
kosti klúčne - 2/94, s. 109
kostrč - 1/93, s. 23
kostrová sústava - 3/93, s. 145
kryoterapia - 4/93 - 3/94, s. 174
kúpel hypotermný - 1/94, s. 43
- radónový - 1/94, s. 47
kvalita - 1/94, s. 18 - 4/94, s. 194
kvantifikácia - 1/93, s. 30
- myoskopická - 1/93, s. 30
- prístrojová - 1/93, s. 30
- termografická - 1/93, s. 30

L

laesio plexus lumbalis - 1/93, s. 46
laseroterapia - 1/93, s. 30
lekár rehabilitačný - 3/94, s. 138
lézia miechová - 1/93, s. 41
- n. oculomotorius - 3/93, s. 166
lézie priečne - 2/94, s. 72
liečba - 1/93, s. 19, 34 - 2/93, s. 77 - 3/93, s. 136, 163, 172, 177, 180 - 4/93 - 1/94, s. 24 - 2/94, s. 72 - 3/94, s. 130, 174 - 4/94, s. 200
- bolesti - 4/93 - 3/94, s. 130
- fyzikálna - 3/93, s. 180
- jump sign. - 1/93, s. 19
- komplexná - 1/93, s. 34 - 3/93, s. 180, 1/94, s. 30 - 3/94, s. 170
- myalgií - 2/94, s. 94
- pohybová - 3/93, s. 177
- rehabilitačná - 4/93 - 4/94, s. 237
- teplom - 2/94, s. 94
- zamestnaním - 2/93, s. 77
liečenie - 4/93
lekárska rezonančná terapia hudbou - 4/94, s. 209
listy redakcií - 2/93, s. 125 - 3/93, s. 166
lokomócia - 4/93
- reflexná - 4/93
low back pain - 3/93, s. 148
ľudia starí - 1/93, s. 59

M

magistrála - 1/93, s. 7

medicína - 2/93, s. 65 - 3/93, s. 163 - 4/93
- fyzikálna - 3/93, s. 163
- rehabilitačná - 4/93
metódy - 4/93
m. gluteus maximus - 4/93
miecha - 2/94, s. 66, 72
- postihnutá - 1/93, s. 41
mineralizácia - 2/94, s. 109
mobilita - 2/93, s. 97
mobilizácia - 4/93
- po operácii - 4/93
modifikácia - 1/93, s. 59
moirogram - 1/94, s. 35
motivácia pacienta - 3/94, s. 170
myoskeletálna medicína - 3/93, s. 145
myofasciálne ochorenie - 4/93
myoskeletálna sústava - 3/93, s. 145

N

nadácia - 3/93, s. 158
napätie svalové - 1/93, s. 30
narušenie - 4/93
nácvik - 1/94, s. 8
nález klinický - 3/93, s. 148
- polyelektromyografický - 3/93, s. 148
návrat - 2/93, s. 71
návrh - 4/94, s. 225
NCMP - 2/93, s. 71, 81, 103 - 1/94, s. 38
necementovaná totálna endoprotéza - 4/94, s. 225
Nemecko - 3/93, s. 167
nerovnováha svalová - 3/93, s. 153
nervus ischiadicus - 3/93, s. 131
neuro-meningeálny - 4/93
neuropatia - 1/94, s. 2
nie - 1/94, s. 41

O

obezita detská - 3/93, s. 172
oblasť lumbálna - 4/93
obrna periférna - 2/94, s. 89
odbor FBLR - 2/93, s. 65 - 3/93, s. 167
odpoved' - 1/94, s. 25
odstup 5 rokov - 4/94, s. 219
ochorenia - 2/93, s. 151 - 3/93, s. 180 - 4/93
- infekčné - 2/93, s. 121
- myofasciálne - 3/94, s. 138
- srdca - 3/93, s. 180
operácia - 3/93, s. 169, 4/93 - 4/94, s. 219, 230
- hernie disku - 4/93
operačné riešenie zlomenín - 4/94, s. 219
orientácia - 1/93, s. 5
osteoartritis - 1/94, s. 2
osteoporóza - 2/94, s. 109
otázky - 1/93, s. 50
ovplyvnenie - 1/93, s. 41 - 3/93, s. 163 - 4/93

P

pacienti - 2/93, s. 103 - 3/93, s. 169 - 1/94, s. 20 - 2/94, s. 72, 81
pády - 2/93, s. 97

paraplegici - 2/94, s. 76
paresis
- n. medianus - 4/93
- n. radialis - 4/93
- n. ulnaris - 4/93
paréza - 4/93 - 3/94, s. 143
- brachialného plexu - 3/94, s. 143
- periférra - 4/93 - 3/94, s. 150
parkinsonizmus - 4/93
patogenéza - 3/93, s. 145
patomechanizmus - 3/93, s. 145
PIR - 4/93
piriformis - 3/93, s. 131
píla motorová - 2/94, s. 109
planta - 1/94, s. 24
platničky medzistavcové - 1/94, s. 20
plán liečebný - 1/94, s. 33
plávanie - 3/94, s. 183
pohľad - 4/94, s. 214
pohyb - 3/93, s. 136, 4/93 - 2/94, s. 106
- koordinovaný - 4/93
pohyblivost' - 4/93
polyelektromyografia - 3/93, s. 148
pomoc - 1/93, s. 59 - 2/94, s. 76
pooperačné obdobie - 4/94, s. 219
poradenské centrum - 4/94, s. 243
poruchy - 2/93, s. 71 - 3/93, s. 136, 145, 153 - 1/94, s. 41 - 4/94, s. 200
- emočné - 2/93, s. 71
- funkčné - 3/93, s. 136, 145, 153 - 4/94, s. 200
- psychické - 2/93, s. 71
- svalové - 3/93, s. 153
postavenie - 3/93, s. 167
postihnutie - 2/93, s. 86
postihnutí - 2/94, s. 77
postmenopauzálna osteoporóza - 4/94, s. 214
postulát - 1/93, s. 50
postup - 2/94, s. 72 - 3/94, s. 143
posun - 4/93
potenciál funkčný - 1/93, s. 59
požiadavky fyzické - 1/94, s. 25
pôvod - 1/94, s. 2
prax - 3/94, s. 183
- liečebná - 2/93, s. 117
práca - 1/94, s. 25
- zdravotníka - 1/93, s. 50
prevencia - 2/93, s. 97 - 3/93, s. 153, 172 - 4/93 - 1/94, s. 25
- primárna - 3/93, s. 172
príhoda cievna mozgová - 2/93, s. 81
prístup psychosociálny - 4/94, s. 194
problematika - 1/94, s. 18 - 2/94, s. 66
- vertebrogénna - 2/93, s. 86
problém rehabilitačný - 1/94, s. 38
problémy - 2/94, s. 77 - 4/94, s. 243
procedúry fyzikálne - 1/93, s. 30
profylaxia pohybová - 4/93
programy - 1/93, s. 30, 46 - 3/93, s. 137 - 4/93
- adaptačné - 3/93, s. 137
- ochranné - 3/93, s. 137

program rehabilitačný - 1/93, s. 30, 46 - 4/93 - 3/94, s. 150 - 4/94, s. 225, 230, 237
prolaps - 1/94, s. 20
prostredie hypertermálne - 3/93, s. 180
prostriedok liečebný - 3/94, s. 183
prostriedky - 3/93, s. 163
psychogeriatria - 2/94, s. 81

Q
quantum est - 2/94, s. 102
quod nescimus - 2/94, s. 102

R
reakcie rovnovážne - 2/93, s. 103
rehabilitácia - 1/93, s. 1, 16, 23 - 2/93, s. 65, 67, 71, 77, 81, 87, 117, 126 - 3/93, s. 169, 180, 186 - 4/93 - 1/94, s. 38, 42 - 2/94, s. 65, 72, 81, 89, 106 - 3/94, s. 129, 143, 156, 165, 183 - 4/94, s. 194
- komplexná - 4/93
- liečebná - 2/93, s. 67
- pracovná - 2/93, s. 77
- psychosociálna - 2/93, s. 71
- sociálna - 2/93, s. 71
- výchovná - 2/93, s. 81
relaxácia postizometrická - 1/94, s. 47
release fenomén - 4/93
reumatizmus - 3/93, s. 136
- degeneratívny - 3/93, s. 136
reumatóidná artritída - 4/93
riešenie - 3/93, s. 157
rodina - 2/93, s. 71
Roswitha Brunkow - 1/93, s. 34

S
sebahodnotenie - 4/94, s. 194
schopnosť komunikačná - 4/93
signe Brunnstromová - 2/93, s. 103
skríning - 2/93, s. 97
skúsenosti - 3/93, s. 186 - 4/94, s. 237, 243
Sliač - 3/93, s. 169
spasticita - 1/93, s. 41 - 2/93, s. 103
spazmus - 4/93
- kokcygeálny - 4/93
- svalový - 1/94, s. 2
spoločnosť - 2/93, s. 71 - 2/94, s. 76
spondylitis ankylopetica - 3/94, s. 170
spôsob - 1/94, s. 43
- sedenia - 2/94, s. 100
správa - 2/93, s. 127 - 3/93, s. 191
srdeč - 3/93, s. 169, 180
stabilizácia - 2/94, s. 66
stanica - 1/93, s. 7, 8
staroba - 2/93, s. 97
starostlivosť - 2/93, s. 71 - 2/94, s. 81
- psychologická - 2/93, s. 71
stav - 1/93, s. 55 - 2/93, s. 103 - 4/94, s. 219
- funkčný - 4/94, s. 219
stehenná kost - 4/94, s. 219
stereotyp - 3/93, s. 145, 148
- dýchania - 3/93, s. 145
- pohybový - 3/93, s. 148
stimulácia - 1/93, s. 41

Sudeckov syndróm - 4/93

svaly - 4/93

- chrbotové - 2/94, s. 100

svalová sústava - 3/93, s. 145

syndróm - 1/93, s. 16, 19, 23, 55 - 3/93, s. 131, 145 - 4/93

- cervikobrachialný - 1/93, s. 55

- fibromyalgický - 2/94, s. 102

- frenický - 3/93, s. 145

- kostrčový - 1/93, s. 23

- myofasciálny - 1/93, s. 16, 19 - 3/93, s. 131

- vibračný - 2/94, s. 109

synergia - 2/93, s. 103

systém - 1/93, s. 3 - 2/93, s. 86

- informačný - 1/93, s. 3

- pohybový - 2/93, s. 86

- rehabilitačný - 1/93, s. 3

Š

škála vizuálna analogická - 1/93, s. 34

škola - 1/94, s. 1, 80 - 2/94, s. 123

- chrba - 2/94, s. 123

štádium - 2/93, s. 103

- presynergické - 2/93, s. 103

štádiá zotavovacie - 2/93, s. 103

štruktúra - 1/93, s. 14

- v rehabilitácii - 1/93, s. 14

štúdium - 1/94, s. 25

Švajčiarsko - 2/94, s. 81

T

tachykardia - 1/94, s. 43

tanatológia - 1/93, s. 50

tehotnosť - 1/93, s. 54

techniky mäkké - 4/93

- reflexné - 1/93, s. 41

telesne postihnutí - 4/94, s. 243

telo - 3/93, s. 136

- ľudské - 1/94, s. 34

tendomyózy bolestivé - 2/94, s. 94

teória - 1/94, s. 2

teplota kožná - 1/93, s. 55

terapia - 1/93, 23, 41 - 3/93, s. 131, 145 - 4/93 - 1/94, 43, 47 - 3/94, s. 174 - 4/94, s. 209

- hudbou - 4/94, s. 209

- lokálna - 3/94, s. 174

- rehabilitačná - 1/93, s. 41

termografia - 1/93, s. 55

test - 2/93, s. 97 - 3/93, s. 180 - 4/93

- elektrokardiografický - 3/93, s. 180

- farmakologický dipyridamolový - 3/93, s. 180

- skríningový - 2/93, s. 97

- svalový - 4/93

- záťažový EKG - 3/93, s. 180

tkanivá mäkké - 3/93, s. 136

ticollis - 4/93

trauma kranio-cervikálna - 1/94, s. 47

tréning fyzický - 1/94, s. 25

trigger point - 1/93, s. 16, 19

tučnota - 3/93, s. 172

tvár - 1/94, s. 43

typy bolesti - 4/93 - 3/94, s. 130

Ť

ťažko telesne postihnutí - 4/94, s. 243

ťažkosti - 1/94, s. 18

- myofasciálne - 3/94, s. 129

U

ultrazvuk - 1/93, s. 30

upratovač - 1/94, s. 25

účinok - 1/93, s. 30, 55

účinnosť - 3/94, s. 174

úlohy - 1/93, s. 41 - 2/93, s. 67

úraz - 2/94, s. 66 - 4/94, s. 237

úrazy mäkkého kolena - 4/94, s. 237

úroveň - 1/93, s. 41

úvaha - 3/93, s. 129

V

vázby funkčné - 3/93, s. 129

vek - 3/93, s. 153, 172

- detský - 3/93, s. 172

- mladší - 3/93, s. 153

- školský - 3/93, s. 153

ventilácia - 2/94, s. 81

vertebralgie - 2/93, s. 121

viscerogenéza - 3/93, s. 145

Vojta MUDr. - 4/93

Voll - 4/93

vzťahy viscerovertebrálne - 3/94, s. 138

vyhľadávanie - 1/93, s. 16

vyšetroenie - 4/94, s. 200

- funkčné geriatrické - 2/93, s. 97

výsledky - 3/93, s. 169

využitie - 1/93, s. 34, 41 - 3/93, s. 177, 187 - 4/93

- 1/94, s. 42

vývoj - 3/93, s. 153

význam - 4/93 - 2/94, s. 106 - 4/94, s. 194

well-being - 4/94, s. 194

workshop - 4/94, s. 247

Z

zameranie - 2/93, s. 86

zariadenie - 2/93, s. 6

- posilňovacie - 4/93 - 2/94, s. 106

záchrat dny - 3/94, s. 174

záťaž - 2/94, s. 100

- telesná - 3/93, s. 180

zlomenina - 4/94, s. 214

- rádia - 4/94, s. 214

zmeny - 1/94, s. 2 - 2/94, s. 109 - 3/94, s. 138

- degeneratívne - 1/94, s. 2

- reflexné - 3/94, s. 138

- trvalé - 1/93, s. 54, 55

zostava cvičebná - 1/93, s. 34

zóny reflexné - 1/94, s. 24

zranenie puzzdra - 3/94, s. 177

Ž

život - 1/94, s. 18 - 4/94, s. 194

- denný - 1/93, s. 59

S velkým zármutkom Vám oznamuji, že
loňského roku v listopadu zemřela dlouho-
dobá pracovnice a vynikající organizátorka
doškolovacího ústavu v Brně, naše milá kole-
gyně a členka redakční rady, paní

Božena Chlubnová.

Byla nesmírně oblíbená na svém pracovišti i
mezi studenty pro svou pracovní obětavost a
vřelý vztah k lidem.

Jistě všichni, kteří ji znali a měli ji rádi, jí
věnují tichou vzpomínsku.

MUDr. Jaroslava Smolíková

V Brně dne 24.1.1995

SEMINÁR

Sekcia manuálnej terapie
Spoločnosti FBLR
poriada 29.4.1995 v
Trenčianskych Tepliciach
seminár Začiatok o 10.00 hod
Prednášateľ: MUDr.A.Krobot
Téma:Funkčné zretazenia pre klinickú prax

SEMINÁR

Sekcie hippoterapie
Spoločnosti FBLR
s medzinárodnou účasťou
sa uskutoční 11. a 12. 5.1995.
Kontakt: Ústav sociálnej starostlivosti
FRO - M.Rybáková
Dúbravská 1
841 03 Bratislava, SR
tel.:373 400

VÝSTAVA

SLOV BALNEA REHA
Kontraktáčno-predajná výstava
balneologických a rehabilitačných
pomôcok a prístrojov
11. - 13.5.1995 T.Teplice

KURZ

Dr. Mark Comerford uskutočňuje kurz
7.-9.apríla 1995, Chichester Branch,UK
Téma: Muscle Balance:Lumbo-Pelvic region
Kontakt: Petra Tanner MCSP,SRP,Oving Clinic,
Church Lane,Oving,Chichester,
West Sussex,P020 6DG

KURZ

Prof.A.A. Fischer z New Yorku v spolup. so
Sekciou manuálnej terapie
Spoločnosti FBLR
poriada 13.a 14.mája 1995 v T. Tepliciach
kurz na tému: Myofasciálna bolest.
Prihlášku:pošli spolu s prihl.na V.zjazdFBLR

KURZ

Dr.C. Chan Gunn poriada kurz
Téma: Treating Myofascial Pain Module
Location TBA /Alberta/
Kontakt: PMRF,510-207 West Hastings St.,
Vancouver,B.C.,V6B 1H7,Canada

POZOR!

ZMENA TERMÍNU I
MIESTA KONANIA
ZJAZDU SPOLOČNOSTI FBLR,
V. ZJAZD
SPOLOČNOSTI FBLR
sa uskutoční v Trenčianskych Tepliciach
v dňoch 12. a 13. mája 1995.
Možnosť prihlásenia k aktívnej účasti sa
predĺžuje do polovice apríla.

PRIHLÁŠKA
NA V. ZJAZD SPOLOČNOSTI FBLR

Záväzne sa prihlasujem na
1/ aktívnu účasť
2/ pasívnu účasť
3/ ubytovanie oddo.....
4/ kurz prof.Fischera
(Členom spoločnosti FBLR bude
zasielaná prihláška na domácu adresu
cestou Spoločnosť FBLR.)

Meno:.....

Ulica:.....

PSČ,
mesto:.....

Telefón:

Podpis:

Rychlíková: **PORUCHY FUNKCE KLOUBÙ KONČETIN A JEJICH TERAPIE**

SK 188,-

Bolesti klobou končatin a chrbtice postihujú veľké percentu ľudí. Funkčné poruchy končatinových klobov tvoria samostatnú časť manuálnej medicíny a tejto problematiky je venovaná táto publikácia. Publikácia je rozdelená na časť teoretičkú, časť diagnostico-terapeutickú a časť klinickú. Učebník publikácie je obznačený odbornú verejnosť s diagnostikou funkčných blokád končatin a ich liečbou. 175 str.textu,118 foto.

Kolektív aut.: **LÉČEBNÁ REHABILITACE**

SK 167,-

Publikácia kolektívom učebníkov sa zameria na diagnostických skúsenostach z praxe. Obsahuje nasledujúce indikačné oblasti: liečebná telesná výchova v traumatológii, chirurgii, ortopédii, pôrodnictve, urológii,reumatológii, vo vnuťornom lekařstvte,pri ochoreniah respiračného ústrojenstva,pri endokrínnych ochoreniah, v neurologii, pri centrálnych parézach, pri extrapyramídových syndrónoch,verebrogenných ochoreniah,dileknej mozgovej obrne a v psychiatrii. 391 str.

Objednávky zasielajte na adresu:

KNIHY HANZLUVKÁ

LF UPJŠ, tr. SNP 1
040 11 KOŠICE,
tel. 095/6442001

Objednávky záujemcov z Českej republiky postúpime na vybavenie do ČR.

Posledná šanca!

**"propedeutika
v REHABILITÁCII"**

Učebnicu si môžete v PRAHE objednať alebo osobne prevziať na adresu:

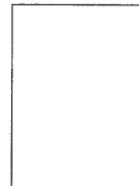
BODY COMFORT s.r.o.
Do ofíšku 119
PSČ 252 62
HOROMĚŘICE
- Praha západ
ČR
tel.,fax: 02/398 634

Vážení priatelia,
istotne máte vo svojom okruhu ešte spolupracovníkov, ktorí neodoberajú nás časopis. Odstráhnite im nižšie uvedený objednávací listok a umožnite im kontakt s našou redakciou. Keď sa nepriamo stanete našimi spolupracovníkmi, pomôžete tým sebe i nám! Ti, čo náhodou ešte nestihli zaplatiť predplatné na rok 1995 budú, Bohužiaľ, vyradení od budúceho čísla z našej evidencie.

Vaša redakcia.

OBJEDNÁVKA ČASOPISU REHABILITÁCIA

Záväzne si objednávam časopis REHABILITÁCIA, ktorý vychádza 4x ročne s cenou 10.- Sk (10.- Kč) platnou pre rok 1995.

Meno:

LIEČREH

Ulica:

Červeňova 34

PSČ, mesto:

811 03 Bratislava

Štát:.....

Podpis nového predplatiteľa:

V PRÍPADE,ŽE TI JE ĽUTO VYSTRIHNÚŤ OBJEDNÁVKU Z TOHOTO KRÁSNEHO ČÍSLA,MÔŽE JU TVOJ PRIATEĽ POSLAŤ NA OBYČAJNOM KOREŠPONDENČNOM LÍSTKU !!!

REHABILITÁCIA, časopis pre otázky liečebnej, pracovnej, psychosociálnej a výchovnej rehabilitácie. Vydáva **LIEČREH** za odbornej garancie Katedry FBLR Inštitútu pre ďalšie vzdelávanie pracovníkov v zdravotníctve, Bratislava. Žodpovedný redaktor: Anton Gúth. Kontaktná adresa redakcie: LIEČREH Červeňova 34, 811 03 Bratislava, fax: 07/376 287, tel.: 07/372 323. Sadzba: TONo, Tlač: GOYA, Bratislava. Vychádza 4-krát ročne, cena jedného výtlačku 10.- Sk (10.- Kč) v roku 1995, objednávky na predplatné (aj do zahraničia) a inzeráty prijíma redakcia na kontaktnej adrese. Tento časopis je indexovaný v **Excerpta Medica**. Podávanie novinových zásielok povolené Riaditeľstvom pošt Bratislava č.j. 1809/93 zo dňa 28.5.1993. Indexové číslo: 49 561. Reg. č. MK: 10/9. ISBN 0375-0922.